

**ΣΧΟΛΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ
ΣΠΟΥΔΩΝ**

ΤΜΗΜΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΨΗΦΙΑΚΩΝ ΜΕΣΩΝ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

**Η ΤΑΙΝΙΑ ΩΣ ΜΕΣΟ ΜΕΤΑΔΟΣΗΣ ΜΗΝΥΜΑΤΩΝ. ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ
ΤΑΙΝΙΑΣ ΜΙΚΡΟΥ ΜΗΚΟΥΣ ΜΕ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΜΗΝΥΜΑ.
ΜΕΛΕΤΗ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗΣ.**

ΚΙΣΣΑ ΕΛΕΝΗ, 5450.

ΠΑΠΑΤΣΙΜΟΥΛΗ ΜΑΡΙΑ.

ΚΑΣΤΟΡΙΑ, 11/2022

Περίληψη

Η ΤΑΙΝΙΑ ΩΣ ΜΕΣΟ ΜΕΤΑΔΟΣΗΣ ΜΗΝΥΜΑΤΩΝ. ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΑΙΝΙΑΣ ΜΙΚΡΟΥ ΜΗΚΟΥΣ ΜΕ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΜΗΝΥΜΑ. ΜΕΛΕΤΗ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗΣ.

Η παρούσα εργασία πραγματεύεται το ζήτημα της ενδοοικογενειακής βίας στα πλαίσια της Ελληνικής αλλά και της Διεθνούς πραγματικότητας. Έχει σαν στόχο να αναδείξει όλο το φάσμα της ενδοοικογενειακής βίας, τι συμπεριλαμβάνει, πληροφορίες και δεδομένα για την Ελλάδα, τρόποι αντιμετώπισης της, καθώς και τον αντίκτυπο που έχει στην σημερινή κοινωνία. Μέσα από την βιβλιογραφική ανασκόπηση πραγματοποιείται μία ανάλυση επάνω στα είδη της βίας που μπορεί ένα άτομο να συναντήσει, πως αντιμετωπίζεται στο σήμερα το κομμάτι της βίας, το στίγμα και η ψυχοκοινωνική επιβάρυνση των ατόμων που πλήττονται από αυτή και διάφοροι φορείς που συμβάλουν στην μείωση και τελικά στην εξάλειψη του ποσοστού της ενδοοικογενειακής βίας και όλων των ειδών που αυτή εμπεριέχει.

Μέσω της μελέτης περίπτωσης αναλύονται κάποια διαφημιστικά spots, ταινίες μικρού μήκους και κοινωνικά πειράματα, έτσι ώστε να δείξει μέσα από αυτά : τον ορισμό της ενδοοικογενειακής βίας, έπειτα ακολουθεί ανάλυση των δεδομένων του παρεχόμενου υλικού και τέλος στόχος είναι η αμφισβήτηση στο κομμάτι της συμβολής του υλικού στην ενθάρρυνση των ατόμων που υφίστανται την κατάσταση της βίας να μιλήσουν, στον προβληματισμό της κοινωνίας από την αντιμετώπιση των ανθρώπων απέναντι σε ένα αρκετά σοβαρό και απειλητικό για την ζωή γεγονός και ίσως την μεταστροφή των απόψεων που θεωρούνται βλαπτικές για την κοινωνία στην οποία ζούμε μέσα από το υλικό γύρω από την βία.

Έτσι το σύνολο της εργασίας, μέσα από το θεωρητικό της μέρος όσο και από το ερευνητικό μέρος, συμπεριλαμβανομένης και της ταινίας μικρού μήκους, έχει ως προτεραιότητα την ενημέρωση των ατόμων γύρω από τις εκφάνσεις της ενδοοικογενειακής βίας, αλλά και της βίας γενικότερα. Εκπαιδεύει για τους τρόπους που τα άτομα μπορούν να είναι ικανά να αναγνωρίσουν τον κίνδυνο που ίσως αντιμετωπίζουν, τι μπορούν να κάνουν για αυτό και την ενθάρρυνση τους να πάρουν την ζωή στα χέρια τους.

Λέξεις – Κλειδιά : Ενδοοικογενειακή βία, εμπόριο λευκής σαρκός, Βία στην Ελλάδα, Αντιμετώπιση βίας, Κακοποίηση.

Summary

THE FILM AS A MEAN OF MESSAGE TRANSMISSION. CREATION OF A SHORT FILM WITH A SOCIAL MESSAGE. CASE STUDY.

This paper deals with the issue of domestic violence in the context of the Greek and international reality. It aims to highlight the whole spectrum of domestic violence, what it includes, information and data for Greece, ways of dealing with it, as well as the impact it has on today's society. Through the literature review an analysis is carried out on the types of violence that a person may encounter, how this part of violence is dealt with in today's society, the stigma and psychosocial burden of the people affected by it and various factors that contribute to the reduction and eventually the elimination of the rate of domestic violence and all the types it involves.

Through the case study some commercials, short films and social experiments are analysed so that we can learn through them : What is domestic violence, followed by an analysis of the data of the provided material and finally the aim is to question the contribution of the material in encouraging people who suffer the situation of violence to speak up the reflection of society from the attitude of people towards a quite serious and life-threatening event and maybe the change of views that are considered harmful to the society in which we live around the concept of violence.

Thus the whole paper, through its theoretical part as well as the research part, including the short film, has the priority of informing people about the aspects of domestic violence and violence in general. It educates about the ways in which individuals can be able to recognise the danger they may be facing, what they can do about it and encouraging them to take life into their own hands.

Keywords : Domestic violence, trafficking, Violence in Greece, Violence response, Abuse.

Περιεχόμενα

Εισαγωγή.....	5
Μέρος Α: Θεωρητικό Μέρος	
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1 ^ο : Ορισμός Οικογένειας & Ορισμός Βίας	
Υποκεφάλαιο 1.1: Ορισμός Οικογένειας – Τι περιλαμβάνει η έννοια	8
Υποκεφάλαιο 1.2: Ορισμός Βίας, Δεδομένα από τον WHO & Νομική Κάλυψη.....	9
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2 ^ο : Ορισμός ενδοοικογενειακής βίας & τα είδη της	
Υποκεφάλαιο 2.1 Εισαγωγή στην έννοια της ενδοοικογενειακής βίας	12
Υποκεφάλαιο 2.2 Είδη ενδοοικογενειακής βίας.....	14
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3 ^ο : Παραμέληση	
Υποκεφάλαιο 3.1: Εισαγωγή στην παραμέληση & παραμέληση ενηλίκων.....	17
Υποκεφάλαιο 3.2: Παιδική παραμέληση, τύποι & σημάδια.....	20
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4 ^ο : Βία γυναικών, Γυναικοκτονίες & Αληθινά Περιστατικά γυναικοκτονιών 2021-2022	
Υποκεφάλαιο 4.1: Βία ενάντια των γυναικών και τα SDGs.....	25
Υποκεφάλαιο 4.2: Ο όρος γυναικοκτονία & γυναικοκτονίες στην Ελλάδα 2021-2022.....	27
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5 ^ο : Ενδοοικογενειακή βία κατά την περίοδο COVID-19.....	34
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6 ^ο : Τεχνικές πρόληψης βίας, Φορείς, Κέντρα για την βία & Βοηθητικές οδηγίες από την ΕΛ.ΛΑΣ.	
Υποκεφάλαιο 6.1: Σύντομες οδηγίες για την πρόληψη της βίας.....	38
Υποκεφάλαιο 6.2: Φορείς και κέντρα βοήθειας για την ενδοοικογενειακή και έμφυλη βία.....	39
Υποκεφάλαιο 6.3: Πληροφορίες από την Ελληνική Αστυνομία – Αναζήτηση βοήθειας σχετικά με την ενδοοικογενειακή βία & βία γενικότερα.....	42

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7^ο: Ο ρόλος των ειδικών στο ζήτημα της ενδοοικογενειακής βίας & Θεραπευτική προσέγγιση

Υποκεφάλαιο 7.1: Ρόλος των ειδικών σχετικά με την ενδοοικογενειακή βία.....45

Υποκεφάλαιο 7.2: Προτάσεις θεραπευτικών γραμμών για τις γυναίκες που έχουν υποστεί βία από τους συντρόφους τους.....48

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8^ο: Κύκλος της κακοποίησης Walker & Το Σύνδρομο Στοκχόλμης

Υποκεφάλαιο 8.1: Κύκλος κακοποίησης Walker, χαρακτηριστικά & αναγνώριση βίας μέσω μοτίβου.....53

Υποκεφάλαιο 8.2: Το Σύνδρομο της Στοκχόλμης ως αίτιο παραμονής σε μία κακοποιητική δυναμική.....57

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9^ο: Πρόληψη & Αναφορά βίας από την Blogger Melissa Douglas.....60

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10^ο: Πορνεία & Μαστροπεία.....62

ΜΕΡΟΣ Β: Ερευνητικό Μέρος

1. Εισαγωγή στην έρευνα.....65

2. Ανάλυση έρευνας.....65

3. Ανάλυση σεναρίου.....79

4. Επεξεργασία βίντεο – κινήσεις – σκοπός – ανάλυση.....84

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΕΡΓΑΣΙΑΣ87

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.....88

Εισαγωγή

Η παρούσα πτυχιακή εργασία αναφέρει τον τρόπο με τον οποίο η ενδοοικογενειακή βία μπορεί να μπει σε ένα τέλος, μέσω διάφορων λύσεων και προσεγγίσεων στον σύγχρονο κόσμο. Με την βοήθεια ειδικών, όπως οι ψυχολόγοι και διάφοροι φορείς που προλαμβάνουν την βία, έχει σαν στόχο να δείξει πως με μία μαζική, ενημερωμένη και καταλλήλως εκπαιδευμένη προσπάθεια, είναι εφικτό να εξαλειφθεί η βία. Ειδικότερα μέσα και από την ταινία μικρού μήκους φαίνεται πως ακόμη και σε μία απίθανη θεωρητικά κατάσταση, υπάρχει η επιλογή σε όποιον προσπαθήσει ξεφύγει από μία τέτοια κατάσταση. Πάνω από όλα, στόχος είναι η αφύπνιση και η ευαισθητοποίηση επάνω σε ένα καθημερινό θέμα που βρίσκεται γύρω μας.

Το θέμα της ενδοοικογενειακής βίας είναι τόσο γνωστό, όπου πλέον ο κόσμος θεωρεί πως γνωρίζει τα πάντα για αυτό και όλες τις εκδοχές που μπορεί να έχει. Ένα θέμα που υπάρχει από την αρχή της ύπαρξης των κοινωνιολογικών προσεγγίσεων και της επιστήμης της ψυχολογίας. Κι όμως επάνω σε ένα τόσο γνωστό θέμα πολλές φορές επειδή θεωρεί κανείς πως δε θα συμβεί στον ίδιο, μένει απροετοίμαστος για το ενδεχόμενο αυτό. Έτσι, δείχνει συνέπεια εκ μέρους μας να εκπαιδευτούμε στα σημάδια της κακοποίησης για δύο λόγους. Αρχικά για να μπορεί να βοηθηθεί ένα άτομο σε μία πιθανότητα παρουσίας σε μία κατάσταση σαν αυτή της ενδοοικογενειακής βίας, και δευτερευόντως για να μπορέσει να προστατευτεί και δυνητικά να βοηθήσει κάποιο άτομο που μπορεί να χρειάζεται για να εξέλθει από ένα τέτοιο περιστατικό, πάντοτε με ασφάλεια και ενημέρωση.

Τόσο στην θεωρητική όσο και στην ερευνητική πλευρά της εργασίας τίθενται μερικά ερωτήματα προς επίλυση, όπως και μερικά ερωτήματα προβληματισμού. Αναφορικά με το θεωρητικό κομμάτι υπάρχουν πιο βασικές ερωτήσεις που μας βοηθούν να κατανοήσουμε καλύτερα το θέμα και να ορίσουμε μερικές θεμελιώδεις έννοιες γύρω από την κύκλο της βίας, με σκοπό την αποσαφήνιση των εννοιών αυτών. Στο κομμάτι της έρευνας, τίθενται μερικά πιο εξειδικευμένα ερωτήματα σχετικά με την επιτυχία από διάφορες καμπάνιες και εγχειρήματα γύρω από την ενδοοικογενειακή βία. Ακόμη αναλύεται και το κατά πόσο είχαν αντίκτυπο στον κόσμο και πόσο σχολιάστηκαν γενικότερα.

Η μεθοδολογία που ακολουθήθηκε είναι μελέτη περίπτωσης, μέσω αυτής της μεθόδου συλλέχθηκαν κάποια βίντεο περιεχομένου διαφήμισης και spot, ταινίες

μικρού μήκους και ένα κοινωνικό πείραμα που απευθύνονται όλα στην ενδοοικογενειακή βία και στην έμφυλη βία, που πολλές φορές συναντάται μέσα στην πρώτη. Έτσι γίνεται αναλυτική περιγραφή των βίντεο, με σχολιασμό κάποιων τεχνικών και πλήρης αναφορά στον στόχο που έχει το εκάστοτε βίντεο να πετύχει. Έτσι αναδεικνύεται εάν είχε την αναμενόμενη ανταπόκριση από την κόσμο, πόσο καλά οργανωμένο ήταν το κάθε εγχείρημα και τι αποτελέσματα είχε στην ελληνική κοινωνία, καθώς μιλάμε για υλικό μόνο από την Ελλάδα.

Η εργασία έτσι με το δικό της σύνολο, δίνει μερικές βασικές γνώσεις σε θέματα που παρατηρεί ο κάθε ένας πως συμβαίνουν κάθε μέρα και μπορεί να δυσκολεύεται να κατανοήσει την προέλευση και τον σκοπό τους. Βοηθά στην ανάλυση από τα δεδομένα της ελληνικής και παγκόσμιας πραγματικότητας σχετικά με την κακοποίηση και το πιο σημαντικό, δίνει οδηγίες προφύλαξης, αναγνώρισης και αντιμετώπισης σε κάθε πιθανή κατάσταση κακοποίησης. Αναλύει έτσι όλα αυτά, τόσο για τα παιδιά όσο και τους ενήλικες και πως μπορεί κάποιος να προσφέρει βοήθεια ακόμη και περίπτωση αναγνώρισης κάποιου σημείου κακοποίησης ή παραμέλησης.

Τα κεφάλαια που ακολουθούν είναι χωρισμένα σε μερικούς ορισμούς και είδη του κάθε όρου που αναλύεται, η εργασία αναφέρει τους τύπους παραμέλησης και πως μπορεί να αναγνωρίσει κάποιος τι είναι αυτή. Δείχνει εξειδικευμένα για την κακοποίηση που υπόκειται το πρόσωπο εκπρόσωπος της βίας, οι γυναίκες, μερικά στατιστικά στοιχεία για περισσότερη εμπεριστατωμένη άποψη επάνω στην ζημιά που προκαλεί η βία σε όλες της τις εκδοχές. Ποιος είναι ο ρόλος των ειδικών και τι μοντέλα φροντίδα δύναται να αντιμετωπίσουν, πως αναγνωρίζεται την βία μέσω του κύκλου Walker, αναφορά και ανάλυση μερικών συνδρόμων που συνδράμουν στην βία και τέλος μέσω του κεφαλαίου της πορνείας, περνώντας έτσι στο ειδικό ερευνητικό κομμάτι που πέραν της έρευνας όπως προαναφέρθηκε, αναλύεται το σενάριο και ο τρόπος της επεξεργασίας της ταινίας μικρού μήκους με τίτλο ‘‘Δεν μου ανήκω’’.

Μέρος Α : Θεωρητικό Μέρος

Κεφάλαιο 1^ο : Ορισμός Οικογένειας & Ορισμός Βίας

1.1 Ορισμός Οικογένειας – Τι περιλαμβάνει η έννοια

Το παρόν κεφάλαιο αναλύει τον ορισμό της οικογένειας και τι αυτός περιλαμβάνει, με βάση το γαλλικό Εθνικό Ινστιτούτο Στατιστικών & Οικονομικών Μελετών (INSEE) είναι πως *«η οικογένεια είναι μία ομάδα κοινωνική που σχηματίζεται το λιγότερο από δύο άτομα και περιλαμβάνει είτε ένα ζευγάρι, παντρεμένο ή όχι, και αν υπάρχουν, τα άγαμα παιδιά τους, είτε έναν γονέα με τα άγαμα παιδιά του ηλικίας κάτω των 25 ετών»*. Η οικογένεια οπότε, νοείται ως μία κοινωνική ομάδα από τον G. Gurvitch, όπου την ορίζει ως *«ένα σύνολο ατόμων που αποτελούν μια μονάδα που διέπεται από συλλογικότητα, είναι ξεχωριστή, άμεσα παρατηρήσιμη και διακριτή, ενώ βασίζει την ύπαρξή της στις συλλογικές, επαναλαμβανόμενες και ενεργές στάσεις-συμπεριφορές των μελών της»* (ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, 2013)

Συμπερασματικά η οικογένεια είναι ένα σύνολο από άτομα που έχουν κάποιους ρόλους και διάφορες δυναμικές ως ένα κοινωνικό σύνολο. Μέσα σε αυτή την κοινωνική ομάδα μπορούν να βρεθούν ρόλοι όπως αυτού του πατέρα, της μητέρας, των παιδιών, σε μία όπως ονομάζεται πυρηνική οικογένεια. Μέσα σε αυτόν τον όρο βρίσκονται επίσης διάφορες δυναμικές ανάμεσα στους ανθρώπους και στα μέλη της. Η Weston στο βιβλίο *“Families We Choose”*, κάνει επιπλέον λόγο για τις σχέσεις και την ύπαρξη της οικογένειας από ομόφυλα ζευγάρια. Κάνει επίσης λόγο για το *“στίγμα”* όπως και για την διαφοροποίηση ανάμεσα σε ετερόφυλα αλλά και ομόφυλα ζευγάρια και πως αυτά μέσα από την καθημερινότητα και τα βιώματα που έχει ο κάθε ένας επιδρούν με γνώμονα την ίδια κοινωνία, με διαφορετική αντιμετώπιση. Η Weston αναφέρθηκε και στην ιδιότητα του αίματος, πως είναι αρκετό να συνδέει κάποια άτομα για να ονομάζονται οικογένεια όμως δεν είναι μόνο αυτό. *“Μπορούμε εάν θέλουμε να επιλέξουμε εμείς κάποιους ανθρώπους γύρω μας και να γίνουν οι οικογένεια μας.”* (Kath Weston, 1991) (Καντσά, Βενετία 2007) (Lewin, 1993)

1.2 Ορισμός Βίας, Δεδομένα από τον WHO & νομική κάλυψη

Επιπρόσθετα του ορισμού της οικογένειας, θα αναλύεται τί σημαίνει βία, καθώς και κάποια είδη αυτής μέσα στον χώρο αυτό της οικογένειας. Πριν περιγραφεί ο ορισμός της βίας αλλά και των κατηγοριών όπου αυτή εμπεριέχει, δείχνει η παρακάτω έρευνα μερικά ενδιαφέροντα στατιστικά στοιχεία σχετικά με την βία από τον WHO, 2020. Μερικά βασικά στατιστικά που παρέχονται από τον WHO της ευρωπαϊκής περιοχής είναι πως : 30,000 άτομα σκοτώνονται από διαπροσωπική βία κάθε χρόνο, 18 εκατομμύρια παιδιά υποφέρουν από σεξουαλική κακοποίηση, 44 εκατομμύρια παιδιά υποφέρουν από φυσική κακοποίηση, 55 εκατομμύρια παιδιά υποφέρουν από συναισθηματική κακοποίηση, 24.5% των γυναικών που έχουν συνάψει σχέση (γάμου) ηλικίας 15 ετών & παραπάνω, έχουν βιώσει συντροφική βία σε κάποια στιγμή στην ζωή τους. Πάνω από 30 εκατομμύρια ατόμων μεγαλύτερης ηλικίας, ή αλλιώς ένα στα έξι άτομα, βιώνουν κάποιου είδους καποίησης ηλικιωμένων. (WHO, Injuries: a call for public health a call for public health, 2017)

Σύμφωνα με τον WHO η διαπροσωπική βία, οποιασδήποτε δυναμικής π.χ. σύντροφοι, γονείς-παιδί, σχέση δύο ατόμων ακόμη και φιλική, είναι η τέταρτη αιτία που προκαλεί θάνατο στις ηλικίες 15-29 ετών στην Ευρωπαϊκή περιοχή του WHO. Είναι η βία αυτή που προκύπτει ανάμεσα σε μέλη οικογένειας, συντρόφους, φίλους, γνωστούς και αγνώστους. Περιλαμβάνει την παιδική κακοποίηση, βία μεταξύ νέων, ενδοοικογενειακή βία μεταξύ συντρόφων, σεξουαλική βία, κακοποίηση ηλικιωμένων και βία κατά των γυναικών και των κοριτσιών. Είναι προβλέψιμη και αποτρέψιμη. (WHO, Injuries: a call for public health a call for public health, 2017)

Ο θάνατος από διαπροσωπική βία αντιπροσωπεύει μόνο ένα μικρό κλάσμα από την πραγματική έκταση που έχει αυτού του είδους η βία. Για κάθε θάνατο, υπάρχει αντιστοιχία σε πολλές περιπτώσεις βίας που οδηγούν σε μία ποικιλία ζητημάτων υγείας αλλά και κοινωνικών επιπτώσεων. Με βάση την ελληνική αστυνομία η βία αντιμετωπίζεται ποινικά με τις διατάξεις του Ν. 3500/2006 (Φ.Ε.Κ. Α'232) «Για την αντιμετώπιση της ενδοοικογενειακής βίας και άλλες διατάξεις», καθώς και τα άρθρα 312, 330 και 333 ΝΠΚ (που εφαρμόζονται ως ειδικά, στα περιοριστικά αναφερόμενα πρόσωπα ήτοι ανήλικο ή σε πρόσωπο που δεν μπορεί να υπερασπίσει τον εαυτό του, εφόσον τα πρόσωπα αυτά βρίσκονται υπό την επιμέλεια ή την προστασία του δράστη βάσει νόμου, δικαστικής απόφασης ή πραγματικής κατάστασης, συνοικούν με τον

δράστη ή έχουν μαζί του σχέση εργασίας ή υπηρεσίας, σύζυγο κατά τη διάρκεια του γάμου και σύντροφο κατά τη διάρκεια της συμβίωσης) και διώκεται αυτεπαγγέλτως. Επιπλέον μιλά για τον ειδικό ποινικό νόμο 3500/06, πιο συγκεκριμένα αναφέρει : “*Ο ειδικός ποινικός νόμος 3500/06 αποτελεί το κύριο εθνικό εργαλείο για την αντιμετώπιση της ενδοοικογενειακής βίας. Σε αυτόν ορίζονται οι δεσμοί συγγένειας και συντροφιάς και οι ιδιότητες, που πρέπει να συντρέχουν, προκειμένου να υπαχθεί κάποιο πρόσωπο στις προστατευτικές του διατάξεις, καθώς επίσης τα επιμέρους αδικήματα και οι αυξημένες ποινές, που επιφέρει η τέλεσή τους. Επιπρόσθετα, προβλέφθηκαν καινοτόμες ρυθμίσεις, όπως η διαδικασία της ποινικής διαμεσολάβησης και θεσπίστηκαν ειδικότερες διατάξεις, όπως η ενημέρωση των θυμάτων, για την παροχή υπηρεσιών ψυχοκοινωνικής και νομικής υποστήριξης και η υποχρέωση τήρησης εχεμύθειας, κατά το χειρισμό των υποθέσεων.*” (232/A/24-10-2006, 2019)

“Βία είναι η σκόπιμη χρήση σωματικής βίας ή δύναμης με απειλή ή πραγματική χρήση αυτής, εναντίον του εαυτού μας, ενός άλλου ανθρώπου, ή εναντίον μίας ομάδας ή κοινότητας, που είτε έχει ως αποτέλεσμα ή έχει μεγάλη πιθανότητα να οδηγήσει σε τραυματισμό, θάνατο, ψυχολογική βλάβη, κακή ανάπτυξη ή στέρηση”. (Krug, 2015)

Η έκθεση στην βία αυξάνει το ποσοστό και συνάμα τον κίνδυνο για ένα άτομο να βρεθεί στην θέση του θύματος ή/και να ασκήσει βία αυτό το ίδιο το άτομο που του ασκήθηκε στο παρελθόν βία εις βάρος του. Η διαπροσωπική βία φαίνεται μέσα από στατιστικά, αναφορές, παραδείγματα και συμβάντα πως σχετίζεται αρκετά με το φύλο του ατόμου, για την αντίστοιχη διάπραξη μία ενέργειας. Οι άνδρες εντελώς δυσανάλογα αντιπροσωπεύουν τα λιγότερα ποσοστά σε θύματα βίαιου θανάτου, Ενώ η βία κατά των γυναικών είναι μια εγκληματική πράξη και ζήτημα ανθρωπίνων δικαιωμάτων όπου έχει τις ρίζες του στις φυλετικές ανισότητες και τους επιβλαβείς φυλετικούς ρόλους όπως και τους “κανόνες” που υπάρχουν για τα φύλα (gender norms) (sos, 2018)

Οι παράγοντες κινδύνου της διαπροσωπικής βίας είναι πολλαπλοί και προκύπτουν είτε σε εάν άτομο μεμονωμένα, είτε σε μία σχέση είτε σε κοινότητα είτε στο επίπεδο της κοινωνίας. Η διαπροσωπική βία επιβαρύνει σε εάν σημαντικά μεγάλο βαθμό την δημόσια υγεία, καθώς αυξάνει τους κινδύνους της δια βίου υγείας, των κοινωνικών προβλημάτων καθώς και των τον κίνδυνο για πρόωρη θνησιμότητα. Κατά συνέπεια μια προσέγγιση ως ζήτημα δημόσιας υγείας είναι ένας καλός τρόπος για την πρόληψη

της βίας. Πολλαπλοί παράγοντες συνδέονται με την διαπροσωπική βία. Η φτώχεια, κοινωνική απομόνωση, παράγοντες όπως η κατάχρηση του αλκοόλ, χρήση ουσιών και η πρόσβαση σε όπλο μπορούν να οδηγήσουν σε περισσότερα από ένα είδος βίας. (sos, 2018)

Έτσι κλείνοντας αυτό το κεφάλαιο, μαθαίνουμε πως η οικογένεια δεν έχει ένα συγκεκριμένο καλούπι ή χρώμα, μπορεί να είναι πολλών ειδών και να ποικίλλει σε αριθμό και σύσταση. Όσο για την βία μπήκαμε σε ένα αρχικό πλαίσιο κατανόησης και σύντομης ανάλυσης του βασικού αυτού ορισμού καθώς και σε μερικά ενδιαφέροντα στοιχεία του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας. Αναλύοντας έτσι και το νομικό πλαίσιο γύρω από την βία και αυτά που προκαλεί στις μονάδες και το σύνολο, προχωράμε σε έναν ακόμη πολύ σημαντικό ορισμό, που θα μας βοηθήσει να κατανοήσουμε καλύτερα τόσο το κομμάτι της έρευνας, όσο και το κομμάτι της ταινίας μικρού μήκους.

Κεφάλαιο 2^ο : Ορισμός ενδοοικογενειακής βίας και τα είδη της

2.1 Εισαγωγή στην έννοια της ενδοοικογενειακής βίας

Παρακάτω παρουσιάζεται η ενδοοικογενειακή βία από το κέντρο Διοτίμα. Στο κομμάτι της έρευνας αναλύεται σαφώς και η δράση αυτού του οργανισμού, όπως και οι σκοποί που έχει γύρω από την εξάλειψη της βίας.

Σύμφωνα με το κέντρο Διοτίμα η ενδοοικογενειακή βία είναι ουσιαστικά στα πλαίσια ενός επαναλαμβανόμενου μοτίβου από παραβιαστικές συμπεριφορές που ασκεί ο θύτης, με στόχο να διατηρήσει την εξουσία και τον έλεγχο, ακόμη και τον κοινωνικό έλεγχο επάνω στο θύμα. Αυτό μπορεί να συμβεί είτε είναι γυναίκα, είτε είναι παιδί. Μέσα σε αυτό το μοτίβο βίας παρατηρείται διαρκείς λεκτικές και σωματικές τιμωρίες, απειλές, εξαναγκασμός. Ο κακοποιητής έχει σαν στόχο να εκφοβίσει, να προκαλέσει το αίσθημα του τρόμου, να φτάσει το θύμα σε σημείο ταπείνωσης, προσπαθώντας να του ‘σπάσει’, όπως αναφέρεται το ηθικό. Ένας ακόμη στόχος του θύτη είναι να κάνει το θύμα του να νιώθει ανίκανο και αβοήθητο να προβάλλει την οποιαδήποτε αντίσταση και να μην μπορεί να ζητήσει κάποιου είδους βοήθεια. Εκτός της σωματικής κακοποίησης (μέσω σπρωξίματος, χαστουκιών, τράβηγμα μαλλιών, σφίξιμο και χτυπήματα σε διάφορα σημεία του σώματος κ.α.) που απειλεί την σωματική ακεραιότητα του θύματος, η ενδοοικογενειακή βία αποτελείται από διάφορες μορφές:

Μερικά είδη είναι η λεκτική βία, η ψυχολογική, η σεξουαλική και η οικονομική βία. Μπορεί κάποια από αυτά να μην αφήνουν ορατά σημάδια, όμως τραυματίζουν εξίσου. Το κέντρο Διοτίμα μέσα από σχετική αναφορά σε αυτά τα είδη βίας, προχωρά στην ανάλυση τους με σκοπό την καλύτερη περεταίρω κατανόηση στις μορφές και τα πρόσωπα της βίας. Ξεκινώντας με την ψυχολογική βία αναφέρεται ως μία *“συστηματική, επίπονη και διαβρωτική διαδικασία που οδηγεί την επιζώσα διανοητική και συναισθηματική οδύνη ή βλάβη”*. Ως ψυχολογική και συναισθηματική κακοποίηση όπως τονίζουν είναι ένα σύνολο από ενέργειες : αρχικά υφίσταται εκφοβισμός και απειλές για σωματική ή σεξουαλική βία. Αρκετά συχνά φαίνεται ο θύτης να απειλεί πως θα κάνει κάποιου είδους κακής πράξης προς το θύμα ή την

οικογένεια του, ή πως θα πάρει την κηδεμονία των παιδιών ή ακόμη πως θα αυτοκτονήσει. (Διοτίμα, Μορφές ενδοοικογενειακής βίας, 2021)

Μερικά ακόμη στοιχεία της ψυχολογικής βίας είναι η διαρκής ταπείνωση και κριτική, προσπαθεί ο θύτης να κάνει το θύμα να νιώσει ενοχές, ασκώντας έλεγχο που δεν σταματά σε κάθε πτυχή της ζωής τους θύματος. Μία αρκετά συχνή τεχνική που κάνει ο θύτης είναι να προσπαθεί να απομονώσει το θύμα από το κοντινό περιβάλλον του, από τον οικογενειακό/φιλικό/συγγενικό περίγυρο. Όλα αυτά έχουν σαν στόχο την μείωση της αυτοπεποίθησης του ατόμου, καθώς και την πλήρη υπονόμηση της αυτοεκτίμησης του, σε τέτοιο σημείο όπου ξεκινά να αμφιβάλει για την ψυχική του διαύγεια και να πιστεύει πως είναι υπεύθυνο και ένοχο άτομο για την κακοποίηση που δέχεται.

Έτσι ενώ έχει οριστεί μέσα σε πλαίσια τι είναι η ενδοοικογενειακή βία, τώρα θα αναλυθούν τα είδη της και τι αυτά περιλαμβάνουν. (Διοτίμα, Μορφές ενδοοικογενειακής βίας, 2021)

2.2 Είδη ενδοοικογενειακής βίας

Η ψυχολογική βία σε τόσα μήκη και πλάτη, μπορεί να φαίνεται πολλές φορές ως ένα ‘‘αθώο’’ σχόλιο ή λόγια από την πλευρά του θύτη επειδή προσπαθεί να περάσει στο θύμα πως νοιάζεται για αυτό και πράττει για το καλό του. Είναι εξίσου σημαντική με όλες τις υπόλοιπες μορφές βίας και έχει την δύναμη να τραυματίσει ένα άτομο για το υπόλοιπο της ζωή του. (Διοτίμα, Μορφές ενδοοικογενειακής βίας, 2021)

Το επόμενο κομμάτι προς ανάλυση είναι η λεκτική βία, η οποία είναι άμεσα συνδεδεμένη με την ψυχολογική κακοποίηση. Μπορεί να είναι ουσιαστικά ένα μέρος της, με σκοπό αυτή. Μέσω της λεκτικής βίας βλέπει κάποιος τον θύτη να χρησιμοποιεί την ένταση της φωνής του, διάφορες απειλές και εξυβρίσεις, έως τον εξευτελισμό και την τρομοκράτηση. Ένας αρκετά γνωστός στόχος αυτών των ατόμων που την χρησιμοποιούν είναι η χειραγώγηση μέσα από το στοιχείο του φόβου και ο έλεγχος επάνω στην ζωή του θύματος. Μέσα από διάφορες προσβολές, μομφές, δυσφήμιση, το να δίνει ο θύτης ευθύνες στο θύμα που δεν είναι δικές του, η γενικότερη επικριτική συμπεριφορά και η λεκτική υποβάθμιση είναι απλά μερικές εκφράσεις που μπορεί να δούμε από το πρόσωπο του θύτη. Αναφέρεται επίσης πως είναι η πιο συνηθισμένη μορφή ενδοοικογενειακής βίας, η οποία δυστυχώς έχει έρθει ως ένα κανονικό φαινόμενο στην καθημερινότητα μας καθώς δύσκολα βρίσκονται ορατές αποδείξεις, είτε ο θύτης μπορεί να παραπλανά το κοινό του, δείχνοντας σε όλους ένα εντελώς διαφορετικό πρόσωπο από αυτό που δείχνει στο θύμα. (Διοτίμα, Μορφές ενδοοικογενειακής βίας, 2021)

Προχωρώντας παρακάτω θα αναλυθεί από το κέντρο Διοτίμα η οικονομική βία. Σε αυτή παρατηρείται μία στέρηση στους πόρους, σε ευκαιρίες, αγαθά και υπηρεσίες. Μέσω της οικονομικής βίας μέσα σε μία σχέση, υπάρχει ο σκοπός του ελέγχου απέναντι στον σύντροφο για να εκπληρωθεί το αίσθημα ανισχυρότητας και αδυναμίας να γίνει εγκατάλειψη του κακοποιητικού δεσμού. Μέσω της στέρησης του δικαιώματος στην βασική οικονομική αυτονομία, ο θύτης δεν επιτρέπει στο θύμα να δουλέψει για να μην υπάρχει ανεξαρτησία από τον θύτη. Ο έλεγχος των περιουσιακών στοιχείων και του εισοδήματος του θύματος από τον θύτη, ο οποίος μπορεί να παίρνει κομμάτι του μισθού του συντρόφου ή ακόμη και όλον τον μισθό

χωρίς να επιτρέπει την χρήση του, είτε να παρθεί κάποιο δάνειο στο όνομα του θύματος. Να γίνει απαγόρευση γενικότερα σε ένα βασικό εισόδημα για την κάλυψη βασικών αναγκών. (Διοτίμα, Μορφές ενδοοικογενειακής βίας, 2021)

Σεξουαλική βία

Το κομμάτι της σεξουαλικής βία στο οποίο εντάσσεται και η πράξη του βιασμού νοείται ως :

1. Α. *διάπραξη μη συναινετικής κολπικής, πρωκτικής ή στοματικής διείσδυσης σεξουαλικού χαρακτήρα στο σώμα άλλου ατόμου με τη χρησιμοποίηση οποιουδήποτε οργάνου του σώματος ή αντικειμένου.*
Β. *διάπραξη άλλων μη συναινετικών πράξεων σεξουαλικού χαρακτήρα με άτομο.*
Γ. *ο εξαναγκασμός άλλου ατόμου να συμμετέχει σε μη συναινετικές πράξεις σεξουαλικού χαρακτήρα με τρίτο άτομο.*
2. *Η συναίνεση πρέπει να παρέχεται εκουσίως, ως αποτέλεσμα της ελεύθερης βούλησης του ατόμου η οποία αξιολογείται στο πλαίσιο των περιστάσεων (Σύμβαση Κων/πολης, άρθρο 36)*

Σεξουαλική παρενόχληση αφορά μία συμπεριφορά με σεξουαλικό περιεχόμενο ή συμπεριφορά με έντονη έμφυλη διάκριση, όπου παραβιάζει την αξιοπρέπεια των ατόμων που την βιώνουν. Ακόμη στην σεξουαλική βία μπορεί να συμπεριληφθεί και η φωτογράφιση σεξουαλικού περιεχομένου, ή η συμμετοχή στην πορνογραφία. (womensos, 2020). Έπειτα από τον Εθνικό Οργανισμό Υγείας αναλύεται η φυσική βία ή αλλιώς σωματική βία, όπου τα χαρακτηριστικά της είναι ο θύτης να χτυπά, να δίνει σφαλιάρια, να σπρώχνει ή να περιορίζει το θύμα. Επιπλέον, να αρνείται να δώσει φαγητό ή νερό στο θύμα, να μην επιτρέπει την πρόσβαση σε μπάνιο, για την ανάγκη της τουαλέτας ή του προσωπικού καθαρισμού του σώματος. Ακόμη φυσική βία είναι το να εμποδίζει ο θύτης να δίνει τα φάρμακα στο θύμα, σε περίπτωση χρήσης κάποιας αγωγής.

Ένας ακόμη τύπος βίας είναι αυτός της βίας από διάκριση. Αυτό συμπεριλαμβάνει παρενόχληση, άδικη αντιμετώπιση ή άσχημα λόγια εξαιτίας : Της φυλής τους, του φύλου τους, της ταυτότητας φύλου, της ηλικίας τους, κάποιας μορφής αναπηρίας, σεξουαλικής προτίμησης, θρησκείας ή εγκυμοσύνης (NHS, 2021)

Έτσι μέσω της ανάλυσης των ειδών την ενδοοικογενειακής βίας και αυτών που περιλαμβάνει, αναλύεται μία σειρά από τους τρόπους με τους οποίους μπορεί κανείς να διαχωρίσει κάποιες έννοιες που είναι αρκετά συχνές, να δει τα χαρακτηριστικά του κάθε είδους ξεχωριστά και τέλος να μπορεί να είναι σε θέση να περιγράψει την κάθε ομάδα κακοποίησης. Είναι αρκετά σημαντική αυτή τους η διαφοροποίηση καθώς κάθε άτομο μπορεί να βιώνει ένα μόνο ή ακόμη και πολλά είδη βίας μαζί, πλέον με την νομική κατοχύρωση που υπάρχει οι κυρώσεις για το κάθε είδος βίας, είναι διαφορετικές, σε κάθε περίπτωση όμως η βία σε κάθε μορφή της είναι μη ανεκτή. Επίσης στατιστικά φαίνεται πως γυναίκες υπόκεινται στο μεγαλύτερο κομμάτι αυτής και οι άνδρες αν και βιώνουν και εκείνοι ένα κομμάτι της είναι σημαντικά μικρότερο ποσοστό.

Κεφάλαιο 3 : Παραμέληση

3.1 : Εισαγωγή στην παραμέληση & παραμέληση ενηλίκων

Η παραμέληση σύμφωνα με τον NHS είναι η μη παροχή αρκετού φαγητού ή σωστού είδους φαγητού ή να μην γίνεται η σωστή φροντίδα ενός ατόμου. Το να μην υπάρχει βοήθεια για πλύσιμο ή αλλαγή βρώμικων ή βρεγμένων ρούχων, είναι επίσης μορφή παραμέλησης. Άλλη μία μορφή είναι η ανάγκη για επίσκεψη σε γιατρό και η στέρηση αυτού του δικαιώματος. (NHS, 2021)

Βία στο σπίτι

Σύμφωνα με τον NHS είναι πιο πιθανό ένα άτομο να του ασκηθεί βία εάν : Είναι απομονωμένο και δεν έχει πολλές επαφές με φίλους, οικογένεια ή γείτονες. Εάν έχει ζητήματα με μνήμες ή δυσκολία στην επικοινωνία. Εάν το άτομο εξαρτάται από τον φροντιστή του. Εάν το άτομο δε τα πάει καλά με τον φροντιστή του. Εάν ο φροντιστής είναι εθισμένος σε ναρκωτικό ή αλκοόλ. Εάν ο φροντιστής βασίζεται στο άτομο που υπόκειται την βία με σκοπό να το χρησιμοποιήσει για στέγη, οικονομική ή συναισθηματική υποστήριξη. (NHS, 2021)

Μία αρκετά σημαντική ερώτηση που θέτει ο NHS για να ρωτήσει το θύμα εάν βρίσκεται σε αυτή την θέση είναι ουσιαστικά τι μπορεί να κάνει για να φύγει από εκείνη την θέση. Υπάρχουν πολλά άτομα στα οποία μπορεί το θύμα να μιλήσει εάν νιώσει πως είτε βρίσκεται σε μία κατάσταση όπως αυτή την παραμέλησης, είτε σε αυτή της κακοποίησης. Είναι σημαντικό το άτομο να μην νιώθει ότι μιλώντας σε κάποιον θα τον ‘‘ενοχλήσει’’ κάνοντας αυτή την κουβέντα. Επίσης είναι σημαντικό οι κινήσεις να γίνονται το συντομότερο δυνατό, χωρίς καθυστέρηση στις κινήσεις. Το θύμα είναι σημαντικό να μιλήσει σε ένα άτομο που εμπιστεύεται και νιώθει άνετα να μιλήσει. (NHS, 2021)

Ένα ακόμη βήμα είναι να μιλήσει το άτομο που έχει κακοποιηθεί σε φίλους ή άτομα από την δουλειά που μπορεί να έχουν μία μεγαλύτερη κατανόηση στην τρέχουσα κατάσταση και ίσως είναι σε θέση να κάνουν κάποια βήματα γρηγορότερα με σκοπό την βελτίωση εν τέλει την κατάστασης. Συστήνεται επίσης να μιλήσει το άτομο σε

ειδικούς σχετικά με το θέμα αυτό όπως για παράδειγμα κοινωνικοί λειτουργοί, για την ανησυχία του. Τέλος η πιο ασφαλής και σίγουρη σύσταση είναι, στην σκέψη ενός εγκλήματος το οποίο είτε διαπράττεται είτε έχει διαπραχθεί, είτε μιλάμε για το κομμάτι της φυσικής κακοποίησης είτε για οποιοδήποτε άλλο είδος, να μιλήσει το άτομο στην αστυνομία ή να ζητήσει να μιλήσει σε κάποιο άτομο που εμπιστεύεται για να μιλήσει εκ μέρους του/της. (NHS, 2021)

Έπειτα θα αναλυθεί ο εντοπισμός των σημείων κακοποίησης σε γηραιότερα άτομα και μερικές συμβουλές που ακολουθούν για τους φροντιστές των ατόμων αυτών. Δεν είναι πάντοτε εύκολο μας αναφέρει ο NHS να εντοπίσουμε τα σημάδια της κακοποίησης. Κάποιος ο οποίος κακοποιείται μπορεί να σκεφτεί και να σκαρφιστεί δικαιολογίες γιατί ίσως φέρει μώλωπες στο σώμα, ή μπορεί ακόμη και να μη θέλει να μιλήσει με ανθρώπους ή να του λείπουν χρήματα. Είναι σημαντικό να αναγνωρίζει ένα άτομο τα σημάδια της βίας και όταν είναι αναγνωρίσιμα να μοιραστεί πάντοτε φυσικά με σεβασμό τις ανησυχίες του με το άτομο όπου πιστεύει πως κακοποιείται. Εάν αναμένει, ελπίζοντας πως το άτομο θα αναφέρει το ίδιο τι συμβαίνει σε αυτό, θα δώσει μία καθυστέρηση στην κατάσταση και θα επιτρέψει με αυτό τον τρόπο την κακοποίηση να συνεχίσει. (NHS, 2021)

Μερικά σημάδια κακοποίησης σε ένα μεγαλύτερο άτομο συμπεριλαμβάνουν : Το άτομο να γίνει πιο ήσυχο και να θέλει να απομονώνεται, να είναι επιθετικό ή θυμωμένο, χωρίς εμείς να βλέπουμε κάποιο προφανή λόγο για αυτό, να μοιάζει ατημέλητο, βρώμικο ή πιο αδύνατο από ότι συνήθως. Ξαφνικές αλλαγές στον χαρακτήρα, όπως να μοιάζει το άτομο αβοήθητο, καταθλιπτικό ή να εντοπίζεται συχνά με δάκρυα στα μάτια. Μερικά φυσικά σημάδια είναι οι μελανιές, οι πληγές, κατάγματα ή άλλες πληγές μπορεί να είναι χωρίς περιποίηση. Μπορεί επίσης οι ίδιες πληγές να συμβαίνουν ξανά και ξανά στο ίδιο σημείο, περισσότερες από μία φορές. Μπορεί το άτομο να μη θέλει να μείνει μόνο του ή μόνο με συγκεκριμένα άτομα, εξαιτίας του φόβου που το διακατέχει. Το να είναι επίσης ασυνήθιστα χαλαρό το άτομο και να επιμένει πως δε πάει κάτι λάθος. Μέσα στο σπίτι μπορεί να έχει κρύο ή ζέστη. Μπορεί να είναι ασυνήθιστα βρώμικα ή ασυμμάζευτα, όπως επίσης μπορεί ίσως να λείπουν πράγματα από το σπίτι. Άλλα σημάδια μπορεί να συμπεριλαμβάνουν ξαφνικές αλλαγές στα οικονομικά του, όπως το να μην έχει αρκετά χρήματα να

πληρώσει για τις απλές καθημερινές υποχρεώσεις. Δίνουμε βάση σε επίσημα ή οικονομικά έγγραφα που ίσως μοιάζουν ασυνήθιστα. (NHS, 2021)

Εάν κάποιο άτομο δει πως κάποιος δείχνει σημασία κακοποίησης, ενθαρρύνεται να κάνει προσπάθεια να μιλήσει στο άτομο για να δει εάν υπάρχει κάτι που δύναται να κάνει για να βοηθήσει το άτομο. Εάν το άτομο κακοποιείται, μπορεί να μην θέλει να μιλήσει ευθέως για αυτό, ειδικά εάν έχει συνηθίσει να βρίσκει κάποιες δικαιολογίες γύρω από αυτό το θέμα, για κάποιον τραυματισμό ή αλλαγές στην προσωπικότητα τους. Καλό είναι να μην αγνοήσει τις ανησυχίες που τυχόν έχει για αυτό το ζήτημα, εάν το αγνοήσει ίσως η κακοποίηση να συνεχίσει ή να εξελιχθεί σε κάτι χειρότερο. (NHS, 2021)

3.2 : Παιδική παραμέληση, τύποι & σημάδια

Κάθε παιδί αξίζει να το αγαπούν αναφέρει το NSPCC, να το νοιάζεται κάποιος και να το προσέχει. Ένα στα δέκα όμως παιδιά έχει ως εμπειρία την παραμέληση. Αρχικά με μία ανάλυση με έναν ορισμό φυσικά του τί ακριβώς είναι η παραμέληση. Η παραμέληση είναι μία συνεχής μη ικανοποίηση των βασικών αναγκών ενός παιδιού και η πιο κοινή μορφή παιδικής κακοποίησης. Ένα παιδί μπορεί να μένει βρώμικο ή πεινασμένο ή χωρίς τα κατάλληλα ρούχα, χωρίς στέγη, επίβλεψη ή περίθαλψη υγείας. Αυτό μπορεί να θέσει σε κίνδυνο τα παιδιά και τους νέους σε κίνδυνο. Μπορεί επίσης να έχει μακροπρόθεσμες επιπτώσεις τόσο στην σωματική όσο και στην ψυχική υγεία του ατόμου. (NSPCC, 2020)

Αναλυτικότερα το NSPCC, αναφέρει παρακάτω ποια είναι είδη παραμέλησης για τα παιδιά και μερικά χαρακτηριστικά. Παραμέληση όπως αναφέραμε μπορεί να θεωρηθούν πολλά πράγματα και μπορεί να είναι δύσκολο να το εντοπίσουμε. Σε γενικές γραμμές μιλώντας όμως, υπάρχουν τέσσερις βασικοί τύποι παραμέλησης. Αρχικά υφίσταται η φυσική παραμέληση εδώ υπάρχει το κομμάτι της παραμέλησης των παιδιών σε βασικές τους ανάγκες όπως είναι το φαγητό, τα ρούχα ή ένα καταφύγιο, όταν αυτές οι ανάγκες δεν συμβαίνουν, είτε δεν επιτηρούνται επαρκώς ή με ασφάλεια έχουμε παραμέληση φυσικού τύπου. Έπειτα το δεύτερο είδος η εκπαιδευτική παραμέληση είναι όταν ο γονιός είτε ο κηδεμόνας παραμελεί, είτε δεν εξασφαλίζει στο παιδί του κάποιος μορφής εκπαίδευσης. Σε αυτό το κομμάτι ο γονιός είτε μπορεί να αρνείται την εκπαίδευση τους παιδιού, είτε πηγαίνει κάποιες μέρες σχολείο και άλλες όχι, ακόμη μπορεί και να μην πηγαίνει στο σχολείο μεγάλα χρονικά διαστήματα με αποτέλεσμα να έχει εκπαιδευτικά κενά στις γνώσεις του. (NSPCC, 2020)

Το τρίτο είδος είναι η συναισθηματική παραμέληση σε αυτή την περίπτωση ένα παιδί δεν λαμβάνει την φροντίδα που χρειάζεται στο συναισθηματικό κομμάτι, εδώ πλέον αναφέρεται ο συγγραφέας στην συναισθηματική παραμέληση. Αυτό μπορεί να συμβεί με τους παρακάτω τρόπους. Το παιδί πιθανώς να βιώνει την αγνόηση από τους γονείς, εξευτελισμό, εκφοβισμό ή ακόμη και την απομόνωσή. Το τελευταίο είδος είναι η φαρμακευτική παραμέληση. Στο κομμάτι της φαρμακευτικής παραμέλησης αυτό που ουσιαστικά συμβαίνει είναι πως το παιδί δεν παίρνει την απαραίτητη φροντίδα

υγείας. Αυτό συμπεριλαμβάνει ακόμη και την άρνηση , είτε το να αγνοεί ο γονιός τις ιατρικές προτάσεις. (NSPCC, 2020) (Queensland Government, 2018)

Η παραμέληση μπορεί να είναι δύσκολο να εντοπισθεί. Έχοντας ένα από τα σημάδια δεν σημαίνει απαραίτητα πως το παιδί βιώνει παραμέληση από το οικογενειακό του περιβάλλον. Εάν όμως παρατηρήσουμε πολλαπλά σημάδια τα οποία ίσως να διαρκούν για λίγο, τότε ίσως να δείχνει αυτό ένα σοβαρό πρόβλημα. Αναλυτικότερα: Παρατηρείται φτωχή εμφάνιση και υγιεινή. Το παιδί μπορεί να είναι βρώμικο ή να μυρίζει, μπορεί να πεινάει ή να μη του δίνουν φαγητό ή χρήματα για φαγητό. Μπορεί να ρούχα του να είναι άπλυτα, είτε να φορούν τα λάθος ρούχα, για παράδειγμα μπορεί να μη φορά αρκετά ζεστά ρούχα το χειμώνα. Επίσης μπορεί να έχει συχνά και μη αντιμετωπισμένα εξανθήματα από πάνα, αυτό συνήθως θα το συναντήσουμε στα βρέφη. Αναλύει το NSPCC, ζητήματα σχετικά με την υγεία και ζητήματα αναπτυξιακά Πολλές φορές μπορεί να δείξουν την παραμέληση του παιδιού. Κάποια από αυτά τα ζητήματα είναι σωματικά, φτωχός μυϊκός τόνος, ζητήματα με τα δόντια, παράληψη ιατρικών ραντεβού όπως για παράδειγμα αυτά των εμβολιασμών. Παράληψη θεωρείται επίσης το να μην δίνονται τα σωστά φάρμακα. Η φτωχή γλώσσα ή ακόμη και οι επικοινωνιακές δεξιότητες θεωρούνται σημάδι παραμέλησης. Πολύ συχνές αρρώστιες ή μολύνσεις, επαναλαμβανόμενοι τραυματισμοί, όπου συχνά προκαλούνται από ελλιπή επίβλεψη. Θέματα με το δέρμα, όπως πληγές, εξανθήματα, τσιμπήματα ψύλλων, ψώρα ή κάποια μυκητίαση στο δέρμα. Λεπτή ή πρησμένη κοιλιά, κούραση, πληγές όπου δεν φροντίζονται και ζητήματα βάρους ή ανάπτυξης θεωρούνται όλα σημάδια παραμέλησης ενός παιδιού. Θέματα στο σπίτι και στην οικογένεια. Το να ζει το παιδί σε ένα περιβάλλον που δεν είναι κατάλληλο , όπως για παράδειγμα η απουσία θέρμανσης, το να αφήνεται το παιδί μόνο του για πολύ ώρα/διάστημα ή ακόμη και το να αναλάβει το παιδί κάποιον ρόλο που δε του αντιστοιχεί, όπως αυτόν του φροντιστή για τα υπόλοιπα μέλη της οικογένειας. Αλλαγές συμπεριφοράς. Πολλές φορές το παιδί, ειδικά εάν δεν έχει αναπτύξει ακόμη την δεξιότητα του λόγου πλήρως, εμφανίζει μερικά από τα παρακάτω σημεία. Το παιδί αρχίζει και γίνεται προσκολλημένο, επιθετικό, εμφανίζει σημεία άγχους, κατάθλιψης και απομάκρυνσης. Μπορεί να παρατηρηθεί μεταβολή στις συνήθειες της διατροφής του καθώς και να ξεκινήσει να εκφράζει μία εμμονική συμπεριφορά. Βρίσκει δύσκολο το να συγκεντρωθεί ή να συμμετάσχει σε κάποιες δραστηριότητες. Ένα ακόμη σημάδι είναι το να χάνει σχολείο, να έχει σημάδια αυτό-τραυματισμού,

είτε να χρησιμοποιεί ναρκωτικές ουσίες ή αλκοόλ. (NSPCC, 2020) (Queensland Government, 2018)

Εάν ένα παιδί εμφανίσει συμπτώματα κακοποίησης, ίσως το ίδιο το παιδί να μη το συνειδητοποιήσει και να μην αντιληφθεί πως αυτό που συμβαίνει είναι λάθος. Ίσως επίσης καταφύγει στην αυτοκατηγορία. Σημασία έχει πως εάν ένα παιδί απευθυνθεί σε κάποιο άτομο για παραμέληση καλό είναι να ακολουθηθούν τα παρακάτω βήματα. Το άτομο είναι καλό να ακούσει πολύ προσεκτικά αυτά που έχει να μας πει το παιδί. Του εξηγεί πως έχει κάνει μία πολύ σωστή κίνηση μιλώντας σε εκείνον τον άνθρωπο. Είναι πρόπον το άτομο να αναλύσει πως το παιδί ξέρει ότι δεν είναι δικό του λάθος αυτό που συνέβη. Ενδείκνυται να παίρνει το παιδί στα σοβαρά και το επικοινωνήσει με αυτό. Ενθαρρύνεται να μην αντιμετωπίσει το άτομο τον υποτιθέμενο κακοποιητή, καθώς αυτό μπορεί να δυσχεραίνει την θέση για το παιδί. Στο παιδί πρέπει να δοθεί μία εξήγηση του τι θα συμβεί μετά. Γίνεται προσπάθεια το άτομο που έλαβε αυτή την πληροφορία να αναφέρει αυτά που είπε το παιδί το συντομότερο δυνατό (NSPCC, 2020) (Queensland Government, 2018)

Επιπλέον στα παιδιά παρατηρείται ένα φαινόμενο επιπλέον που ονομάζεται το σύνδρομο του αμέτοχου θεατή, σύμφωνα με τον ειδικό κλινικό ψυχολόγο Ευάγγελο Ορφανίδη, ή αλλιώς σύνδρομο Τζενοβέζε, ξεκίνησε όταν στις 13 Μαρτίου 1964 μία γυναίκα εν ονόματι Κάθριν Τζενοβέζε γυρνούσε από τη δουλειά της, ενώ έφτανε στο σπίτι ένας άγνωστος της πλησίασε, την ακινητοποίησε και την μαχαίρωσε δυο φορές στην πλάτη της. Ενώ υπήρξαν μάρτυρες κανένας δεν έκανε κάτι να το σταματήσει, το περιστατικό με μία τραγική κατάληξη για την γυναίκα επαναλήφθηκε τρεις αλλεπάλληλες φορές, χωρίς να γίνει τίποτα από κανέναν. Έπειτα από αυτό στην προσπάθεια ερμηνείας των ψυχολόγων γιατί δεν έκανε κάποιος κάτι ενώ έβλεπαν από τα παράθυρα τους μία γυναίκα να δολοφονείται εν ψυχρώ, κατέληξαν σε κάποια πράγματα, πως μπορεί να έγινε επειδή κάποιος ήταν σε κατάσταση σοκ από το θέαμα, κάποιοι κατηγορήσαν κάτι άλλο για την απραξία τους. Το νόημα αυτού του συνδρόμου, είναι οι περιπτώσεις όπου όσα περισσότερα άτομα είναι παρόντα σε μία πράξη, τόσο λιγότερο νιώθει υπεύθυνο για την πράξη που έχει κάνει, καθώς έτσι η ευθύνης μεταβιβάζεται και στα άτομα που παρακολουθούν το περιστατικό. (Ορφανίδης, 2019)

Σύντομα παρατίθενται παρακάτω δύο στατιστικά σχετικά με την βία σε παιδιά που μπορεί να προκύψουν από την παραμέληση.

- Σε σχολικούς καβγάδες ανάμεσα σε παιδιά ηλικίας 11-15 ετών, υπολογίζεται πως το 27-35% έχουν εμπλακεί σε φυσικό καβγά. Πιο συγκεκριμένα σε ποσοστό 16-20% τα κορίτσια και τα αγόρια σε ποσοστό 38-53%.
- Τα φαινόμενα δείχνουν πως στις ηλικίες κάτω των 4 τα ποσοστά ανθρωποκτονίας είναι αυξημένα σε σχέση με τις ηλικίες 5-9 και 10-14. (WHO, 2018)

Είναι εξαιρετικά σημαντικό να δοθεί βάση στην παραμέληση και ιδιαίτερα στην παιδική παραμέληση και τους τύπους της. Φαίνεται πως στα ενήλικα άτομα είναι πιο δύσκολη η έκφραση λόγω ντροπής, ενώ στα παιδιά το κομμάτι της δυσκολίας είναι κατά βάση η έκφραση. Παρόλαυτα, παρατηρείται πως έχουν αρκετά κοινά σημεία στον εντοπισμό της παραμέλησης και οι δύο ομάδες. Στόχος είναι πέρα των εκάστοτε χαρακτηριστικών να δούμε πως δύναται να τα εντοπιστούν και να βοηθηθούν σύμφωνα με αντίστοιχη ομάδα με τα ζητήματα που ίσως αντιμετωπίζει. Ιδιαίτερη ευαισθησία δίνεται στο κομμάτι των παιδιών μαζί με το σύνδρομο του αμέτοχου θεατή που ουσιαστικά μας εφιστά την προσοχή στο τι επιτρέπεται να ακούσει ένα παιδί χωρίς την θέληση του, όπως και στα πράγματα που μπορεί να γίνει μάρτυρας χωρίς να καταλαβαίνει τον λόγο. Καθώς κλείνεται το κομμάτι της παραμέλησης ενηλίκων και παιδιών, αναλύεται παρακάτω μία ιδιαίτερη κατηγορία, η βία που αφορά της γυναίκες.

Κεφάλαιο 4 : Βία γυναικών, Γυναικοκτονίες & Αληθινά περιστατικά γυναικοκτονιών 2021-2022

4.1 Βία ενάντια των γυναικών και SDGs

Η Βία ενάντια των γυναικών και των κοριτσιών παραμένει διάχυτη σε όλο τον κόσμο, παρά τις σημαντικές προσπάθειες που γίνονται για να αναγνωριστεί αυτή η βία με την συγκεκριμένη κατεύθυνση, με σκοπό την εξάλειψη αλλά και την παρεμπόδιση της σε όλες τις τις μορφές. Η εξάλειψη της βίας κατά των γυναικών είναι ένα κομβικό σημείο με σκοπό την μείωση και τελικά την εξάλειψη της ανισότητας κατά των γυναικών κα την επίτευξη της ισότητας των φύλων, την ενδυνάμωση του γυναικείου φύλου και τους στόχους της ανάπτυξης της βιωσιμότητας των γυναικών (SDGs). Οι στόχοι αυτοί (SDGs = Sustainable Development Goals) είναι για την επίτευξη πολλαπλών κοινωνικών, οικονομικών, ψυχολογικών λόγων ακόμη και την γενικότερη προαγωγή υγείας. Μερικοί από αυτούς τους στόχους εμπίπτουν και στην ισότητα των φύλων που έχει σαν μακροπρόθεσμο αποτέλεσμα την μείωση της βίας. Οι αναφερόμενοι στόχοι είναι :

1. Εξάλειψη της φτώχειας
2. Μηδενική πείνα
3. Καλή υγεία και γενικότερα καλώς έχειν
4. Ποιότητα εκπαίδευσης
5. Ισότητα φυλετική
6. Μείωση ανισοτήτων
7. Ειρήνη και δικαιοσύνη

Με αυτά και ακόμη περισσότερα διαθέσιμα εργαλεία για την εξάλειψη της βίας απέναντι στις γυναίκες και στα κορίτσια μπορούν να αλλάξουν τα επιβλαβή στερεότυπα για του φύλο, να αυξηθεί η ισότητα για την αντιμετώπιση, να μειωθεί η βία μέσα στις σχέσεις καθώς και ο εξαναγκασμός στον παιδικό γάμο, όπως και η παιδική εκμετάλλευση και η κακή μεταχείριση των παιδιών. Τα παραπάνω περιλαμβάνουν μικρές ομάδες με προγράμματα, κινητοποίηση της κοινότητας, αυξημένη ενημέρωση και κινητοποίηση όσων είναι παρόντες σε τέτοιου τύπου συμπεριφορά να παρεμβαίνουν με τρόπο που να είναι θετικός για τα άτομα που βιώνουν την διάκριση. Επίσης βοηθητική θα ήταν η οικονομική και η εισοδηματική

ενδυνάμωση. Προσεγγίσεις και δράσεις για την ισότητα των φύλων. (UN WOMEN, 2021)

4.2 Ο όρος γυναικοκτονία & γυναικοκτονίες στην Ελλάδα 2021-2022

Σύμφωνα με πληροφορίες από το κέντρο Διοτίμα 137 γυναικοκτονίες καταγράφονται παγκοσμίως κάθε μέρα. Ο όρος “γυναικοκτονία” αναφέρουν πως έγινε ευρέως γνωστός και υιοθετήθηκε από την εγκληματολογία μετά το 1992. Βγήκε ένα βιβλίο μάλιστα με τίτλο “Femicide : the politics of woman killing”, χάρη σε αυτό το βιβλίο ο όρος έγινε γνωστός. (Διοτίμα, 2018)

Ένας ορισμός αυτής της λέξης είναι πως γυναικοκτονία θεωρείται η δολοφονία γυναικών και κοριτσιών εξαιτίας του φύλου τους. Ο όρος περιλαμβάνει την δολοφονία μίας γυναίκας σαν αποτέλεσμα άσκησης βίας από τον ερωτικό σύντροφο. Μπορεί η γυναίκα να βασανιστεί και να δολοφονηθεί σαν αποτέλεσμα μισογυνισμού. Μπορεί να δολοφονηθούν γυναίκες και κορίτσια σαν έγκλημα για “λόγους τιμής”. Πιθανότητα στοχευμένης δολοφονίας γυναικών και κοριτσιών στα πλαίσια ένοπλων συγκρούσεων. Υπάρχει επίσης πιθανότητα να γίνει δολοφονία εξαιτίας προίκας. Δολοφονία γυναικών και κοριτσιών εξαιτίας σεξουαλικού προσανατολισμού και ταυτότητας φύλου. Δολοφονία αυτόχθονων γυναικών και κοριτσιών εξαιτίας του φύλου τους. Βρεφοκτονία και εμβρυοκτονία βασισμένη στο φύλο. Γυναικοκτονίες που συνδέονται με τον ακρωτηριασμό γυναικείων γεννητικών οργάνων. Υπάρχουν κάποιες κατηγορίες μαγείας. Τέλος περιπτώσεις γυναικοκτονίας που υπάρχει σύνδεση με συμμορίες, οργανωμένο έγκλημα, εμπόρους ναρκωτικών και εμπορία γυναικών και κοριτσιών. (EIGE, 2023) (Διοτίμα, Γυναικοκτονία | Η πιο ακραία μορφή έμφυλης και σεξιστικής βίας, 2018)

Δίνεται επίσης και ένας στατιστικός ορισμός :“ *Η δολοφονία μιας γυναίκας από ερωτικό σύντροφο και ο θάνατος μιας γυναίκας ως αποτέλεσμα πρακτικής που είναι επιβλαβής στις γυναίκες. Ως ερωτικός σύντροφος νοείται πρώην ή νυν σύζυγος ή σύντροφος, ανεξάρτητα από το αν ο/η δράστης/στρια έχει μοιραστεί ή μοιράζεται την ίδια κατοικία με το θύμα.*” (EIGE, 2023) Η Ελλάδα σύμφωνα με τα στατιστικά στοιχεία της EIGE είναι η 12^η χώρα από τις 28 χώρες της Ευρωπαϊκής ένωσης όπου συμβαίνει σεξουαλική εκμετάλλευση. Κατά το έτος 2016 η Ελλάδα είχε 74 καταγεγραμμένα συμβάντα. Στην βάση δεμένων τους αναφορικά με το trafficking σε διάφορα ηλικιακά γκρουπ, στην Ελλάδα φαίνεται πως δεν υπάρχει επαρκής έρευνα γύρω από αυτό το ζήτημα. Στην ηλικιακή ομάδα 0 έως 11 μέχρι και το 2016 δεν

υφίσταται κάποιο δεδομένο. Ηλικίες 12 έως 18 υπάρχουν μόνο 16 παιδιά το 2015. Σύνολο παιδιών το 2016 είναι 22. (EIGE, 2019)

Ο ποινικός κώδικας στην Ελλάδα δεν εμπεριέχει κάποιος ξεκάθαρο ορισμό για την γυναικοκτονία. Παρόλαυτα η πράξη αυτή είναι αξιόποινη και εμπίπτει σε άλλες διατάξεις του ελληνικού ποινικού κώδικα. Τα άρθρα που υπάρχουν για αυτή την περίπτωση είναι τα εξής : άρθρο 299, 302, 310 και 314. Άρθρο 299 – Ανθρωποκτονία από πρόθεση, περιλαμβάνει την δολοφονία ενός ατόμου πρόθεση. Άρθρο 302 – Ανθρωποκτονία από αμέλεια, το άτομο από αμέλεια σκοτώνει άλλο άτομο τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τρεις μήνες. Άρθρο 310 Βαριά σωματική βλάβη, το άτομο που προξενεί βαριά σωματική βλάβη σε άλλο άτομο δέχεται την τιμωρία με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους. Εάν το άτομο που το προκάλεσε (υπαίτιος) επιδίωκε την πρόκληση της σωματικής αυτής βλάβης του ατόμου που το υπέστη (παθόντας), επιβάλλεται κάθειρξη έως και δέκα έτη. Άρθρο 311- Θανατηφόρα σωματική βλάβη Στην πιθανότητα που η σωματική βλάβη είχε ως συνέχεια τον θάνατο του ατόμου που την υπέστη, επιβάλλεται κάθειρξη έως και δέκα έτη. Εάν το είχε σαν σκοπό, αυτή την σωματική βλάβη επιβάλλεται κάθειρξη. Στο άρθρο 312 παράγραφος 2 του ελληνικού ποινικού κώδικα, επιβάλλονται αυστηρότερες ποινές για σωματική κάκωση και για τις επικίνδυνες βαριές ή ακόμη και θανατηφόρες σωματικές βλάβες (άρθρο 308 παράγραφος 2, άρθρο 309, άρθρο 310 παράγραφος 2 και άρθρο 311 του ελληνικού ποινικού κώδικα). Σε περίπτωση όπου αυτές οι βλάβες προκλήθηκαν σε βάρος συζύγου κατά την διάρκεια του γάμου ή σε βάρος συντρόφου κατά την διάρκεια τις συμβίωσης τους, ισχύουν οι παραπάνω αποφάσεις. Αυτά τα άρθρα εφαρμόζονται με τον νόμο σε συνδυασμό για την ενδοοικογενειακή βία (νόμος 3500/2006, όπως τροποποιήθηκε βάσει του νόμου 4531/2018). (Social Policy, 2022)

Κύρια πηγή των παρακάτω δεδομένων είναι το EIGE (Ευρωπαϊκό Ινστιτούτο για την Ισότητα των φύλων), φυσικά υπάρχουν και άλλες πηγές που συμπληρώνουν τα ελληνικά δεδομένα. Οι κάτωθι πληροφορίες συλλέχθηκαν μέσω ερωτηματολογίου που συμπλήρωσαν διάφοροι φορείς και ειδικοί που ενδιαφέρονταν. Ο στόχος αυτού είναι να δημιουργηθεί ένα σύστημα ταξινόμησης γυναικοκτονιών με αποδεκτές μεταβλητές, για να μπορούν να χρησιμοποιηθούν από όλα τα κράτη της ευρωπαϊκής ένωσης. Αρχικά η γυναικοκτονία από ερωτικό σύντροφο, ορίζεται από το Ευρωπαϊκό Ινστιτούτο της Ισότητας των φύλων ως εξής : *“ο φόνος μίας γυναίκας από ερωτικό σύντροφο και ο θάνατος μιας γυναίκας ως συνέπεια μίας πρακτικής που είναι*

επιβλαβής για τις γυναίκες. Ως ερωτικός σύντροφος νοείται πρώην ή νυν σύζυγος ή σύντροφος, ανεξάρτητα από το αν ο δράστης μοιράζεται ή μοιραζόταν κατά το παρελθόν την ίδια στέγη με το θύμα''. Πιο ειδικά στην Ελλάδα, οι περισσότερες από τις γυναικοκτονίες θα καλύπτονται με κάποιον τρόπο από τα παραπάνω άρθρα του ποινικού κώδικα που αναφέρθηκαν. Φαίνεται πως στην Ελλάδα δεν υπάρχει ιδιαίτερα μεγάλη συλλογή δεδομένων για την γυναικοκτονία από ερωτικό σύντροφο. Παρόλαυτα η Ελληνική αστυνομία προσφέρει μερικά αρκετά ενδιαφέροντα στοιχεία που απεικονίζουν ένα κομμάτι της ελληνικής πραγματικότητας. Το 2017 σημειώθηκαν 23 γυναίκες ή και κορίτσια όπου έπεσαν θύματα ανθρωποκτονίας. Από αυτό τον αριθμό ατόμων το 35% έπεσαν θύματα ανθρωποκτονίας τα οποία σχετίζονταν με ενδοοικογενειακή βία, δηλαδή στον αριθμό 8. (Social Policy, 2022)

Το έτος 2021 έγιναν 17 γυναικοκτονίες και το έτος 2022 έγιναν 12 γυναικοκτονίες τους πρώτους 7 μήνες του έτους, μάλιστα δύο εκ των οποίων έγιναν σε λιγότερο από 48 ώρες. Σχολιάζεται από την συντάκτρια του κειμένου πολύ χαρακτηριστικά πως ο όρος ‘γυναικοκτονία’ δεν αναγνωρίζεται από το ελληνικό νομικό σύστημα και αναφέρεται ως ανθρωποκτονία. Ακριβώς η συχνότητα και η ποσότητα αυτού του φαινομένου, πολλές φορές βασισμένο στην ενδοοικογενειακή βία και την έμφυλη βία, χρήζει την δημιουργία ενός τέτοιου όρου, έτσι ώστε να φαίνεται η σημασία και η διάκριση που συμβαίνει στο γυναικείο φύλο απλά και μόνο επειδή είναι γυναίκες. Παρακάτω θα αναλύσουμε μερικά από αυτά τα περιστατικά που συνέβησαν μέσα στο 2022. (Newsroom ieferida.gr, 2022) (Καραβία, 2022)

Τον Φεβρουάριο του 2022 λοιπόν μία γυναίκα 79 ετών σκοτώνεται από τον σύζυγο της μετά από έναν καβγά που είχαν. Ο άνδρας της προσπάθησε να κρυφτεί λέγοντας πως δεν έκανε εκείνος κάτι, η γυναίκα του απλά έπεσε και χτύπησε. Λίγο αργότερα βέβαια μπροστά στους αστυνομικούς ομολόγησε το έγκλημα που είχε διαπράξει. Αναφέρεται επίσης πως υπήρχε ένταση ανάμεσα στο ζευγάρι και πως είχε ενταθεί το τελευταίο διάστημα. Ο 69 χρόνος άνδρας έτσι χτύπησε με μανία την γυναίκα του με τις γροθιές, στο πρόσωπο και στο σώμα. Έτσι όταν ο άνδρας κατάλαβε πως η γυναίκα δεν είναι πλέον και τόσο καλά, έσπευσε στην γειτόνισσα και της ζήτησε να καλέσει το ΕΚΑΒ για να την διασώσουν. Όταν κατέφθασε η βοήθεια διαπιστώθηκε από εκείνους πως κάτι πάει πολύ λάθος, έτσι κλήθηκε και η αστυνομία.

(Newsroom ieferida.gr, 2022) (Καραβία, 2022)

Στην Καβάλα τον Μάρτιο του 2022, ένα 23 χρόνος ξυλοκόπησε μέχρι θανάτου της 83χρονη γιαγιά του. Ένα περιστατικό ενδοοικογενειακής βίας όπου έλαβε μέρος μέσα στο χώρο του σπιτιού. Το άτομο που διέπραξε αυτό το έγκλημα είχε και μερικές παρελθοντικές κατηγορίες εις βάρος του σχετικά με την κακοποίηση της γιαγιάς του. Ο λόγος της κακοποίησης φαίνεται πως ήταν η χρηματική ενίσχυση του 23χρόνου με την άσκηση βίας προς το πρόσωπο της ηλικιωμένης γιαγιάς του. (Δημητρόπουλος, 2022) (Καραβία, 2022)

Τον Μάιο του 2022 μία γυναίκα ηλικίας 43 ετών, φαρμακοποιός στο επάγγελμα στραγγαλίζεται από τον σύζυγο της επειδή εκείνη του είχε ζητήσει ακόμη και πριν από το συμβάν να χωρίσουν. Ένα ακόμη συμβάν ενδοοικογενειακής βίας έτσι σημειώθηκε όταν ο 55 χρόνος άνδρας αποφάσισε να βάλει τέλος στην ζωή της γυναίκας του και στην συνέχεια να προσπαθήσει να βάλει τέλος και στην δική του ζωή. Η γυναίκα στραγγαλίστηκε από τον άνδρα της μέσα στο φαρμακείο τους, ο άνδρας προσπάθησε να καλύψει τα ίχνη του προσπαθώντας να περάσει το μήνυμα πως το φαρμακείο θα παραμείνει κλειστό λόγω επαγγελματικών υποχρεώσεων της γυναίκας του. Έτσι έπειτα εφόσον κάλεσε την αστυνομία ομολόγησε τις πράξεις του και ανέφερε πως ζήλευε την σύντροφο του.

(Μακρογαμβράκης, 2022) (Καραβία, 2022)

Ένα από τα πιο συγκλονιστικά φυσικά συμβάντα ενδοοικογενειακής βίας που κατέληξε σε δολοφονία, είναι αυτό της Καρολάιν Κράουτς, μίας φοιτήτριας Βρετανικής και Φιλιπινέζικης καταγωγής, όπου δολοφονήθηκε στις 11 Μαΐου 2021, στα Γλυκά Νερά της Αττικής. Το σκηνικό της δολοφονίας σκηνοθετήθηκε πολύ προσεκτικά από τον άνδρα της και δολοφόνο της εν ονόματι Μπάμπης Αναγνωστόπουλος. Ο σύζυγος της εκλιπούσας Καρολάιν σκοτώνει την γυναίκα η οποία βρέθηκε επάνω στο κρεβάτι της μετά από τηλεφώνημα που έκανε ο ίδιος. Οι αστυνομικές αρχές εντόπισαν τον Μπάμπη δεμένο και φιμωμένο δίπλα από το κρεβάτι, στο οποίο δωμάτιο βρισκόταν επίσης και η μικρή Λυδία, η κόρη του ζευγαριού.

Ο Μπάμπης ισχυρίστηκε πως μπήκαν στο σπίτι τους τρεις κουκουλοφόροι ληστές από το παράθυρο που έχουν στο υπόγειο και πρώτα δολοφόνησαν τον σκύλο τους κρεμώντας τον από το λουρί στην κουπαστή της σκάλας, λίγο αργότερα αποδείχθηκε πως και αυτή η κίνηση έγινε από τον σύντροφο της. Έτσι συνεχίζοντας το σενάριο

του αυτό ο Μπάμπης αναφέρει πως στην προσπάθεια των ληστών να απειλήσουν με όπλο το μωρό τους, η Καρολάιν γνωρίζοντας πολεμικές τέχνες, προσπάθησε να υπερασπιστεί την μικρή Λυδία. Εκείνος την ακινητοποίησε και στην συνέχεια κατάφερε να την στραγγαλίσει, έτσι η νεαρή Καρολάιν Κράουτς βρίσκει τραγικό θάνατο από ασφυξία. Εκείνος μάλιστα πρόσθεσε πως πριν φύγουν τον έδεσαν και τον φίμωσαν και μετά λιποθύμησε.

Μετά την έρευνα της αστυνομίας, διαπιστώθηκε πως αρχικά είχε αφαιρεθεί η κάρτα μνήμης από την κάμερα που βρισκόταν στο υπόγειο του ζευγαριού. Δεν υπήρχε κανένα στοιχείο από αποτυπώματα ή ίχνη DNA των ληστών. Μετά από λίγη ακόμη ανάλυση επί του θέματος ενώ ο Μπάμπης αναφέρει πως το συμβάν έγινε στις 4:30 τα ξημερώματα, παρατηρείται πως η κάρτα μνήμης έχει αφαιρεθεί από τις 1:20. Η Καρολάιν επίσης φορούσε ρολόι που έδειχνε πως οι παλμοί της καρδιάς της σταμάτησαν στις 4:11. Ένα ακόμη στοιχείο που πρόδιδε της κατάθεση του Μπάμπη ήταν πως υπήρχε κινητικότητα στις εφαρμογές στο κινητό το περίπου την ώρα που εκείνος ανέφερε πως ήταν δεμένος.

Μετά από κάποιο διάστημα έχοντας περάσει ένα μήνα και λίγο περισσότερο σε μνημόσυνο που διεξήγαν για την νεαρή Καρολάιν, καλείται ο άνδρας της στην Αθήνα, καθώς του ανέφεραν πως υπήρχαν κάποια πολύ σημαντικά νέα δεδομένα σχετικά με την δολοφονία της γυναίκας του. Ο Μπάμπης έτσι μεταβαίνει στην Αθήνα όπου και μετά από μία πολύωρη κατάθεση που έδινε στη γενική αστυνομική διεύθυνση Αττικής, μετά από την ανακοίνωση των νέων αυτών ευρημάτων, ομολογεί την δολοφονία της Καρολάιν. Προς υπεράσπιση του εαυτού του, ανέφερε πως η δολοφονία της έγινε με το πρόσχημα πως υπήρχαν πολλές προστριβές ανάμεσα τους. Ο λόγος μάλιστα που σκηνοθέτησε όλη αυτή την κατάσταση, ισχυρίζεται πως το έκανε για να μην μείνει το 11 μηνών παιδί τους χωρίς κανέναν από τους δύο γονείς.

Τον Μάιο του 2022 ο Μπάμπης κρίνεται ένοχος ομόφωνα από το μικτό ορκωτό δικαστήριο της Αθήνας, για ανθρωποκτονία από πρόθεση που εκτελέστηκε σε ήρεμη ψυχική υγεία, για θανάτωση ζώου, αναφερόμενη στον σκύλο της οικογένειας, και για πλημμελήματα που προέκυψαν από την ψευδή κατάθεση που έδωσε ο 33 χρόνος χωρίς να την ανακαλέσει σε καμία των περιπτώσεων. Έτσι ακυρώθηκε και η πλευρά του που ήθελε να περάσει στο δικαστήριο, με σκοπό ελάφρυνσης, πως διέπραξε το έγκλημα αυτό εν βρασμό ψυχής. Ο Μπάμπης πλέον αντιμετωπίζει ποινή

ισόβιας κάθειρξης με επιπλέον 1 χρόνια για την πράξη του αυτή σχετικά με τον σκύλο τους και μία χρηματική ποινή 20 χιλιάδων ευρώ. (Wikipedia, 2022) (Σκαλιώνη, 2021)

Στο παρόν κεφάλαιο λαμβάνουμε σύνθετες πληροφορίες για την βία κατά των γυναικών, που παρατηρείται πως σταδιακά γίνει όλο ένα και χειρότερη. Μέσω των διαφόρων προτάσεων, στην προκειμένη περίπτωση των SDGs δίνονται επιλογές διάφορες που εάν ακολουθηθούν, μπορούν δυνητικά να δώσουν μία εξομάλυνση στο ζήτημα της βίας των γυναικών. Έτσι όχι μόνο βλέπουμε παραπάνω τον όρο της γυναικοκτονίας και την σημασία του, αλλά παρατηρούμε και την σημασία που έχει αυτός ο όρος για την Ελλάδα, βλέποντας έτσι πως απλώς καλύπτεται από άλλες έννοιες χωρίς ουσιαστικά να υπάρχει η δική της έννοια. Τέλος αναλύουμε τα λυπητερά συμβάντα της ενδοοικογενειακής και έμφυλης βίας στην χώρα μας κατά τα έτη 2021- 2022. Βλέπουμε τα πιο γνωστά μεταξύ αγνώστων περιστατικών, που όλα χωρίς εξαίρεση αξίζει και πρέπει να ακουστούν, με σκοπό την απόδοση της δικαιοσύνης. Παρακάτω θα δούμε έτσι, ποια είναι τα δεδομένα της ενδοοικογενειακής βίας κατά την περίοδο COVID-19 στην χώρα μας.

Κεφάλαιο 5 : Ενδοοικογενειακή βία κατά την περίοδο COVID-19

Το άρθρο το οποίο αναλύθηκε εδώ, αφορά την περίοδο του COVID-19, μέσα από την οποία βλέπουμε την αύξηση των κρουσμάτων την ενδοοικογενειακής βίας στην Ελλάδα. Κατά τον Απρίλιο του 2020 μετά από το lockdown του Μαρτίου και του Απριλίου, εφόσον ήταν απαγορευμένο να βγεί ο κόσμος από το σπίτι και συγκεκριμένα από την πολιτεία. Αυτό έκανε δύσκολο τις γυναίκες που υπέστησαν βία από τον σύντροφο τους να ζητήσουν βοήθεια. Κατά την διάρκεια αυτής της περιόδου η κύρια πηγή επικοινωνίας και πληροφόρησης για τις κακοποιημένες γυναίκες ήταν η διεθνής γραμμή SOS, της οποίας οι κλήσεις αυξήθηκαν δραματικά τον Απρίλιο του 2020. Έτσι ως αποτέλεσμα μερικών δεδομένων, στην Ελλάδα τον Μάρτιο και τον Απρίλιο του 2020 η ενδοοικογενειακή βία, συγκεκριμένα βασισμένη στο φύλο ήταν εκείνη που κυριαρχούσε. Το ποσοστό της ήταν στο 84% των κλήσεων. Περίπου το 28% των γυναικών που καλούσαν έλαβαν ψυχολογική υποστήριξη και το 26% έλαβε νομική υποστήριξη. Παρόλαυτα, αυτό που φαίνεται είναι πως και σε άλλες χώρες κατ' αυτό το διάστημα υπήρχε η ίδια αύξηση αυτών των κλήσεων. (Andreadou, 2021)

Αναφέρεται μάλιστα πως είναι πιο δύσκολο για τα θύματα αυτά να μιλήσουν καθώς εξαιτίας του εγκλεισμού υπήρχε υποχρεωτικά περισσότερος χρόνος μέσα στο σπίτι, έτσι αυξήθηκε και ο χρόνος που περνάνε οι γυναίκες μέσα στο σπίτι με τους κακοποιητικούς συντρόφους τους. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα και την απομάκρυνση των ανθρώπων από τον έξω κόσμο. Μέσα σε όλες εκείνες τις καταστάσεις του εγκλεισμού, κάτι ακόμη που έκανε την κατάσταση σαφώς δυσκολότερη ήταν η δύσκολη οικονομική κατάσταση που επικρατούσε, όπου ακόμη και σήμερα υπάρχουν αρκετά άτομα που είναι ακόμη επηρεασμένα από αυτό. Μερικά δεδομένα σχετικά με τον εγκλεισμό είναι πως οι κακοποιητές κατά την περίοδο εκείνη, είχαν μεγαλύτερες ευκαιρίες κακοποίησης και έτσι υπήρχε μεγαλύτερη πιθανότητα να γνωρίζουν που είναι το θύμα και τι κάνει. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα τον πιο εύκολο αποκλεισμό των θυμάτων από τα κινητά και γενικότερα τις ηλεκτρονικές τους συσκευές. Επίσης αναφορές γίνονται στην κατηγορία των γυναικών αυτών για να μην φέρουν τυχόν τον ιό στο σπίτι, έτσι αυτές οι γυναίκες απέκτησαν και φοβία να μην κολλήσουν επιπρόσθετα για να μην κακοποιηθούν κι άλλο. Έτσι πολλές φορές υπήρξε ακόμη και

στέρηση κάποιων αγαθών των γυναικών, με σκοπό να γίνει χειρισμός των κινήσεων τους. (Andreadou, 2021)

Μετά από μία έρευνα που περιλάμβανε 15 γυναίκες, οι οποίες ήταν εκείνο το διάστημα τους συντρόφους τους και είναι ακόμη και σήμερα, έδειξαν τα αποτελέσματα των συνεντεύξεων πως κατά την περίοδο του COVID-19 με την κοινωνική αποστασιοποίηση και την αναγκαστική παραμονή στο σπίτι, οι κακοποιητές είχαν μεγαλύτερη ευκαιρία για έλεγχο και αναγκαστική εξουσία επάνω στα θύματα, όλο αυτό εκείνο το διάστημα τα παραπάνω δείχνουν να έγιναν ακόμη πιο έντονα. Φαίνεται πως οι θύτες κατά το διάστημα αυτό προσπαθούσαν και κατάφερναν με ακόμη μεγαλύτερη επιτυχία την απομάκρυνση των θυμάτων τους από τους φίλους και την οικογένεια τους, τις αποφάσεις τους και την συμπεριφορά τους. Επίσης πολλές φορές οι θύτες σε περίπτωση μη συμμόρφωσης των θυμάτων τους απειλούσαν τις γυναίκες πως θα φέρουν τον ιό σε αυτές και τα παιδιά τους. (Andreadou, 2021)

Κάτι ακόμη που φοβόντουσαν τα θύματα, μετά από τις απειλές των θυτών τους ήταν πως ίσως ο κακοποιητής τους πάρει τα παιδιά, να χάσουν τον έλεγχο του ποιου ίσως συναντά το παιδί τους ή ανησυχούν μήπως με την απομάκρυνση αυτή δε θα έχουν καλή φροντίδα και υγιεινή, όπως και κοινωνική απομάκρυνση για τα παιδιά. Η έρευνα χωρίστηκε σε μερικά κομμάτια κατά τα οποία έγινε μία ανάλυση πάνω σε ζητήματα όπως τις δυσκολίες που αντιμετωπίστηκαν κατά την περίοδο της COVID-19 πανδημίας, δυσκολίες όπως απομόνωση, την αύξηση της κακοποίησης και τις οικονομικές δυσκολίες που αντιμετωπίστηκαν. Μέσα από τις μεμονωμένες τους συνεντεύξεις αυτές, μία γυναίκα εκφράζει πως « ίσως ο σύντροφος να μην την χτύπησε όμως διαρκώς την έλεγχε και της απαγόρευε να επικοινωνεί με άλλα άτομα, εκείνος έπαιρνε όλες τις αποφάσεις ». Υπήρχαν επίσης απειλές που αφορούσαν την ψυχολογική κακοποίηση αυτών των γυναικών. Το ποσοστό των απειλών αυξήθηκε κατά την διάρκεια της πανδημίας. Μία γυναίκα μάλιστα αναφέρει χαρακτηριστικά μία απειλή από τον σύζυγο της : ‘‘Με απείλησε πως εάν βήξω, θα με οδηγήσει έξω από το σπίτι μαζί με τα παιδιά και εάν για τον οποιονδήποτε λόγο αυτοί μολύνονταν θα ήταν δικό της λάθος’’. Επίσης φαίνεται να μη τους επέτρεπε να πλύνουν τα χέρια τους ή να χρησιμοποιήσουν αντισηπτικό. Έτσι η μητέρα αυτή φοβόταν εκτός από τον εαυτό της και για τα παιδιά της μη τυχόν και νοσήσουν με τον ιό covid-19. (Andreadou, 2021)

Ένα ακόμη κομμάτι που τέθηκε προς ερώτηση στις γυναίκες αυτές, ήταν η οικονομική επίδραση που είχε η πανδημία μέσω της κακοποίησης. Μέσα στην καραντίνα πολλές από τις γυναίκες έχασαν τις δουλειές τους και αντιμετώπισαν ένα μεγάλο κομμάτι αλλαγών, καθώς και να γίνουν οικονομικά εξαρτώμενες από τους συντρόφους τους. Μάλιστα μία από τις γυναίκες ήθελε να αφήσει τον κακοποιητικό σύντροφο της και να φύγει, όμως με την πανδημία ενώ έχασε την δουλειά της δεν είχε κανένα εισόδημα και έμεινε μαζί του. Μία άλλη γυναίκα αναφέρει πως ήταν οικονομικά εξαρτημένη από εκείνον, όμως εκείνος δεν της έδινε χρήματα καθόλου. Οι γονείς της δεν την βοηθούσαν οικονομικά, λέγοντας της μάλιστα πως μία γυναίκα δε χρειάζεται χρήματα, εάν χρειαστεί κάτι θα της το πάρει ο άνδρας της. (Andreadou, 2021)

Τέλος μιλάνε για τους περιορισμούς που έδινε ο κακοποιητής σε καθημερινά πράγματα μέσα στο σπίτι. Μέσα από το φάσμα της πανδημίας έγιναν κάποιες αλλαγές στην ρουτίνα που οδήγησαν στην αύξηση του φόβου, της έντασης καθώς και του άγχους. Μία γυναίκα εκφράζει πως εξαιτίας του εγκλεισμού υπήρχε διαρκής ένταση εξαιτίας του ότι τα παιδιά της έκαναν εξ' αποστάσεως διδασκαλία, όμως υπήρχε δυσκολία στην συγκέντρωση των παιδιών. Η γυναίκα ήταν πολύ αγχωμένη και δεν ξέρει πως να το διαχειριστεί. (Andreadou, 2021)

Κατά την διάρκεια αυτή της πανδημίας υπήρχε αρνητικό πρόσημο στα συναισθήματα των γυναικών προς τους συζύγους τους. Προχωρώντας, προκύπτει μέσα από την έρευνα πως η ψυχολογική επίδραση που δημιουργήθηκε από την βία προκάλεσε στις γυναίκες κάποια ζητήματα όπως διαταραχές ύπνου, θυμό και άλλα συναισθήματα όπως φόβος, απογοήτευση και λύπη/ θλίψη. Έτσι μία από τις συμμετέχουσες αναλύει τα συναισθήματα της που σαφώς ήταν πολλά, λέγοντας πως η ίδια ένιωθε πως δεν επιθυμούσε να ζει άλλο με τις τόσες συναισθηματικές μεταβολές. (Andreadou, 2021)

Στο κομμάτι αναζήτησης της βοήθειας, οι γυναίκες αναφέρουν πως φοβήθηκαν πολλές φορές να ζητήσουν βοήθεια εξαιτίας του ότι δεν ήθελαν να έρθουν σε επαφή με τους ανθρώπους, στην πιθανότητα να κολλήσουν το ιό. Μάλιστα μία συμμετέχουσα σε αυτές τις έρευνες, σημειώνει πως ο σύντροφός της έβαλε σε όλο το σπίτι κοριούς με σκοπό να ακούει τα πάντα, εάν εκείνη δοκίμαζε να πάρει τηλέφωνο κάπου και εκείνος το μάθαινε την χτυπούσε. Έστειλε δύο e-mail σε κάποια υπηρεσία όμως μετά εκείνος έκοψε το ίντερνετ. (Andreadou, 2021)

Μερικά συμπεράσματα της παρούσας έρευνας είναι πως οι γυναίκες που ζουν μέσα σε μία κακοποιητική σχέση είναι θύμα της βίας του συντρόφου της, αυτό θέτει σε ρίσκο όχι μόνο την ζωή της γυναίκας σαν ύπαρξη, αλλά και την γενικότερη ποιότητα ζωής που έχει αυτό το άτομο. Έτσι με σκοπό την βοήθεια αυτών των γυναικών, πρέπει να υφίστανται στρατηγικές ενδυνάμωσης των γυναικών, και συγκεκριμένα από τους ειδικούς, για να τις βοηθήσουν να ανταπεξέλθουν σε αυτή την κατάσταση και να επανακτήσουν τον έλεγχο της ζωής τους. Για να γίνει αυτό, η γυναίκα χρειάζεται να αισθάνεται πως λαμβάνει αυτή την ενδυνάμωση και πως μπορεί να πάρει εκείνη την έλεγχο της ζωής της, να μπορέσει να κάνει αλλαγές και στην συμπεριφορά της. Επίσης μέσα από αυτή την εμπειρία της συνέντευξης, οι πληροφορίες που κρατήθηκαν από τους επαγγελματίες ήταν σημαντικές, όπως και πολλά βιώματα αυτών των γυναικών πήραν σχήμα και λόγια μέσα από τις εμπειρίες εκείνων που τα κατάφεραν και μπόρεσαν να μιλήσουν. Σκοπός είναι οι γυναίκες αυτές να περιορίσουν την αυτό-κατηγορία, να ενημερωθούν επάνω στην κατάσταση τους και τις επιλογές τους, να αναζητήσουν βοήθεια και να βγουν από αυτό το πλαίσιο σώες. Κάτι τελευταίο που σχολιάζεται επίσης είναι τα ελληνικά δεδομένα της κοινωνίας. Καθώς ζούμε σε μία πατριαρχική κατά βάση κοινωνία και βλέπουμε αυτά τα μοτίβα να αναπαράγονται διαρκώς γύρω μας, μέσω της φυλετικής ανισότητας και όλων των ζητημάτων που αυτό περικλείει, είναι σημαντικό οι επαγγελματίες να είναι σωστά ενημερωμένοι και έτοιμοι να ανατρέψουν τα βλαπτικά αυτά πρότυπα της κοινωνίας μας. (Andreadou, 2021)

Ως συμπέρασμα στο κεφάλαιο σχετικά με την ενδοοικογενειακή βία κατά την περίοδο COVID-19 και μέσα από την έρευνα που διεξάχθηκε, είναι κατανοητό πως η περίοδος της πανδημίας, ήταν ένας συντελεστής της αύξησης της βίας μέσα στο πλαίσιο της οικογένειας. Φαίνεται πως οι γυναίκες, όπου είναι και τα συχνότερα θύματα βίας στον κόσμο και συγκεκριμένα στην Ελλάδα, μέσα από το στίγμα που υπάρχει γύρω από την πρωτοβουλία της ομιλίας για το θέμα της βίας, ή ακόμη και για δικούς τους λόγους, δεν κατάφεραν να μιλήσουν όταν ήθελαν. Το πιο δύστυχο σε όλο αυτό βέβαια είναι πως μερικές, δεν κατάφεραν να μιλήσουν ποτέ...

Γι' αυτό παρακάτω θα μιλήσουμε για τεχνικές πρόληψης της βίας και ουσιαστικά κάποιους σημαντικούς τρόπους που μπορεί ένα άτομο να βοηθηθεί μέσα σε μία κατάσταση σαν αυτή της βίας.

Κεφάλαιο 6 : Τεχνικές πρόληψης βίας, Φορείς , Κέντρα για την Βία & Βοηθητικές οδηγίες από την ΕΛ.ΑΣ.

6.1 : Σύντομες οδηγίες για την Πρόληψη της βίας.

Νόμοι : εφαρμογή και επιβολή των νόμων που ποινικοποιούν ή/ και εμποδίζουν την βία, την κατάχρηση του αλκοόλ και την πρόσβαση σε όπλα. Να γίνεται γενικότερη προώθηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της ισότητας των φύλων.

Κανόνες και αξίες : Να πραγματοποιούνται προγράμματα για την αντιμετώπιση περιοριστικών και επιβλαβών προτύπων, αξιών και στερεοτύπων του φύλου.

Ασφαλή περιβάλλοντα : αστική αναβάθμιση και σταδιακή εξάλειψη της φτώχειας, να γίνει ενδυνάμωση του εισοδήματος και της οικονομίας.

Ύπαρξη υποστηρικτικών μέσων και υπηρεσιών απέναντι στη βία.

Εκπαίδευση, ζωή και κοινωνικές δεξιότητες : να υφίστανται προγράμματα από νωρίς στην ηλικία των παιδιών που βοηθούν στην εξέλιξη τους. Να υπάρχει υγιής εκπαίδευση της σεξουαλικότητας και υποστήριξη για παιδιά/εφήβους και για γονείς/κηδεμόνες. (WHO, 2013) (WHO, Global plan of action to strengthen the role of the health system within a national multisectoral response to address interpersonal violence, in particular against women and girls, and against children, 2016)

6.2 Φορείς και Κέντρα βοήθειας για την Ενδοοικογενειακή και Έμφυλη βία.

Γραμμή sos 15900.

Η γραμμή sos 15900 είναι μία υπηρεσία εθνική εμβέλειας, μέσω αυτής γυναίκες που είναι θύματα βίας ή τρίτα πρόσωπα μπορούν να επικοινωνήσουν άμεσα με έναν φορέα αντιμετώπισης για την έμφυλης βίας. Σε αυτή την γραμμή, τα άτομα που είναι υπεύθυνα για να μιλήσει όποιο άτομο το επιθυμεί είναι ψυχολόγοι και κοινωνιολόγοι που παρέχουν άμεση βοήθεια σε περιστατικά που είναι έκτακτα και επείγοντα περιστατικά βίας σε 24 ωρή βάση, 365 ημέρες τον χρόνο. Επιπρόσθετα υπάρχει και η δυνατότητα επικοινωνίας μέσω e-mail το οποίο είναι : sos15900@isotita.gr . Μία πολύ σημαντική εξέλιξη, καθώς πολλά άτομα μπορεί να μην έχουν την δυνατότητα να μιλήσουν για να μην ακούσει κάποιος αυτά που λένε. Έτσι μέσω αυτή της γραπτής δυνατότητας γίνεται να υπάρξει και μία πιο σιωπηλή δυνατότητα επικοινωνίας. Μέσα από το πρόγραμμα αυτό υπάρχει δυνατότητα να μιλήσουν γυναίκες που έχουν υποστεί όλων των μορφών κακοποίησης όπως, σωματική, ψυχολογική, συναισθηματική, λεκτική, οικονομική, που έχουν υποστεί βιασμό ή απόπειρα αυτού, είναι θύματα πορνείας ή trafficking. Είναι μία γραμμή επίσης που φροντίζει την γενικότερη ενημέρωση των πολιτών σε θέματα διαπαιδαγώγησης, πρόληψης και αντιμετώπισης της βίας. Μιλά για την ισότητα ανάμεσα στα φύλα, όπως επίσης μπορεί να παραπέμψει τα διάφορα περιστατικά σε ξενώνες, σε συμβουλευτικά κέντρα που είναι κατά της βίας, σε διάφορες υπηρεσίες υγείας και σε άλλους φορείς που συνεργάζονται για αυτό τον σκοπό. Το κέντρο αυτό παρέχει δωρεάν τις υπηρεσίες του. (women sos)

Στην Ελλάδα υπάρχει ένα πανελλαδικό δίκτυο δομών που αφορά την πρόληψη και την αντιμετώπιση της βίας και των διακρίσεων κατά των γυναικών, φτιαγμένο από την γενική γραμματεία δημογραφικής και οικογενειακής πολιτικής και ισότητας των φύλων. Έτσι μέσα σε αυτή την δράση υπάρχουν 14 συμβουλευτικά κέντρα, που λειτουργούν από το κέντρο ερευνών για θέματα ισότητας. Επίσης υπάρχουν 29 συμβουλευτικά κέντρα που βρίσκονται σε λειτουργία από τους αντίστοιχους δήμους, όπως και ένα συμβουλευτικό κέντρο που εντάσσεται οργανικά στην γενική γραμματεία.

Υφίστανται επιπλέον ξενώνες φιλοξενίας κακοποιημένων γυναικών συγκεκριμένα 18 στον αριθμό από τους αντίστοιχους δήμους και 1 ξενώνας από το εθνικό κέντρο κοινωνικής αλληλεγγύης (ΕΚΚΑ). Επίσης πλέον υπάρχει η ιστοσελίδα metoogreece.gr που είναι της πολιτείας, με σκοπό την συλλογή όλων των τηλεφώνων και πληροφοριών για θέματα που αφορούν την σεξουαλική παρενόχληση, την κακοποίηση και την βία της εξουσίας, καθώς και τις κινήσεις που γίνονται ώστε να μεταβληθεί η τρέχουσα κατάσταση. (Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων) (women sos)

Μία ακόμη βοηθητική γραμμή είναι αυτή της γραμμής sos «Δίπλα σου». Η τρέχουσα γραμμή αφορά τα άτομα που βρίσκονται σε μία κατάσταση που υφίστανται ενδοοικογενειακή βία, στην προσπάθεια της αυτή η γραμμή έχει ως σκοπό την στήριξη των ατόμων που απευθύνονται σε αυτή. Ο αριθμός είναι 2109700814, λειτουργεί σε 24 ωρή βάση και προσφέρει ενεργητική ακρόαση έως κι μία ώρα. Η ΜΚΟ αυτής της δράσης ονομάζεται «Ελληνικό δίκτυο γυναικών Ευρώπης», δομημένη από το 1981, αναφορικά με τις γυναίκες που υφίστανται βία. Σκοπός αυτής τη ΜΚΟ είναι να μειωθούν και εν τέλει να αποφευχθούν όσο το δυνατόν περισσότερο γίνεται οι γυναικοκτονίες. (women sos)

Η κυρία Νίκη Ρουμπάνη, υπεύθυνη αυτού του εγχειρήματος, αναφέρει πως οι γυναίκες που καλούν είναι κατά βάση ανάμεσα στις ηλικίες 20 και 45 ετών, όπως επίσης και ότι τα περισσότερα περιστατικά συμβαίνουν είτε κατά την διάρκεια είτε μετά από την εγκυμοσύνη. Επισημαίνει μάλιστα τον καιρό Covid και πως τα άτομα αυτά υπόκεινται περισσότερη βία, πιο συχνή και πιο θανατηφόρα. Δίνοντας έτσι το ελεύθερο στις γυναίκες να καλέσουν ακόμη και ανώνυμα, αναφέρει επίσης πως σε αυτή την γραμμή έχει τύχει να καλέσουν και άνδρες. (Μπάκουλη)

Για τα παιδιά υπάρχουν διάφορες οργανώσεις με διαφορετικούς αλλά και κοινούς στόχους το κάθε ένα από αυτό που φαίνεται πως τα παιδιά μπορούν να καλέσουν ή να απευθυνθεί κάποιος ενήλικας εκεί για την προστασία τους, ψυχολογική και σωματική, είτε μέσω την επικοινωνίας με καταρτισμένους ανθρώπους όπως ψυχολόγοι και παιδοψυχίατροι, όπως και δομές που θα μπορούσαν δυνητικά να φιλοξενήσουν αυτά τα παιδιά. Μερικές από αυτές τις δράσεις είναι : Η τηλεφωνική γραμμή “μαζί για το παιδί”, όπου παρέχει δωρεάν συμβουλευτική στήριξη για την παιδική ψυχική υγεία, την άσκηση βίας μέσα στην οικογένεια καθώς και για τα παιδιά

με ειδικές ανάγκες. Το τηλέφωνο είναι 11525. Η εθνική τηλεφωνική γραμμή SOS, 1056, είναι μία γραμμή που μπορεί να καλέσει κάποιος άνθρωπος που έχει κάποια σχετική πληροφορία με κάποιο παιδί που ίσως κινδυνεύει, είναι μέρος της δράσης του “Χαμόγελου του παιδιού”. Η εθνική γραμμή παιδικής προστασίας, λειτουργεί επίσης 24 ώρες κάθε ημέρα, στον αριθμό 1107, μέσα από την γραμμή αυτή διατίθεται μία άμεση παρέμβαση μέσω της φιλοξενίας που προσφέρει, όπως και περιστατικά έντονης κακής και επιβαρυσμένης ψυχικής υγείας. Επίσης μία συγκεκριμένη προσφορά από την ελληνική αστυνομία είναι η προστασία ανηλίκων / ειδική μεταχείριση ανηλίκων και η δίωξη του ηλεκτρονικού εγκλήματος με τηλέφωνα 210 6400131 και 11188 αντίστοιχα. (Δάφνης, 2017)

6.3 : Πληροφορίες από την Ελληνική Αστυνομία – Αναζήτηση βοήθειας σχετικά με την ενδοοικογενειακή βία & βία γενικότερα.

Μία ακόμη σημαντική πληροφορία που δίνει η Ελληνική Αστυνομία είναι πως μπορεί κάποιος να επικοινωνήσει με την αστυνομία όταν κινδυνεύει άλλα δε μπορεί να μιλήσει; Στην απάντηση αυτού του ερωτήματος η ελληνική αστυνομία διατυπώνει τα εξής : Η επικοινωνία με την Άμεση Δράση, μπορεί να γίνει και μέσω αποστολής γραπτού μηνύματος (SMS) στον αριθμό 100. Είναι σημαντικό στο μήνυμα να αναγράφονται: Το ονοματεπώνυμο, η διεύθυνση στην οποία συμβαίνει το περιστατικό, το είδος της επείγουσας ανάγκης. Επίσης για τα ΑΜΕΑ άτομα, που αντιμετωπίζουν δυσκολίες στην επικοινωνία μπορούν να αποστέλλουν γραπτό μήνυμα, στον ειδικό λογαριασμό που έχει δημιουργηθεί στις εφαρμογές “VIBER” και “WHATS’ APP”, στις περιπτώσεις άμεσης και επείγουσας ανάγκης, αποστέλλουν μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, για την υποβολή καταγγελίας στα τοπικά Αστυνομικά Τμήματα/Γραφεία Αντιμετώπισης Ενδοοικογενειακής Βίας, όπου υφίστανται ή για την παροχή ενημέρωσης από τις επιτελικές Υπηρεσίες Αντιμετώπισης Ενδοοικογενειακής Βίας. (ΕΛ.ΑΣ.) (Καθημερινή, 2022)

Σε περίπτωση που δεν μπορούν να μεταβούν στο τοπικό Αστυνομικό Τμήμα ή στο Γραφείο Αντιμετώπισης Ενδοοικογενειακή Βίας, όπου υφίσταται, για την υποβολή έγκλησης-καταγγελίας, το αστυνομικό προσωπικό αναζητά την προσφορότερη λύση, για την εξυπηρέτησή τους. Σημειώνεται ότι τα άτομα με αναπηρία εξυπηρετούνται κατά προτεραιότητα. Σε ένα ακόμη σημαντικό ερώτημα που αφορά την στήριξη σε αυτό το ζήτημα είναι Η Γραμμή «**SOS 15900**» είναι εθνικής εμβέλειας και λειτουργεί σε 24ωρη βάση, όλες τις ημέρες της εβδομάδας. Οι γυναίκες θύματα ενδοοικογενειακής βίας, μπορούν να λάβουν στήριξη από το δίκτυο δομών της Γενικής Γραμματείας Δημογραφικής και Οικογενειακής Πολιτικής και Ισότητας των Φύλων του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων. Σε περίπτωση που δεν μπορούν να μιλήσουν, μπορούν να αποστέλλουν γραπτό μήνυμα στην ηλεκτρονική διεύθυνση sos15900@isotita.gr. Σε όλη τη Χώρα, λειτουργούν 44 Συμβουλευτικά Κέντρα τα οποία παρέχουν δωρεάν υπηρεσίες ενημέρωσης και πληροφόρησης, καθώς επίσης κοινωνικής – ψυχολογικής στήριξης και νομικής – εργασιακής συμβουλευτικής και 19 ξενώνες φιλοξενίας. Το Εθνικό Κέντρο

Κοινωνικής Αλληλεγγύης (Ε.Κ.Κ.Α.) του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων λειτουργεί τη Τηλεφωνική Γραμμή Άμεσης Κοινωνικής Βοήθειας «197», η οποία είναι διαθέσιμη σε 24ωρη βάση, όλο το χρόνο, δωρεάν. Ακόμη, στο Ε.Κ.Κ.Α. λειτουργεί η Εθνική Γραμμή Παιδικής Προστασίας «1107», η οποία παρέχει κάθε μέρα ολόκληρο το 24ωρο, επείγουσα συμβουλευτική, ψυχολογική και κοινωνική στήριξη στα παιδιά και στους εφήβους που βρίσκονται σε κίνδυνο ή βιώνουν καταστάσεις κρίσης και άμεση ενημέρωση για θέματα που τους απασχολούν ή τους ενδιαφέρουν. Για περισσότερες πληροφορίες αναφορικά με τις Υπηρεσίες που παρέχει το Εθνικό Κέντρο Κοινωνικής Αλληλεγγύης, επισκεφτείτε τον ακόλουθο σύνδεσμο <https://ekka.org.gr> (ΕΛ.ΑΣ.) (Καθημερινή, 2022)

Αυτά είναι τα δεδομένα που δίνει η Ελληνική Αστυνομία σχετικά με μερικούς φορείς που μπορεί ένα άτομο που έχει υποστεί κακοποίηση να επικοινωνήσει με σκοπό την διάσωση του. Επίσης μέσα στο 2022, με βάση ένα άρθρο της εφημερίδας καθημερινή, ιδρύθηκαν 12 γραφεία ενδοοικογενειακής βίας στην ελληνική αστυνομία. Η αξία όλων αυτών των φορέων και ουσιαστικά η διάδοση των αριθμών διάσωσης, μπορεί να είναι βοηθητικό τόσο για ένα άτομο που γνωρίζουμε, όσο και για εμάς του ίδιους. Επειδή ακριβώς είναι σημαντικό για τα άτομα που τους ασκείται βία και κακοποίηση να νιώθουν ασφαλή, παρακάτω θα ασχοληθούμε με τον ρόλο των ειδικών και πως τα άτομα αυτά θα μπορέσουν εκτός από την πρωτοβουλία να μιλήσουν, να δουλέψουν με το τραύμα τους.

Κεφάλαιο 7 : Ο ρόλος των ειδικών στο ζήτημα της ενδοοικογενειακής βίας

7.1 : Ρόλος των ειδικών σχετικά με την ενδοοικογενειακή βία

Υπάρχουν διάφοροι ειδικοί επάνω στο θέμα της ενδοοικογενειακής βίας, αρχικά θα γίνει αναφορά για τους σύμβουλους ενδοοικογενειακής βίας και κακοποίησης, όπου βοηθούν τα άτομα με τα οποία έρχονται σε επαφή να δημιουργήσουν μία ζωή με νόημα και ουσία, γεμάτη με θετικά πράγματα μετά από το συμβάν της κακοποίησης τους. Ένα άτομο που εργάζεται σε αυτόν τον χώρο, είναι καταρτισμένο με πτυχίο ψυχολογίας και είναι καλό να έχει κάποια χαρακτηριστικά που θα τον βοηθήσουν στον εργασιακό του χώρο. Το άτομο αυτό πρέπει να είναι σε θέση, εξαιτίας του σημαντικού του ρόλου να μπορεί να πάρει συνέντευξη από αυτά τα άτομα, όπου και θα ακούσει αρκετές τραυματικές ιστορίες σχετικά με βία και κακοποίηση. Θα πρέπει να μπορεί να χρησιμοποιεί θεραπευτικές μεθόδους, έτσι ώστε ο θεραπευόμενος να φύγει από το στάδιο του θύματος και να ξεκινήσει να δουλεύει επάνω στο κομμάτι της ψυχικής του ίασης. Θα συναντήσει επίσης παιδιά κακοποιημένα από αυτές τις βίαιες σχέσεις, θα πρέπει να είναι σε θέση να εντοπίσει τα σημάδια και τα σημεία της κακοποίησης, όπως επίσης και να μπορεί να διαγνώσει τα ζητήματα ψυχικής υγείας των ατόμων που τον επισκέπτονται. (Best Psychology Degrees, 2023)

Μέσα στην καθημερινότητα του ο άνθρωπος αυτός έχει σημαντικό ρόλο καθώς σε περίπτωση που διακρίνει κακοποίηση, πρέπει να είναι αρκετά σίγουρος και έπειτα μπαίνει σε μία διαδικασία να καλέσει ενισχύσεις από το όργανο του νόμου και να βοηθήσει να γίνει ένας φάκελος γύρω από το περιστατικό ως ειδικός. Ένας ακόμη ρόλος που μπορεί να έχει αυτός ο ειδικός είναι επίσης και αυτός της παραπομπής σε κάποιες κοινωνικές δομές και άλλους επαγγελματίες που ίσως εμπλέκονται με την υπόθεση. Για παράδειγμα σε ένα περιστατικό κακοποίησης ανηλίκου, εμπλέκονται και κοινωνικοί λειτουργοί, αλλά και οι δομές φιλοξενίας αυτού του παιδιού σε περίπτωση που δεν υπάρχει χώρος φιλοξενίας. Οπότε θα πρέπει να βρίσκεται σε επικοινωνία και σε συνεργασία με τους υπόλοιπους επαγγελματίες. Μπορεί επίσης μέσα σε αυτές τις υποθέσεις, ως ειδικός που παρακολουθεί το άτομο που έχει υποστεί

βία να πρέπει να παραστεί ακόμη και στον χώρο του δικαστηρίου για υπεράσπιση ή εκπροσώπηση. (Best Psychology Degrees, 2023)

Ο ρόλος των ψυχολόγων είναι να προσανατολίζουν την φροντίδα τους γύρω από την δημιουργία ενός περιβάλλοντος ασφάλειας και προστασίας στους πελάτες τους που έχουν κίνδυνο να πάθουν κακό. Οπότε είναι σημαντικό για τους ψυχολόγους να καταλάβουν και να ξέρουν πως να απαντήσουν ορθώς σε ζητήματα βίας σχετικά με την κακοποίηση και την βία μεταξύ συντρόφων, καθώς και άλλων μορφών οικογενειακής βίας, διότι είναι πολύ πιθανό να συναντήσουν πελάτες που να είναι επηρεασμένοι από την βία μέσα στην οικογένεια. Όλοι οι ψυχολόγοι έχουν ευθύνη απέναντι στους πελάτες τους να είναι ενημερωμένοι για θέματα που αφορούν την βία στα πλαίσια της οικογένειας και να γνωρίζουν πως να έχουν ευαισθησία απέναντι στους πελάτες τους, να ανταποκρίνονται με ευαισθησία και τρόπο αποτελεσματικό. (Best Psychology Degrees, 2023). Η σύσταση για τους ψυχολόγους είναι να ασκείται το επάγγελμά τους στο πλαίσιο της πληροφόρησης για το τραύμα και να δίνουν κατανόηση στην πολυπλοκότητα των κινδύνων που αντιμετωπίζουν οι πελάτες που βιώνουν κακοποίηση και βία από τους συντρόφους τους. Παρόλαυτα πολλές διαφορετικές οπτικές προσέγγισης στο ζήτημα αυτό μπορεί να είναι βοηθητικές. (American Psychiatric Association, 2019)

Προχωρώντας θα μιλήσουμε για μερικούς στόχους που θέλουμε να πετύχει η παρεχόμενη φροντίδα από τον ειδικό ψυχολόγο στα άτομα που έχουν υποστεί βία/κακοποίηση. Μερικοί από αυτούς είναι η βελτίωση του αισθήματος της ασφάλειας, πρόσβαση σε υπηρεσίες υποστήριξης του ατόμου με σκοπό να ανακάμψει από την βία, όλων των μορφών που έχει τυχόν υποστεί, μείωση των συμπτωμάτων που σχετίζονται με τον τραυματικό αντίκτυπο που έχει η κακοποίηση. Βελτίωση της συναισθηματικής υγείας που έχει το άτομο και αίσθημα ενισχυμένης ασφάλειας και εμπιστοσύνης, όπως επίσης στόχος είναι να γίνει ενθάρρυνση στα άτομα αυτά να εκφράζουν τα συναισθήματά τους σχετικά με το κακοποιητικό συμβάν. Καλύτερη κατανόηση της δυναμικής της κακοποίησης και πως έχει επηρεαστεί το άτομο από αυτή. Αίσθημα ενδυνάμωσης με σκοπό να γίνει θετική αλλαγή και προώθηση της αυτό-αποτελεσματικότητας. Ισχυρότερα κοινωνικά δίκτυα και μειωμένη απομόνωση του ατόμου, ένας ακόμη στόχος είναι η βελτίωση της ασφάλειας και της ψυχικής υγείας των παιδιών στην φροντίδα που παρέχεται. (Australian Psychological Society, 2020)

7.2 : Προτάσεις θεραπευτικών γραμμών για τις γυναίκες που έχουν υποστεί βία από τους συντρόφους τους.

Προτείνονται ψυχοθεραπείες που μπορεί να χρησιμοποιηθούν για να γίνει καλύτερη κατανόηση των παραγόντων που δίνουν στρες στην γυναίκα, μέσα σε αυτούς τους παράγοντες συμπεριλαμβάνονται και η άμεση αποκατάσταση την ασφάλειας και γενικότερα των πόρων που θα χρειαστεί στην καθημερινότητα της η γυναίκα. Άλλες ανησυχίες της γυναίκας μπορεί να είναι η απώλεια που βιώνει από αυτή την σχέση που έφυγε, κοινωνική απομόνωση καθώς κατά την διάρκεια της σχέσης μπορεί να είχε γίνει ήδη σταδιακά αυτό, είτε να έγινε μετά από την προσπάθεια να φύγει από την κακοποιητική σχέση. Ακόμη μπορεί να αντιμετωπίζει ζητήματα γονεϊκότητας. Έτσι οι θεραπευτικές προτάσεις που γίνονται παρακάτω έχουν αποδειχθεί και από την Αμερικανική Ψυχιατρική Ένωση, πως έχουν αρκετά υψηλή αποδοτικότητα σε μεγάλες τυχαιοποιημένες ελεγχόμενες δοκιμές, σχετικά με την διαταραχή μετατραυματικού στρες. (American Psychiatric Association, 2019)

Γνωστική Συμπεριφορική Θεραπεία (ΓΣΘ , αγγλικά : Cognitive Behavioral Therapy, CBT) Αυτού του είδους θεραπείας επικεντρώνεται στο παρόν είναι μία μη-εκθετική γνωσιακή συμπεριφορική θεραπεία, που βοηθά τους ανθρώπους να αποκτήσουν ασφάλεια, ενώ ταυτόχρονα του βοηθά να μειωθούν τα συμπτώματα του τραύματος και ως συνέπεια το αίσθημα από το PTSD (post-traumatic stress disorder). Αυτή την μορφή ψυχοθεραπείας μπορούμε να την δούμε είτε σε ομαδική μορφή, είτε σε ατομική, σε ενήλικες και εφήβους. Η αναζήτηση αυτή της ασφάλειας, μία τεκμηριωμένη θεραπευτική προσέγγιση, χρησιμοποιείται συχνά για να βοηθηθούν οι γυναίκες αυτές που υπέστησαν κακοποίηση, να βρουν την ασφάλεια που επιζητούν από το τραύμα που τους προκάλεσε η μετατραυματική διαταραχή άγχους. Βασικά σημεία - κλειδιά αυτής της προσέγγισης είναι : Η ασφάλεια είναι ένας γενικότερος στόχος που παρέχεται στους ασθενείς μέσω της βοήθειας που παίρνουν για να χτίσουν ασφάλεια στις σχέσεις τους, την σκέψη τους, την συμπεριφοράς τους καθώς και τα συναισθήματα που έχουν. Γίνεται μία ολοκληρωμένη θεραπεία, διότι γίνεται εστίαση και στη κακοποίηση και στις κατάχρηση ουσιών. Διαπεριαιώνεται

συγκεντρωμένη προσπάθεια στην ανάγκη για συγκέντρωση σε κάποια ιδανικά για την αντιμετώπιση της απώλειας που βιώνει το άτομο και στην απώλεια αυτών ιδανικών αναφορικά με το τραύμα και την κατάχρηση ουσιών. Υπάρχουν τέσσερις τομείς περιεχομένου αυτής της θεραπείας : γνωστικός τομέας, συμπεριφορικός τομέας, διαπροσωπικός τομέας και τέλος η διαχείριση των περιπτώσεων. Επίσης αυτό που δίνεται είναι προσοχή στις διαδικασίες του κλινικού, όπως για παράδειγμα τις συναισθηματικές του αντιδράσεις και την αυτοφροντίδα του κλπ. (American Psychiatric Association, 2019)

Διαπροσωπική ψυχοθεραπεία (Interpersonal therapy). Η διαπροσωπική ψυχοθεραπεία έχει δείξει πως είναι μια αποτελεσματική θεραπεία, που δεν γίνεται σε αυτή έκθεση θεραπευτική του ατόμου στο PTSD. Πολλά συμπτώματα της μετατραυματικής διαταραχής αντανακλούν τις διαπροσωπικές δυσκολίες, κάποιες από αυτές που βλέπουμε είναι η συναισθηματική απόσυρση από τις σχέσεις που έχει το άτομο με άλλους ανθρώπους και ως αποτέλεσμα αυτού μπορεί να δούμε και την κοινωνική αποστασιοποίηση μακροπρόθεσμα. Έτσι το άτομο από αυτή του τη συναισθηματική απομάκρυνση μπορεί πολλές φορές να είναι «υπερεπιφυλακτικό». Η διαπροσωπική θεραπεία αντιμετωπίζει τις παρακάτω τέσσερις διαπροσωπικές περιοχές. Είναι η θλίψη και το πένθος, οι διαφωνίες των ρόλων που υφίστανται (διαφωνίες δηλαδή με άτομα άλλα που είναι σημαντικά για το άτομο που θεραπεύεται) Έχουμε την αντιμετώπιση στις αλλαγές των ρόλων που συμβαίνουν, αναλόγως με τις εκάστοτε καταστάσεις που αντιμετωπίζει το άτομο. Έπειτα αντιμετωπίζεται επίσης το διαπροσωπικό έλλειμμα που νιώθει το άτομο, για παράδειγμα επίμονο αίσθημα μοναξιάς. Τέλος η θεραπευτική αυτή μορφή υποστηρίζει κοινωνικά το άτομο με σκοπό να βελτιώσει το καλώς έχειν του με αποτελεσματικό τρόπο. (American Psychiatric Association, 2019)

Γνωστική θεραπεία επεξεργασίας (Cognitive Processing Therapy). Αυτή η μέθοδος είναι αποτελεσματική, διότι με την διαδικασία που ακολουθεί μειώνει την διαταραχή μετατραυματικού άγχους (PTSD) και την κατάθλιψη τα συμπτώματα ακολουθώντας μια θυματοποίηση διαπροσωπική, συμπεριλαμβανομένων την φυσικής και σεξουαλικής κακοποίησης. Η γνωστική θεραπεία επεξεργασίας συγκεντρώνεται στα παρακάτω : Το άτομο εκπαιδεύεται επάνω στα συμπτώματα που έχει η διαταραχή μετατραυματικού στρες και τι σημαίνουν ουσιαστικά για το ίδιο το άτομο αυτά που νιώθει. Μαθαίνει για τον αντίκτυπο που έχουν αυτά τα τραυματία γεγονότα στην ζωή

του για το ίδιο το άτομο. Κάνει συνδέσεις και σχέσεις ανάμεσα στις σκέψεις που σχετίζονται με το τραύμα, τα συναισθήματα και τις συμπεριφορές που έχει. Θυμάται το τραυματικό συμβάν και ζει ξανά τα συναισθήματα που σχετίζονται με αυτό το περιστατικό. Δίνεται η δυνατότητα να «προκαλέσει» αυτές τις δυσπροσαρμοστικές σκέψεις, που τον εμποδίζουν στην καθημερινότητα του σχετικά με το τραύμα, με σκοπό να το επεξεργαστεί και να το αντιμετωπίσει. Ένα σημαντικό χαρακτηριστικό αυτής της θεραπευτικής προσέγγισης, είναι πως γίνεται προσπάθεια να μειωθούν τα μοτίβα αρνητικής σκέψης του ατόμου και να αποκτήσει κίνητρο να μάθει νέα πράγματα, υγιείς τρόπους σκέψης και πράξης. Διερευνά έτσι το άτομο μέσα από την θεραπεία πώς βασικά θέματα μέσα στην σκέψη του έχουν επηρεαστεί από το τραύμα που έχει βιώσει. (American Psychiatric Association, 2019)

Γνωστική θεραπεία τραύματος για κακοποιημένες γυναίκες (Cognitive Trauma Therapy for battered Women). Αυτού του είδους θεραπεία δημιουργήθηκε συγκεκριμένα για τις γυναίκες που έχουν επιβιώσει από την βία που εισέπραξαν από τους άνδρες τους. Έτσι δημιουργήθηκε αυτό το είδος θεραπείας για εκείνες που δεν είχαν επιθυμία να κάνουν κάποιου είδους συμφιλίωση με τους κακοποιητικούς τους συντρόφους. Η παρέμβαση αυτή συμπεριλαμβάνει ψυχο-εκπαίδευση για την μετατραυματική διαταραχή άγχους, για την διαχείριση του άγχους και συμπεριλαμβάνει κάποια στοιχεία που αντιμετωπίζονται σταδιακά μέσα στην διαδικασία. Κάποια από αυτά τα ζητήματα που αντιμετωπίζονται είναι : Ενοχές που τυχόν έχει το άτομο και σχετίζονται με το τραύμα που έχει σχετικά με τις σχέσεις που δεν πέτυχαν, τις επιδράσεις που είχε αυτό επάνω στα παιδιά και την απόφαση του να μείνει ή να φύγει από το μέρος όπου διέμενε το άτομο αυτό. Ένα ακόμη ζήτημα προς αντιμετώπιση στην τρέχουσα θεραπεία είναι η διαχείριση στο άκουσμα από άλλες τραυματικές εμπειρίες. Υπάρχει μεγάλος κίνδυνος να θυματοποιηθεί το άτομο που τραυματίστηκε ξανά στο μέλλον, οπότε γίνονται συγκροτημένες προσπάθειες να μην επαναληφθεί αυτή η κατάσταση. Μία ακόμη σημαντική παράμετρος είναι να μην έχει το άτομο αρνητική πεποίθηση για τον εαυτό του. (American Psychiatric Association, 2019)

Ψυχοφαρμακολογική Θεραπεία

Ως μέσω θεραπείας, εντάσσεται επίσης η ψυχοφαρμακολογική θεραπεία η οποία χρησιμοποιείται όταν θέλουμε να αντιμετωπίσουμε τα συμπτώματα/ συνέπειες για τις

γυναίκες που υπέστησαν βία από τον σύντροφο τους, αλλά και γενικότερα. Τα συμπτώματα που μπορεί να χρήζουν αντιμετώπισης είναι αυτά που επηρεάζουν την διάθεση και ή συμπτώματα σχετικά με το άγχος. Η αγωγή που προτείνεται είναι αντικαταθλιπτικά, αγχολυτικά και χάπια υπνωτικά που χρησιμοποιούνται για την αντιμετώπιση σημαντικών καταθλιπτικών διαταραχών και συμπτωμάτων αναφορικά με την μετατραυματική διαταραχή άγχους που σχετίζεται με αυτή την κακοποίηση των γυναικών. Ένας συνήθης τρόπος αντιμετώπισης της μετατραυματικής διαταραχής άγχους είναι η γνωστική συμπεριφορική θεραπεία σε συνδυασμό με αντικαταθλιπτικά.

(American Psychiatric Association, 2019) , (Hovey, 2021)

Η αναγνώριση της βίας είναι σίγουρα ένα αρκετά σημαντικό βήμα προς την αντιμετώπιση γεγονότων όπως το τραύμα που μπορεί να αφήσει η κακοποίηση. Ένα επίσης σημαντικό βήμα είναι αυτό της αναζήτησης επαγγελματικής θεραπείας από ειδικούς, ώστε να γίνει μία δουλειά με συνοχή και αποτέλεσμα όσο το δυνατό πιο προσιτό και ρεαλιστικό για το θεραπευόμενο άτομο. Στόχος είναι η καλύτερη δυνατή θεραπεία για το κάθε άτομο χωρίς να μπαίνει σε αυτή την κατάσταση με φόβο και άσχημα συναισθήματα για τον εαυτό του. Η θεραπεία είναι ένα σημαντικό βήμα προς την βελτίωση τους καλώς έχειν του άτομο και μπορεί να βοηθήσει το άτομο να εξελίξει την προσωπικότητα του και να κατανοήσει πολύ καλύτερα τον εαυτό του. Έπειτα γίνεται λόγος για τον κύκλο της βίας και πως θα γίνουν κατανοητά μερικά σημάδια που επρόκειτο να εμφανίζονται με μοτίβο προς ένα άτομο.

Κεφάλαιο 8 : Κύκλος της κακοποίησης Walker & Το Σύνδρομο Στοκχόλμης

8.1 Κύκλος κακοποίησης Walker, χαρακτηριστικά & αναγνώριση βίας μέσω μοτίβου

Ένα γνωστό σκεπτικό επάνω στην κακοποίηση αναφορικά με τους τρόπους που εντοπίζεται, αναλύονται τα βασικά χαρακτηριστικά της και τρόπους με τους οποίους προκύπτει, είναι ο κύκλος της κακοποίησης Walker. Ο κύκλος αυτός είναι μία κοινωνιολογική θεωρία, που ανακαλύφθηκε το 1979 από την Lenore E. Walker, με σκοπό να εξηγήσει τα μοτίβα συμπεριφοράς σε μία κακοποιητική σχέση. Η Walker πήρε συνέντευξη από 1.500 γυναίκες που υπέστησαν ενδοοικογενειακή βία και διαπίστωσε πως υπήρχε ένα παρόμοιο μοτίβο κακοποίησης, το οποίο πρώτα το ονόμασε ‘‘κύκλος κακοποίησης’’. Αρχικά η Walker πρότεινε ο κύκλος αυτός να χρησιμοποιηθεί για να περιγράψει μία συμπεριφορά ελέγχου πατριαρχική από τους άνδρες που ένιωθαν πως έχουν το δικαίωμα να ασκούν κακοποίηση στις συζύγους τους με σκοπό της διατήρηση του ελέγχου πάνω σε αυτές. (Wikipedia, 2022)

Η Walker έκανε χρήση των όρων ‘‘κύκλος κακοποίησης’’ και ‘‘σύνδρομο της κακοποιημένης γυναίκας’’ Σε ένα βιβλίο που εξέδωσε το 1979 με τίτλο ‘‘The Battered Woman’’ μέσα στο οποίο πρότεινε τρόπου που μπορεί να γίνει μείωση αυτής της έντασης, χωρίζοντας τη σε τρία διακριτά στάδια σχετιζόμενα με την επαναλαμβανόμενη κακοποίηση σε περιστατικά ενδοοικογενειακής βίας. Τα στάδια ήταν 1) η φάση στην οποία χιτίζεται η ένταση 2) η φάση όπου συμβαίνει η κακοποίηση και 3) η φάση που ονομάζεται μήνας του μέλιτος. Έτσι σκοπός της Walker ήταν να μη βλέπει την ενδοοικογενειακή βία σαν περιστατικά που μεμονωμένα που προκύπτουν υπό κάποιες συνθήκες αλλά ως περιστατικά με κάποιο μοτίβο το οποίο έχει την τάση να επαναλαμβάνεται. Σε κάθε κύκλο που περνά, το χρονικό διάστημα περάτωσης του είναι όλο και πιο μικρό και η βία στα πλαίσια του

γεγονότος αυξάνεται, γίνεται πιο δυνατή. Η Walker στην προσπάθεια της να ερμηνεύσει γιατί οι γυναίκες μένουν σε μία κακοποιητική σχέση έκανε μία ενσωμάτωση κάποιων ιδεών όπως το ότι η γυναίκα μπορεί να είναι αβοήθητη, το σύνδρομο της κακοποιημένης γυναίκας και μετατραυματικό σύνδρομο άγχους. (Janet K. Wilson, 2019) Αναλυτικότερα αναφορικά με τον κύκλο της κακοποίησης από την Walker, όπου σύμφωνα με εκείνη ο κύκλος μπορεί να συμβεί είτε σε μία μέρα ολόκληρος, είτε μπορεί να πάρει εβδομάδες ακόμη και μήνες για την ολοκλήρωση του. Ο κύκλος χωρίζεται σε τρία κομμάτια.

Tension building phase (η φάση κατά την οποία χτίζεται ένταση) : Η ένταση αυτή χτίζεται γύρω από ζητήματα που αφορούν το σπίτι, όπως για παράδειγμα χρήματα, παιδιά ή δουλειά. Ξεκινά ή λεκτική κακοποίηση. Το θύμα προσπαθεί να κάνει έλεγχο στην κατάσταση με το να δώσει ευχαρίστηση στον κακοποιητή, με το να ενδίδει σε αυτά που ζητά ή να αποφεύγει τον κακοποιητή. Τίποτε από αυτά δε θα σταματήσει την βία από το να συμβεί. Εν τέλει η ένταση θα φτάσει σε ένα σημείο ‘‘βρασμού’’ και θα ξεκινήσει έτσι η φυσική κακοποίηση. (Confederation Of European Probation (CEP), 2015)

Acute battering episode (οξύ επεισόδιο κακοποίησης) : Όταν η ένταση έρχεται το μεγαλύτερο της σημείο, η φυσική βία ξεκινά. Συνήθως αυτό πυροδοτείται από την παρουσία ενός κάποιος εξωτερικού γεγονότος ή από την συναισθηματική κατάσταση του κακοποιητή, όμως όχι από την κατάσταση του θύματος. Αυτό σημαίνει πως ξεκινά το επεισόδιο της κακοποίησης το οποίο είναι απρόβλεπτο και πέραν του ελέγχου του θύματος. Μερικοί ειδικοί πιστεύουν πως σε κάποιες περιπτώσεις τα θύματα μπορεί ασυνείδητα να προκαλέσουν την κακοποίηση για να απελευθερωθεί αυτή η ένταση γύρω από αυτά και να προχωρήσουν ξανά στο στάδιο του μήνα του μέλιτος. (Confederation Of European Probation (CEP), 2015)

The honeymoon phase (Η φάση του μήνα του μέλιτος) : Αρχικά ο κακοποιητής ντρέπεται για την συμπεριφορά του, εκφράζει πως λυπάται και προσπαθεί να απολογηθεί για να προσπαθήσει να κάνει το περιστατικό της κακοποίησης να ελαχιστοποιηθεί, υπάρχει περίπτωση σε αυτό το σημείο να κατηγορήσει ακόμη και το θύμα που συνέβη η κακοποίηση. Ίσως μετά από αυτό εκφράσει αγάπη, ευγενική συμπεριφορά, που θα ακολουθείται από απολογία, γενναιοδωρία και βοήθεια. Θα προσπαθήσει με οποιονδήποτε τρόπο να πείσει τον/ την σύντροφο πως η κακοποίηση

δε θα ξανά συμβεί. Αυτή η προσωρινή αγάπη σε μεγάλη ποσότητα που δίνει ο κακοποιητής μπορεί να ενδυναμώσει για λίγο την μεταξύ τους σχέση και να πείσει το θύμα, για ακόμη μία φορά πως δε χρειάζεται να φύγει από την σχέση αυτή. (Confederation Of European Probation (CEP), 2015). Έτσι ο κύκλος συνεχίζεται ξανά και ξανά, εξηγώντας ίσως τον λόγο για τον οποίο τα θύματα δεν φεύγουν από το κακοποιητικό περιβάλλον όπου και διαμένουν. Η κακοποίηση μπορεί να είναι αρκετά κακή, όμως οι υποσχέσεις και η γενναιοδωρία από το στάδιο του μήνα του μέλιτος μπορεί να δώσει στο θύμα την λανθασμένη πεποίθηση πως όλα εν τέλει θα είναι καλά. (Confederation Of European Probation (CEP), 2015), (Exploring Your Mind, 2020)

Στην συνέχεια αναλύεται το Violence Wheel (ο τροχός της βίας) όπου μέσα από αυτό μπορούμε να αποκτήσουμε μία οπτική για το πως μπορούμε να κάνουμε μία ταξινόμηση σχετικά με τις συμπεριφορές ενός κακοποιητή, τις οποίες χρησιμοποιεί με σκοπό να πάρει και να διατηρήσει τον έλεγχο στις σχέσεις που έχει με το θύμα. Αναφέρεται έτσι πως η κακοποίηση είναι μία επιλογή. Μία επιλογή που γίνεται για να αποκτήσει ο κακοποιητής δύναμη και έλεγχο επάνω σε έναν άλλο άνθρωπο. Θέλοντας με αυτό να μας δείξουν πως η κακοποίηση συνήθως δεν είναι ένα μεμονωμένο γεγονός, αλλά γίνεται κατ' εξακολούθηση. Έπειτα περιγράφεται με ποιον τρόπο ο κακοποιητής μπορεί να πάρει τον έλεγχο, μερικές από τις τεχνικές που ακολουθεί είναι οι παρακάτω: Χρήση εκφοβισμού : Ο κακοποιητής προσπαθεί να κάνει το θύμα να φοβηθεί χρησιμοποιώντας βλέμματα, πράξεις και χειρονομίες, σπάει πράγματα, καταστρέφει την ιδιοκτησία του θύματος και προσωπικά αντικείμενα, ασκεί βία στο/στα κατοικίδια ή ακόμη επιδεικνύει όπλα. Χρήση συναισθηματικού εκφοβισμού/ κακοποίησης : Με σκοπό να ρίξει την ψυχολογική κατάσταση του θύματος, ο κακοποιητής προσπαθεί να την κάνει να νιώσει άσχημα για τον εαυτό της, την αποκαλεί με διάφορα ονόματα (τα οποία δεν είναι και τόσο όμορφα, έχουν υποτιμητικό/ προσβλητικό χαρακτήρα). Προσπαθεί να την κάνει να νιώθει πως είναι τρελή, παίζει παιχνίδια με το μυαλό της, την εξευτελίζει και την κάνει να νιώθει ενοχές. Χρήση απομόνωσης/απομάκρυνσης: Ελέγχει αυτά που κάνει, ποιόν βλέπει και σε ποιόν μιλάει, τι διαβάζει και που πάει. Περιορίζει την γενικότερη αλληλεπίδραση της με τον έξω κόσμο και χρησιμοποιεί ζήλια για να δικαιολογήσει πολλές από τις πράξεις που κάνει. Χρήση ελαχιστοποίησης, άρνησης και κατηγορίας : Ο κακοποιητής θα προσπαθήσει να κάνει το συμβάν της βίας όσο πιο μικρό γίνεται, χωρίς να ακούει φυσικά τις ανησυχίες της και να το παίρνει ιδιαίτερα σοβαρά. Θα

εκφράσει πως η κακοποίηση δεν έγινε ποτέ, θα αλλάξει/ αντικαταστήσει τις ευθύνες που έχει με την κακοποιητική του συμπεριφορά, λέγοντας πως αυτή το προκάλεσε.

Χρήση των παιδιών : Θα προσπαθήσει να την κάνει να νιώθει ένοχη σε οτιδήποτε αφορά τα παιδιά, χρησιμοποιώντας τα για να μεταβιβάσει κάποιο μήνυμα. Μπορεί επίσης να χρησιμοποιήσει την ώρα της επίσκεψης ως ευκαιρία να την παρενοχλήσει, απειλώντας να πάρει τα παιδιά μακριά από εκείνη. Χρήση του ανδρικού πλεονεκτήματος : Θα της φέρεται σαν να είναι σκλάβα, ενώ εκείνος θα παίρνει όλες τις μεγάλες και σημαντικές αποφάσεις που αφορούν το σπίτι, εκείνη ακόμη και τα παιδιά. Θα φέρεται σαν να είναι το “αφεντικό” και θα καθορίζει εκείνος στερεοτυπικά τους “ρόλους” της γυναίκας και του άνδρα, μέσα στο σπίτι αλλά και γενικότερα. Χρήση οικονομικής κακοποίησης : Προσπαθεί εδώ ο κακοποιητής να την εμποδίσει από το να βρει μία δουλειά ή να την κρατήσει, θέλει να την φέρει σε μία κατάσταση όπου να την κάνει να ζητά για χρήματα, έτσι ώστε να της δίνει αυτός το εισόδημα της. Μπορεί επίσης να της παίρνει τα χρήματα που έχει και να μην της επιτρέπει ούτε να ξέρει, ούτε να έχει πρόσβαση στο οικογενειακό εισόδημα. Χρήση πειθούς και απειλών : Φτιάχνει και/ή εκτελεί απειλές για να κάνει κάτι που θα την πληγώσει, απειλεί να την αφήσει, ή της εκφράζει πως θα αυτοκτονήσει. Αυτά μπορεί να έχουν ως σκοπό να την κάνουν να νιώσει άσχημα έτσι ώστε να αφήσει οποιαδήποτε κατηγορία εναντίον του και μπορεί επίσης να θέλει να την εξαναγκάσει να κάνει πράγματα παράνομα. (Domestic abuse intervention project, 2015)

8.2 Το Σύνδρομο της Στοκχόλμης ως αίτιο παραμονής σε μία κακοποιητική δυναμική.

Το σύνδρομο της Στοκχόλμης είναι ένα αρκετά γνωστό σύνδρομο, γίνεται αναφορά για μία κατάσταση στην οποία το άτομο αναπτύσσει θετικά συναισθήματα για τον κακοποιητή του, είτε τον βιαστή ή τον απαγωγέα του. Σε μία σύντομη ιστορική αναδρομή, το σύνδρομο της Στοκχόλμης πήρε το όνομα του από μία ληστεία που έγινε την πόλη της Στοκχόλμης το 1973. Σε εκείνο το συμβάν υπήρξαν μερικά άτομα που ήταν όμηροι σε αυτή τη ληστεία, εντός της τράπεζας για 6 ημέρες, μέσα στο χρηματοκιβώτιο. Αυτό που παρατηρήθηκε ήταν πως οι όμηροι, παρά τις προσπάθειες των αστυνομικών να τους διασώσουν, αρνήθηκαν την διάσωση και έμειναν μέσα στην τράπεζα. Μάλιστα ένας από τους ομήρους, κατά την διάρκεια μιας κλήσης του με τον Σουηδό Πρωθυπουργό Olof Palme, δηλώνει πως εμπιστεύεται εντελώς τους απαγωγείς της, αλλά φοβάται πως θα πεθάνει σε τυχόν προσπάθεια της αστυνομίας να μπει στο κτίριο. (Σαμπάλη, 2022)

Οι ψυχολόγοι που έχουν μελετήσει το σύνδρομο πιστεύουν πως ο δεσμός αυτό αρχικά αναπτύσσεται με τον κακοποιητή όταν απειλείται η ζωή του θύματος, σκέφτεται και εν τέλει αποφασίζει να μην σκοτώσει τον αιχμάλωτο του. Η ανακούφιση που παίρνει ο αιχμάλωτος από την απομάκρυνση της πιθανότητας του θανάτου του, μεταφράζεται σε ένα κομμάτι ως συναισθήματα ευγνωμοσύνης απέναντι στον κακοποιητή που του “χάρισε” την ζωή. Μέσα από την ληστεία στην τράπεζα της Στοκχόλμης, αποδείχθηκε πως το σύνδρομο χρειάζεται μόλις μερικές ημέρες για να δημιουργηθεί ο δεσμός. Ακόμη βλέπουμε πως η επιθυμία του θύματος να επιβιώσει υπερισχύει την επιθυμία του αιχμαλώτου να μισεί τον κακοποιητή που δημιούργησε αυτή την κατάσταση. (Σαμπάλη, 2022)

Αυτό το ένστικτο της επιβίωσης είναι το ουσιαστικό συναίσθημα στο σύνδρομο της Στοκχόλμης, τα θύματα ζουν σε μία επιβεβλημένη εξάρτηση και ερμηνεύουν το πιο

σπάνιο και μικρό σημάδι καλοσύνης, μέσα σε φρικτές πράξεις κακοποίησης σαν σημάδι καλής θέλησης. Συχνά επίσης γίνονται πολύ προσεκτικοί με τα αιτήματα των απαγωγέων τους, δημιουργώντας εκεί μία ανάγκη για ευχαρίστηση που συνδέεται με την χαρά των απαγωγέων. Κατά τον 21^ο αιώνα, οι ψυχολόγοι έχουν επεκτείνει την κατανόηση αυτή του συνδρόμου σε σχέση με τα θύματα ενδοοικογενειακής βίας, όπου θεωρούνται “όμηροι” κατά μία προσέγγιση. Μπορεί έτσι το σύνδρομο να θεωρηθεί σαν μία μορφή τραυματικής συγκόλλησης όπως χαρακτηριστικά αναφέρεται, μπορεί να μην είναι ένα σενάριο ομηρείας. Σε μία προσέγγιση πιο κοντά την ενδοοικογενειακή κακοποίηση, έχουμε ανάπτυξη σχέσεων ανάμεσα σε δύο άτομα, κατά τα οποία το ένα παρενοχλεί το άλλο άτομο, με χτυπήματα, απειλές, κακοποίηση ή και εκφοβισμό. Αυτό φαίνεται πιο συχνά σε κακοποιημένες γυναίκες, κακοποιημένα παιδιά, σε άτομα που ήταν αιχμάλωτοι πολέμου και σε ένα ευρύτερο πλαίσιο όπου τα άτομα ήταν σε ένα περιβάλλον που υπήρχε φόβος μαζί με την άσκηση εξουσίας. (Σαμπάλη, 2022)

Στο ερώτημα του γιατί ένα άτομο δεν φεύγει από αυτή την κακοποιητική σχέση, αναφέρεται πως ο φόβος είναι το πρωταρχικό συναίσθημα που υπάρχει και διστάζουν να κάνουν κάποια κίνηση, μήπως και τα πράγματα εξελιχθούν εν τέλει χειρότερα από το αναμενόμενο αποτέλεσμα του θύματος. Ένα όχι και τόσο γνωστό αίτιο από την άλλη πλευρά είναι πως το θύμα έχει συναισθήματα αντιφατικά ως προς τις προθέσεις και το ποιόν του κακοποιητή του. Αναλυτικότερα ένα παιδί που βρίσκεται σε ένα περιβάλλον κακοποίησης νιώθει αγάπη για την οικογένεια και μπορεί ταυτόχρονα να νιώθει και θυμό/ απέχθεια. Αυτό συμβαίνει διότι στερεοτυπικά έχει μάθει πως πρέπει να αγαπάμε την οικογένεια μας οτιδήποτε και εάν συμβεί, κρατώντας έτσι τα θετικά που κάνουν ανάμεσα στα αρνητικά. Τέλος υφίσταται επίσης και το συναίσθημα της σύγχυσης καθώς ανάμεσα σε όλα βιώνει μία κακοποιητική συμπεριφορά και δεν είναι σε θέση να διαχωρίσει το φυσιολογικό με το μη φυσιολογικό, εφόσον δεν έχει μία εικόνα σταθερή και γνώριμη πάνω σε αυτό. (Σαμπάλη, 2022)

Το φαινόμενο αυτό σύμφωνα με τους ειδικούς, μπορεί να αντιμετωπιστεί μέσω σωστής διαπαιδαγώγησης στον χώρο των σχολείων, είναι απαραίτητη η παρουσία ψυχολόγων γενικότερα στους κλάδους της εκπαίδευσης, πρέπει οι παιδαγωγοί να παρατηρούν την συμπεριφορά των παιδιών και να δείχνουν ένα πρόσωπο ενσυναίσθησης, αυτό φυσικά προτείνεται να συμβαίνει όχι μόνο από τους αρμόδιους παιδαγωγούς αλλά και από όλους εμάς απέναντι σε φίλους μας, γνωστούς ή ακόμη

και άγνωστους, που ίσως χρειάζονται την βοήθεια μας. (Σαμπάλη, 2022) (Encyclopaedia Britannica, 2023)

Έτσι μέσω του κύκλου βίας Walker, φαίνεται καθαρά το μοτίβο της κακοποίησης και τους τρόπους με τους οποίους ο θύτης ασκεί μία μέθοδο χειρισμού στο θύμα για να παραμένουν όσο το δυνατό περισσότερο σε αυτή την κατάσταση. Μέσα από την ένταση και την ηρεμία σκοπό του θύτη είναι η εστίαση του θύματος στα θετικά της μεταξύ τους αλληλεπίδρασης που είναι σαφώς λιγότερα από ότι τα αρνητικά, έτσι το θύμα ‘‘χάνεται’’ μέσα στην βία που δεν σταματά. Επιπρόσθετα μέσω του Συνδρόμου της Στοκχόλμης, δίνεται μία αρκετά ενδιαφέρουσα προσέγγιση ως προς την παραμονή ενός ατόμου στην κακοποίηση και την ανικανότητα του να δει καθαρά την βλάβη που προκαλείται. Θα δούμε παρακάτω μία περιγραφή βίας από την blogger Melissa Douglas, που δίνει συμβουλές για την βία και τρόπους που μπορεί κάποιος να ξεφύγει.

Κεφάλαιο 9 : Πρόληψη & Αναφορά βίας από την Blogger Melissa Douglas

Πρόσφατα μία blogger εν ονόματι Melissa Douglas, έγραψε ένα άρθρο για την ενδοοικογενειακή βία στην Ελλάδα και πως μπορεί κάποιος να αναζητήσει βοήθεια. Μέσα από το άρθρο της αυτό εξηγεί το πόσο δύσκολη είναι μία κακοποιητική κατάσταση και πως ποτέ κανένας δεν θα έπρεπε να το βιώνει. Δημιουργεί ουσιαστικά έναν οδηγό με βάση τον οποίο μπορεί κάποιος να βρει οδηγίες και πληροφορίες για το τί μπορεί να κάνει και που μπορεί να απευθυνθεί σε περίπτωση που βιώνει μία τέτοια κατάσταση. Πριν μας δώσει τον οδηγό, εξηγεί μέσα από το δικό της βίωμα τι συνέβη σε αυτή. (Douglas, 2023)

Ξεκινώντας το αφήγημα της, αναφέρει πως μετακόμισε στην Ελλάδα το Καλοκαίρι του 2017 για να ζήσει με τον σύντροφο της, έναν Έλληνα αστυνομικό. Εξηγεί πως η σχέση της άρχισε με “ουράνια τόξα και ηλιοτρόπια” όπως κάθε κακοποιητική σχέση. Της πήρε περίπου 18 μήνες μέχρι να ξεκινήσει να χρησιμοποιεί ορολογία όπως “κακοποίηση” και “ναρκισσιστής” για να καταλάβει πως βρίσκεται η ίδια σε μία κακοποιητική σχέση. Ξεκίνησε με το να ψάχνει κάποια πράγματα στο ίντερνετ όπως για παράδειγμα “γιατί λαμβάνω συνεχώς κριτική από τον σύντροφο μου;” Έπειτα από κάποιο διάστημα κατάλαβε πως βρίσκεται σε μία τέτοιου είδους σχέση, μέσα από την κριτική, την μειωμένη αυτοπεποίθηση που είχε δίπλα σε αυτόν τον άνθρωπό, ο σύντροφος της άλλαζε τα δεδομένα όπως βόλευαν τον ίδιο, ξεκίνησε να την απειλεί, να αλλάζουν οι διαθέσεις του πολύ γρήγορα, σταδιακά ξεκίνησε η κακοποίηση η λεκτική, με άσχημους χαρακτηρισμούς. (Douglas, 2023)

Σχετικά με την κακοποίηση στην Ελλάδα αναφέρει πως η χώρας δεν είναι εξαίρεση στο πρόβλημα της ενδοοικογενειακής βίας. Τονίζοντας την έξαρση της βίας κατά την περίοδο του COVID, καταλήγει πως στην Ελλάδα οι γυναικοκτονίες έχουν αυξηθεί σημαντικά. Το 2021 έγιναν 12 γυναικοκτονίες (δηλωμένες) στην Ελλάδα σε λιγότερο από ένα χρόνο. Μας εξηγεί πως ο κόσμος άρχισε να δίνει έμφαση στις γυναικοκτονίες της Ελλάδος μετά την δολοφονία της Καρολαίν Κράουτς από τον σύντροφο της τον Μάιο του 2021. Πέραν των αμέτρητων συμβάντων ενδοοικογενειακής βίας η Melissa εντοπίζει πως το πρόβλημα είναι το ότι αυτές οι αναφορές της κακοποίησης δεν λαμβάνονται σοβαρά, με αποτέλεσμα κάποια από αυτά τα περιστατικά να καταλήγουν θανάσιμα. Η σύμβαση του συμβουλίου της Ευρώπης για την πρόληψη και την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και τη ενδοοικογενειακής βίας, γνωστή και ως σύμβαση της Κωνσταντινούπολης, είναι μία συνθήκη του Συμβουλίου της Ευρώπης για τα ανθρώπινα δικαιώματα κατά της βίας των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας η οποία άνοιξε προς υπογραφή στις 11 Μαΐου 2011, στην Κωνσταντινούπολη της Τουρκίας. (Douglas, 2023)

Το ζήτημα που θέτει προς σκέψη η Melissa, είναι πως πολλά πράγματα συμβαίνουν με βάση κάποιους στερεοτυπικούς κανόνες και νόρμες που έχουν ριζώσει στην ελληνική κοινωνία. Μάλιστα παρακάτω δίνει ένα παράδειγμα σχετικά με αυτό σχολιάζοντας πως μπορεί μία οικογένεια να γνωρίζει την κακοποίηση που βιώνει μία γυναίκα, όμως θα την ενθαρρύνει καλύτερα να μείνει σε μία σχέση με τον κακοποιητή της, παρά να χωρίσει, όλα εννοείται με το πρόσχημα πως νοιάζονται για το άτομο αυτό. Η γυναίκα αυτή ενθαρρύνει τις γυναίκες και γενικότερα τα άτομα που κακοποιούνται να πάρουν πρωτοβουλία να φύγουν από την κακοποίηση και να αναζητήσουν καταφύγιο και βοήθεια όσο είναι νωρίς. Μετά από την βία που μπορεί να βιώσουν η ενήλικες βλέπουμε το πρόσωπο της πορνείας και της μαστροπείας στην Ελλάδα. Μερικά πράγματα για το νομικό πλαίσιο και τι ακριβώς σημαίνουν αυτοί οι όροι στην Ελλάδα.

Κεφάλαιο 10 : Πορνεία & Μαστροπεία

Μερικοί από τους όρους που χρειάζεται να αναλυθούν περαιτέρω είναι αυτοί της πορνείας και της μαστροπείας. Η πορνεία συγκεκριμένα στην Ελλάδα είναι νόμιμη για την ηλικία άνω των 18. Περίπου 1.000 γυναίκες στην Ελλάδα κάνουν νόμιμα την ασχολία της πορνείας και περίπου 20.000 γυναίκες, κατά βάση αλλοδαπές, ασκούν παράνομη πορνεία. Το νομικό πλαίσιο γύρω από την άσκηση της νόμιμης πορνείας, επιτρέπει την πράξη αυτή να γίνεται μόνο σε οίκους ανοχής και είναι ρητά απαγορευμένο στον δρόμο, σε ξενοδοχεία κ.α. Η κατάσταση για να επιτραπεί κάτι τέτοιο προϋποθέτει η γυναίκα να είναι τουλάχιστον πάνω από 18, άγαμη, να έχει δικαίωμα διαμονής και εργασίας στην Ελλάδα, δεν πρέπει να πάσχει από κάποιο σεξουαλικώς μεταδιδόμενο νόσημα, είναι σημαντική η απουσία της ψυχικής ασθένειας, όπως και ο εθισμός σε ναρκωτικές ουσίες, επίσης βασικό είναι το άτομο που το ασκεί αυτό ως επάγγελμα να μην έχει καταδικαστεί σε ανθρωποκτονία, μαστροπεία, παιδική πορνογραφία, εμπόριο λευκής σαρκός, ληστεία ή εκβιασμό. Οι οίκοι αυτοί από το 1999 ορίζεται πως πρέπει να έχουν νόμιμη άδεια λειτουργίας, η οποία εκδίδεται από το κράτος. Οι γυναίκες που εργάζονται εκεί είναι απαραίτητο να πραγματοποιούν ιατρικές εξετάσεις κάθε δύο εβδομάδες. (Wikipedia, 2023)

Η μαστροπεία είναι η προώθηση ενός ατόμου στην πορνεία με σκοπό την εκμετάλλευση του, θεωρείτο έγκλημα αναφορικά με τα ανήλικα άτομα σύμφωνα με το άρθρο 349 του ποινικού κώδικα. Όπως επίσης και η σωματεμπορία που θεωρείται έγκλημα, που πλέον τιμωρείται σύμφωνα με τον άρθρο 323^A του νέου ποινικού

κώδικα. (Βικιλεξικό, 2022). Το άρθρο 349 του ποινικού κώδικα (Νόμος 4619/2019) για την μαστροπεία, αναφέρει συγκεκριμένα τα παρακάτω πράγματα :

1. *Όποιος, για να εξυπηρετήσει την ακολασία άλλων, προάγει ή εξωθεί στην πορνεία ανήλικο ή υποθάλπει ή εξαναγκάζει ή διευκολύνει ή συμμετέχει στην πορνεία ανηλίκων, τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα (10) έτη και χρηματική ποινή.*

2. *Με κάθειρξη και χρηματική ποινή τιμωρείται ο υπαίτιος αν το έγκλημα τελέστηκε: α) εναντίον προσώπου νεότερου των δεκαπέντε (15) ετών, β) με απατηλά μέσα, γ) από τον ανιόντα συγγενή εξ αίματος ή εξ αγχιστείας ή από θετό γονέα, σύζυγο, επίτροπο ή από άλλον στον οποίο έχουν εμπιστευθεί τον ανήλικο για ανατροφή, διδασκαλία επίβλεψη ή φύλαξη, έστω και προσωρινή, δ) από υπάλληλο ο οποίος κατά την άσκηση της υπηρεσίας του ή επωφελούμενος από την ιδιότητά του αυτή διαπράττει ή συμμετέχει με οποιονδήποτε τρόπο στην πράξη, ε) με τη χρήση ηλεκτρονικών μέσων επικοινωνίας, στ) με προσφορά ή υπόσχεση πληρωμής χρημάτων ή οποιουδήποτε άλλου ανταλλάγματος.*

3. *Εκτός των περιπτώσεων του άρθρου 323Α, όποιος κατ' επάγγελμα ή από κερδοσκοπία προάγει ή εξωθεί ή εξαναγκάζει άλλον στην πορνεία ή εκμεταλλεύεται τα έσοδα από την πορνεία άλλου τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον δεκαοκτώ (18) μηνών και με χρηματική ποινή. Η τέλεση της πράξης από υπάλληλο, ο οποίος κατά την άσκηση της υπηρεσίας του ή επωφελούμενος από την ιδιότητά του αυτή διαπράττει ή συμμετέχει με οποιονδήποτε τρόπο στην πράξη, συνιστά επιβαρυντική περίπτωση. (Law Spot, 2021) (Sexual Right Database, 2016)*

Παρόλ αυτά βάσει νόμου η συγκατάθεση για σεξουαλική πράξη μειώνεται στην ηλικία των 14 με 15 ετών, σύμφωνα με το άρθρο 339.1 του ποινικού κώδικα για την αποπλάνηση των παιδιών. Η ακριβής νομοθεσία είναι η εξής : *Όποιος ενεργεί ασελή πράξη με πρόσωπο νεότερο από 15 ετών ή το παραπλανά με αποτέλεσμα να ενεργήσει ή να υποστεί τέτοια πράξη τιμωρείται, αν δεν υπάρχει περίπτωση να τιμωρηθεί βαρύτερα για το έγκλημα του άρθρου 351 Α, ως εξής: α) αν ο παθών δεν συμπλήρωσε τα δώδεκα έτη, με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών· β) αν ο παθών συμπλήρωσε τα δώδεκα αλλά όχι τα δεκατέσσερα έτη, με κάθειρξη μέχρι δέκα ετών και γ) αν συμπλήρωσε τα δεκατέσσερα και μέχρι τα δεκαπέντε έτη, με φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών. (Sexual Right Database, 2016)*

Βλέποντας αυτά που ισχύουν για την πορνογραφία και την μαστροπεία, θα περάσουμε έπειτα στο ερευνητικό κομμάτι για να αναλύσουμε την ταινία μικρού μήκους με τίτλο “Δε μου ανήκω”.

Μέρος Β : Ερευνητικό Μέρος

1. Εισαγωγή στην έρευνα

Στον Ελλαδικό χώρο έχουν γίνει κάποιες αξιολογες προσπάθειες με σκοπό την ενημέρωση αλλά και την αφύπνιση των μελών της κοινωνίας στο κομμάτι της έμφυλης βίας που εντάσσεται στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας. Παρακάτω διεξάγεται μία ανάλυση στην οποία βλέπουμε αυτές τις προσπάθειες στον Ελλαδικό χώρο, το σημάδι που ίσως άφησαν πίσω τους και εάν τα κατάφεραν με ποιόν τρόπο έγινε αυτό. Θα αναλύσουμε διάφορα spot/διαφημίσεις, κοινωνικά πειράματα, και ταινίες μικρού μήκους. Η παρούσα έρευνα είναι μία μελέτη περίπτωσης, κατά την οποία σκοπός είναι η ανάδειξη του ζητήματος της ενδοοικογενειακής βίας, όπως και οι διάφορες προσεγγίσεις στον χώρο της διαφήμισης με σκοπό την εξάλειψή της. Σκηνοθέτες, ηθοποιοί και παραγωγές, μας δείχνουν την ανάγκη για την εξάλειψη της βίας και μας καλούν μέσα από τα έργα που μας παραδίδουν να μην μείνουμε σιωπηλοί μπροστά στο πρόσωπο της βίας.

2. Ανάλυση Έρευνας

Καμπάνια 1^η από Κέντρο Διοτίμα, λίγα λόγια για αυτό το κέντρο & την δράση του. *Το Κέντρο Διοτίμα είναι μια γυναικεία μη κερδοσκοπική οργάνωση με δράση από το 1989, εξειδικευμένη σε ζητήματα έμφυλης ισότητας. Όραμα μας είναι η προάσπιση των έμφυλων δικαιωμάτων. Αποστολή μας, η πολύπλευρη στήριξη των γυναικών που έχουν*

υποστεί έμφυλη βία και ανήκουν σε κοινωνικά αποκλεισμένες ομάδες (άνεργες, μονογονείς, γυναίκες με χαμηλά εισοδήματα, προσφύγισες, μετανάστριες, γυναίκες με αναπηρία). Καρδιά της δράσης μας είναι η παροχή δωρεάν, εξειδικευμένης νομικής βοήθειας και ψυχοκοινωνικής υποστήριξης σε επιζώσες. Οι άλλοι πυλώνες της δράσης μας περιλαμβάνουν: την πραγματοποίηση ερευνών-μελετών για έμφυλα ζητήματα, την υλοποίηση εκπαιδευτικών προγραμμάτων και εκστρατειών για την ευαισθητοποίηση επαγγελματιών και του ευρύτερου κοινού απέναντι στην έμφυλη βία, τη διενέργεια δράσεων συνηγορίας, για να αποκτήσουν φωνή όσες δεν έχουν.

Το παρόν spot, με διάρκεια μόλις 3:05 αποτυπώνει ένα μικρό κομμάτι της πραγματικότητα της έμφυλης βίας, κομμάτι της ενδοοικογενειακής βίας. Σε έναν ανατριχιαστικό όπως χαρακτηρίστηκε μεταξύ άλλων μονόλογο, ο ηθοποιός Ερρίκος Λίτσης, μιλά πρώτα στην γυναίκα του και έπειτα στην κάμερα, όπου είναι κάποιο τρίτο άτομο. Στον μονόλογο του αυτό ο άνδρας αυτός μιλά στην γυναίκα του κάποιους άσχημους χαρακτηρισμούς και επιδεικνύει μία χειριστική συμπεριφορά απέναντι της. Περιγράφει πως ότι έχει εκείνη στην κατοχή της είναι δικό του, ακόμη και εκείνη. Ασκώντας έτσι λεκτική βία και πιγαίνοντας να την χτυπήσει μάλιστα με μία καρέκλα, αφήνει ευκόλως να εννοηθεί πως της ασκεί και σωματική βία. Στη κάμερα, όπου είναι κάποιος τρίτος άνθρωπος, μετά από σχεδόν κάθε άσχημη του φράση, προτείνει να μην ασχολούνται και πως αυτά που κάνει στο σπίτι του και στην οικογένεια του δεν αφορούν κανέναν πέρα από αυτόν.

Σε όλη την διάρκεια αυτού το μονολόγου μπορούμε να δούμε στο δεξί κάτω μέρος της οθόνης μία ένδειξη που γράφει << Don't Skip>>. Σκοπός αυτής της ένδειξης είναι να μας παρακινήσει να μην το προχωρήσουμε απλά όπως θα κάναμε με μία διαφήμιση στο ίντερνετ. Ανάγκη του είναι να μας ευαισθητοποιήσει απέναντι στην ενδοοικογενειακή βία έμφυλου χαρακτήρα. Στο τέλος του βίντεο ο ηθοποιός μας δίνει ένα σημαντικό στατιστικό λέγοντας πως 9 στις 10 γυναίκες στην πραγματικότητα δεν μπορούν να κάνουν skip στην έμφυλη βία. Κλείνοντας με ένας χρήσιμο αριθμό για υποστήριξη κα βοήθεια μας μεταφέρουν πως κανένας θύτης δεν είναι παντοδύναμος, όπως κανένα θύμα δεν είναι αδύναμο, παροτρύνοντας έτσι τα θύματα αυτά της βίας να μιλήσουν και να ζητήσου βοήθεια. Η καμπάνια αυτή σχολιάστηκε στο ίντερνετ με θετικό τρόπο. Οι θεατές επώνυμα ή ανώνυμα σχολίαζαν την ταύτιση τους με το

βίντεο και τον φόβο που επικρατεί γύρω από την ενδοοικογενειακή βία. (Κέντρο Διοτίμα , 2018)

2^ο βίντεο ‘ Μη με αφήσεις ποτέ’, από την Lacta

Το δεύτερο βίντεο στην έρευνα είναι ένα βίντεο που δημοσιεύτηκε από την Lacta στις 22 Νοεμβρίου 2021 με τίτλο ‘Μη με αφήσεις ποτέ’ έχει ως πρωταγωνιστές την Χριστίνα Χειλά Φαμέλη και τον Έκτορα Λιάτσο. Η σκηνοθεσία είναι του Αργύρη Παπαδημητρόπουλου. Στο παρόν βίντεο απεικονίζονται αρχικά οι δύο πρωταγωνιστές να αγκαλιάζονται και να παίζουν όμορφα στην παραλία, συγκεκριμένα η γυναίκα μας λέει πως ήταν πολύ ευτυχισμένη. Ξεκινά λοιπόν το αγόρι της να της λέει φράσεις όπως ‘θέλω να είσαι μόνο δικιά μου’ και εκείνη μέσα στα πλαίσια της σχέσης και του ρομαντισμού συμφωνεί σε αυτά που λέει. Προχωρώντας αναφέρει πως έκαναν τα πάντα μαζί, πως δεν έπαιρνε τα μάτια του από πάνω της, αυτός της λέει φράσεις όπως ‘μη με αφήσεις’, έπειτα η σχέση τους εξελίσσεται σε μία ήπια ένταση η γυναίκα θέλει να βγει έξω και αυτός εκφράζει με απορία πως δε καταλαβαίνει γιατί θέλει να βγει χωρίς εκείνον. Έπειτα θέλει να μαθαίνει με ποιόν μιλά στο τηλέφωνο και την το παίρνει βίαια από το χέρι, λέγοντας πως θέλουν να τους χωρίσουν, πετά ένα ποτήρι στον τοίχο. Σε μία επόμενη σκηνή, βλέπουμε την Μαρία (πρωταγωνίστρια) να τρέχει προς το δωμάτιο της πανικόβλητη, μπαίνοντας μέσα κλειδώνει γρήγορα και κάθεται στο πάτωμα απελπισμένη, όσο το αγόρι της από έξω χτυπά την πόρτα με ρυθμό κυκλοθυμικό. Μία με νευρικό τόνο και ορμή χτυπά την πόρτα, σε δευτερόλεπτα αλλάζει τον τόνο του και της λέει πως την αγαπά και να ανοίξει την πόρτα.

Μέσα σε λίγα δευτερόλεπτα ξανά η ίδια ακριβώς ένταση να κλιμακώνεται κάθε δευτερόλεπτο που περνά, με φράσεις όπως ‘‘άνοιξέ την πόρτα θα την σπάσω!’’. Εκείνη, σε μία επόμενη σκηνή, ενώ βρίσκονται στο αυτοκίνητο του εκφράζει πως θέλει να χωρίσουν, εκείνος με ένα βλέμμα μανίας και εμμονής της λέει πως δε θα την αφήσει ποτέ, εκείνη μέσα στα κλάματα επαναλαμβάνει τα λόγια της ξανά. Εκείνος σταματάει το αυτοκίνητο στην μέση του πουθενά, εκείνη κάνει βιαστικές κινήσεις να βγει από το αυτοκίνητο και να αρχίσει να τρέχει. Εκείνος όμως την προλαβαίνει καθώς την πιάνει από τα μαλλιά, της υπενθυμίζει πως όσο και να φωνάξει δε θα την ακούσει κανένας εκεί όπου βρίσκονται. Πάνω στις σπασμωδικές κινήσεις του, την ρίχνει από τον γκρεμό. Όσο γίνεται αυτή η σκηνή η ηθοποιός με την φωνή της μας

λέει πως πλέον δεν έχει σημασία τι συνέβη με εκείνη, αυτό που έχει σημασία τώρα είναι τι θα κάνει κάποιος που προλαβαίνει και μπορεί ακόμη να αντιδράσει. Πριν τους τίτλους τέλους βγαίνει ξανά ο τίτλος του βίντεο “μη με αφήσεις ποτέ” μόνο που αυτή την φορά συμπληρώνουν με την φράση “γιατί θα σου κάνω κακό”.

Στο τέλος του βίντεο, μας ενημερώνουν με κάποια ενδιαφέροντα στατιστικά στοιχεία συμπληρώνοντας πως αυτό δεν είναι αγάπη. Παροτρύνοντας στους ανθρώπους που είδαν το βίντεο να εκπαιδευτούν και να μάθουν να αναγνωρίζουν τα σημάδια της ψυχολογικής και σωματικής βίας σε μία σχέση. Έπειτα τονίζουν την παγκόσμια ημέρα για την εξάλειψη της βίας κατά των γυναικών (25 Νοεμβρίου). Το βίντεο με 1,3 εκ. προβολές σχολιάστηκε από πολλούς σε όλα τα social media με αρκετά θετικό τρόπο και έκπληξη. Μάλιστα ήταν αρεστό από τον κόσμο όπου μία εταιρία που μιλά τόσα χρόνια για το τί είναι αγάπη, αποφάσισε να μοιραστεί ένα σύντομο αφήγημα για το τι δεν είναι εν τέλει αγάπη. Πολλές γυναίκες κάτω από το βίντεο σχολιάζουν με μία διάθεση ταύτισης και λύπης που κάτι τέτοιο τους συνέβη, κάποιες μάλιστα ένιωσαν τυχερές που μπόρεσαν και χώρισαν με τον κακοποιητικό σύντροφο τους πριν προλάβει η κατάσταση να φύγει εκτός ελέγχου. (Lacta, 2021)

3^ο βίντεο “Η Αποστολή δίνει φωνή στις γυναίκες-θύματα ενδοοικογενειακής βίας”

Τον Νοέμβριο του 2020 δημοσιεύτηκε από την Αποστολή, μία Μη Κερδοσκοπική Οργάνωση, με καθοδηγητή τον Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Ιερώνυμο, σκοπό την βοήθεια προς τον συνάνθρωπο, εντός και εκτός Ελλάδος. Η συγκεκριμένη ΜΚΟ έχει ως στόχο την βοήθεια σε άτομα χωρίς στέγη, φαγητό και γενικότερα τα βασικά αγαθά, καθώς συμμετέχει και διάφορες άλλες δράσεις που αφορούν την βοήθεια σε καταστάσεις που χρήζουν σημασίας. Μέσα στις πρωτοβουλίες που έχει πάρει, μπορούμε να δούμε και αυτό το βίντεο με τίτλο “Η Αποστολή δίνει φωνή στις γυναίκες – θύματα ενδοοικογενειακής βίας.” Στο παρόν βίντεο βλέπουμε μία ταινία μικρού μήκους που σκηνοθετεί ο Γιάννης Αϊβάζης με πρωταγωνιστές τους : Αντώνη Χαντζή, Χριστίνα Δαλαμάγκα της AIKOR PRODUCTIONS. Το μήνυμα που σκοπεύει να περάσει το βίντεο αυτό, σύμφωνα με την Αποστολή είναι πως πολλές γυναίκες εξαιτίας του φόβου που έχουν για το στίγμα και τον σχολιασμό της κοινωνίας με αρνητικό πρόσημο, καταλήγουν να μην μιλούν ποτέ για την κακοποίηση που υπόκεινται. Αυτό μπορεί να συμβαίνει για διάφορους λόγους όπως αναλύσαμε και στο πρώτο μέρος της εργασίας.

Στην αρχή του βίντεο βλέπουμε μία γυναίκα να είναι κακοποιημένη, με μελανιές στο πρόσωπο και ένα βλέμμα θλίψης και γενικότερης στεναχώριας. Έπειτα φαίνεται να γίνεται μία χρονική αναδρομή στην αρχή σχετικά της σχέσης του ζευγαριού, όλα μοιάζουν φυσιολογικά μάλιστα αυτός την εκφράζει πως είναι ότι καλύτερο του έχει συμβεί, λίγο μετά της κάνει πρόταση γάμου και φαίνονται όλα φυσιολογικά. Στην επόμενη σκηνή βλέπουμε από την οπτική της γυναίκας να του πιάνει το πρόσωπο και να χαμογελά όσο αυτός βλέπει τηλεόραση. Ξαφνικά εκείνος την κοιτά και την χτυπά στο πρόσωπο, στην επόμενη σκηνή εκείνος φανερά οργισμένος της λέει πως δείχνει τα μπούτια της με αυτά που φοράει και πως προκαλεί έτσι τους φίλους του. Η κατάσταση κλιμακώνεται όταν την βλέπουμε να είναι στο πάτωμα κλαίγοντας και εκείνος να της λέει πως δεν ήθελε να της κάνει αυτά που έκανε, απλά εκείνη δεν τον άκουσε.

Συνεχίζοντας της λέει ‘‘άκουσε με δε το ήθελα, δε μπορώ να ζήσω χωρίς εσένα’’. Η ένταση μεταξύ τους συνεχίζεται λέγοντας της πως θέλει να τον κοιτάει όταν μιλάει με ύφος αρκετά οργισμένο και τόνο αυξημένο. Μέσα σε όλο αυτό σε μία σκηνή αφήνοντας μία κούπα σε μία φίλη της, της πιάνει η φίλη το χέρι και την ρωτάει εάν είναι καλά, καθώς φαίνεται να έχει παρατηρήσει κάτι που δεν πάει και τόσο καλά στην ψυχολογία και στην όψη της φίλης της. Λίγο αργότερα την καλεί στο τηλέφωνο και εκείνος ρωτά επιθετικά ποιος είναι της παίρνει το τηλέφωνο από το χέρι και με σοβαρό και απειλητικό βλέμμα της λέει πως εάν κάνει κάτι τέτοιο ξανά δε θα δει το παιδί της ποτέ ξανά, υπονοώντας πως ίσως προσπάθησε να μιλήσει σε κάποια φίλη της χωρίς επιτυχία. Η γυναίκα σε μία επόμενη μέρα ψάχνει κάτι ταραγμένη σε ένα συρτάρι, το οποίο φαίνεται να μην βρίσκει εφόσον το συρτάρι είναι άδειο. Εκείνος έρχεται στον χώρο και της λέει πως μάλλον σήμερα είναι η τυχερή του ημέρα, με ένα βλέμμα λοιπόν ειρωνείας έχει βρει κάποια χρήματα που κρατούσε η γυναίκα στην άκρη με σκοπό να φύγει από το σπίτι, εκείνος της ορμά για να την χτυπήσει με ακόμη περισσότερη ορμή. Στο τέλος του βίντεο η γυναίκα βρίσκει εν τέλει την δύναμη και καλεί την γραμμή για την υποστήριξη γυναικών, παροτρύνοντας μας σαν κοινό να μιλάμε και να μην σιωπούμε. Η προσπάθεια αυτή της ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ σχολιάστηκε κατά βάση στο εκκλησιαστικό κοινό (π.χ. Ρομφαία, ένα site εκκλησιαστικών ειδήσεων), καθώς ξεκίνησε από μία τέτοια προσπάθεια. (apostolimko, 2020)

4^ο Βίντεο Reacting – Κοινωνικό Πείραμα ‘‘Έμφυλη Βία’’

Πριν από 4 χρόνια, στις 5 Νοεμβρίου 2018 η EPT3 μέσω μίας της εκπομπής το Reacting, όπου διεκπεραιώνουν κοινωνικά πειράματα αναδεικνύοντας τα στερεότυπα της πόλης της Θεσσαλονίκης, θέλησαν να γυρίσουν αυτό το βίντεο με σκοπό την ευαισθητοποίηση και την ενημέρωση του κόσμου. Στο βίντεο αυτό διαπραγματεύεται το ζήτημα της έμφυλης βίας και συγκεκριμένα, όπως μας πληροφορούν στην περιγραφή του βίντεο, είναι η πιο συνηθισμένη μορφή βίας από τον άνδρα στην γυναίκα, αλλά και από την γυναίκα στον άνδρα. Πιο συγκεκριμένα γίνεται λόγος για την λεκτική και σωματική κακοποίηση. Το πείραμα αυτό γυρίζεται στην κεντρική βιβλιοθήκη του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου, θέλοντας να δουν εάν τα νέα άτομα αντιδρούν στην έμφυλη βία.

Ένα αξιόλογο βίντεο με τους παρακάτω ανθρώπους να συμμετέχουν για την περάτωση του :

Παρουσίαση: Αγάπη Άλτα, Γιώργος Παπαδόπουλος

Αρχισυνταξία: Βαγγέλης Μαμίσης

Επιμέλεια Κειμένου – Έρευνα : Αγάπη Άλτα

Μοντάζ: Ευαγγελία Παρδάλη

Σκηνοθεσία: Μαρία Μπούα

Σκηνοθεσία Σήματος Αρχής: Αρης Χαλιμάς

Διεύθυνση Παραγωγής: Βαγγέλης Μαμίσης

Φροντιστής: Αλέξανδρος Ζιάκας

Ηθοποιοί: Χρυσή Γαλιγαλίδου, Γιάννης Παπακυριακόπουλος

Ψυχολόγος: Δανάη Κίρλα

Το βίντεο ξεκινά με μερικά πλάνα του χώρου καθώς και των ηθοποιών, η συνθήκη που δίνεται από το σενάριο είναι πως το ζευγάρι που βλέπουμε μαλώνει έξω από την κεντρική βιβλιοθήκη του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου, ο Γιάννης κάνει αρχικά

λεκτική επίθεση στην σύντροφο του Χρύσα και έπειτα σωματική επίθεση, κάποια στιγμή όμως αλλάζουν οι ρόλοι. Το πρώτο άτομο που αντιδρά, προσπαθεί να πει με ήρεμο τρόπο στον Γιάννη πως αυτό είναι ένα έμφυλο ζήτημα και πως δεν είναι όμορφο αυτό που κάνει. Εκείνος προχωρώντας προσπαθεί να δικαιολογήσει την συμπεριφορά του, λέγοντας μάλιστα πως δεν είναι τρελός που το κάνει αυτό και πως έχει δικαίωμα να το κάνει μίας και που είναι η κοπέλα του, επισημαίνοντας πως θα κάνει ότι αυτός θέλει. Ο περαστικός τονίζει στον Γιάννη να μη το ξανά κάνει αυτό που έκανε. Ο Γιάννης εξηγεί στον περαστικό πως η κοπέλα του τον απατά και τώρα την καλεί στο τηλέφωνο της το άλλο άτομο, προσπαθώντας για ακόμη μία φορά να δικαιολογήσει την κακοποιητική του συμπεριφορά.

Λίγο αργότερα ξεκινά η συμπεριφορά του να γίνεται λίγο πιο απρόβλεπτη καθώς βλέπουμε τον Γιάννη να γίνεται βίαιος πλέον και σωματικά, το εκπληκτικό στην υπόθεση αυτή είναι πως ο κόσμος που στέκεται είτε δίπλα είτε περνά από κοντά είναι αδιάφορος. Στέλνει η παραγωγή ένα επιπλέον άτομο για να καθησυχάσει προσποιητά την ένταση και ο κόσμος συνεχίζει και απλώς παρακολουθεί. Αυτή η αδιαφορία του κόσμου συνεχίζεται ακόμη και όταν ο Γιάννης και ο Δημήτρης (το άτομο που έστειλε η παραγωγή) ξεκινούν να μαλώνουν σπρώχνοντας ο ένας τον άλλον. Για αρκετή ώρα δεν επεμβαίνει κανείς. Μετά από λίγη ώρα μία κοπέλα επεμβαίνει λέγοντας πως δεν της αρέσει αυτό που γίνεται και εάν χρειαστεί θα καλέσει κάποιον, εκείνος απαντά πως δεν θα ρωτήσει κανένα και δε θα δώσει λογαριασμό σε κανένα. Η κοπέλα πριν να φύγει λέει πως επειδή έχει μυϊκή δύναμη δεν σημαίνει αυτό πως θα κάνει όπως αυτός θέλει.

Όταν λίγο αργότερα αντιστρέφονται οι ρόλοι και η κοπέλα είναι αυτή που ασκεί την βία, λεκτική αρχικά και μετέπειτα σωματική, τα αποτελέσματα του πειράματος δείχνουν πως οι περισσότεροι παρακολουθούν απλά αυτό που συμβαίνει χωρίς να κάνουν κάτι. Μάλιστα μία κοπέλα ξεκινά να τους τραβά και βίντεο, μερικοί ακόμη θα περάσουν και το βρίσκουν αστείο.

Το βίντεο με σχεδόν 80.000 προβολές σχολιάστηκε κατά βάση από το κοινό με 3 οπτικές. Η πρώτη οπτική, από την πλευρά της κοπέλας, που έλεγαν πόσο θλιβερό είναι που δεν επεμβαίνει κάποιος να σταματήσει την κακοποίηση της κοπέλας. Η δεύτερη οπτική, από την πλευρά του άνδρα όταν εκείνος κακοποιείται, εκφράζεται η ανησυχία του κόσμου πως δεν έχει σημασία το φύλο του, αλλά η λανθασμένη πράξη

της κακοποίησης που συμβαίνει. Η τρίτη οπτική και πιο ουδέτερη ως προς τα πρόσωπα, αφορά κατά βάση το κοινό που καλείται να πάρει θέση στο συμβάν της βίας και να αποτρέψει ίσως την πράξη αυτή. Σε αυτή την οπτική το κοινό αναφέρει πως ίσως να υπάρχει φόβος από την πλευρά του κόσμου που περνά, καθώς είναι άγνωστη η ψυχολογική κατάσταση που μπορεί να βρίσκεται το άλλο άτομο και ίσως αντιδράσει με τρόπο που θα βλάψει τον ίδιο τους τον εαυτό.

Συμπερασματικά για το παρόν βίντεο, πέραν της προσπάθειας που γίνεται για αφύπνιση του τηλεθεατή, δεν δίνεται κάποιο μήνυμα στο τέλος που να παροτρύνει ή να δίνει μία οδηγία σχετικά με την ορθή διαχείριση ενός περιστατικού βίας, με ασφαλή τρόπο, τόσο για το θύμα, όσο και για το άτομο που προσπαθεί να δώσει με κάποιον τρόπο βοήθεια. (Reacting ert3, 2018)

5^ο βίντεο ‘‘Άς Νικήσουμε την Ενδοοικογενειακή Βία... Όλοι Μαζί’’

Το επόμενο βίντεο είναι μία ταινία μικρού μήκους δημοσιευμένη από την ΚΡΗΤΗ TV. Στην περιγραφή του βίντεο μπορούμε να δούμε τα εξής χαρακτηριστικά λόγια :

"Μη σιωπάς, μην ανέχεσαι την κακοποίηση.

Προστάτευσε την ζωή και την αξιοπρέπειά σου.

Υπάρχουν ειδικοί και θεσμοθετημένες διαδικασίες

για να βοηθήσουν εσένα και την οικογένεια σου."

Το κεντρικό μήνυμα της ταινίας είναι ‘‘ας Νικήσουμε τη Βία!’’

Σενάριο - Συντονισμός: Γιώργος Σαριδάκης

Σκηνοθεσία : Ρένα Σκουρογιάννη

Δ/ση φωτογραφίας: Αντώνης Ρενιέρης

Οπερατέρ: Αντώνης Στυλιανάκης Μάνος Λιανδράκης

Δ/ση Παραγωγής: Μαρίνος Μαυρίδης

Μουσική: Halilatron

Το βίντεο με τίτλο ‘‘Άς Νικήσουμε την ενδοοικογενειακή βία...Όλοι μαζί’’ ξεκινά με την εικόνα μίας οικογένειας στο σπίτι. Η μητέρα έχει μόλις επιστρέψει στο σπίτι με το παιδί και κοιτούν και οι δύο, ειδικά το παιδί, την αγριεμένη φιγούρα του πατέρα ο οποίος κάθεται στο τραπέζι και φαίνεται νευριασμένος. Λίγες στιγμές αργότερα, η γυναίκα πιάνει να φάει ένα μανταρίνι και χωρίς να προλάβει να το ανοίξει ο άνδρας της την πιάνει από το χέρι και κουνώντας την μανία, την ρωτά που ήταν καθώς την περίμενε να του βάλει να φάει. Εκείνη εμφανώς τρομοκρατημένη όσο εκείνος φωνάζει μένει άφωνη. Το παιδί από το δωμάτιο του ακούει όλες τις φωνές και τα άσχημα λόγια που λέει ο πατέρας της. Έπειτα ο πατέρας πάει στο δωμάτιο του παιδιού και εμείς ακούμε την φωνή της μητέρας να λέει ‘‘μην τολμήσεις και την αγγίξεις’’. Την επόμενη μέρα στο σχολείο όταν χτυπά το κουδούνι για διάλειμμα, η δασκάλα βλέπει τις μελανιές στα χέρια του παιδιού.

Σε ένα ραντεβού με παιδίατρο, η γιατρός εκφράζει στην μητέρα πως παρατηρεί στο σώμα του παιδιού σημάδια κακοποίησης. Παράλληλα παίζει από πίσω μία φωνή σε μορφή αφήγησης που παροτρύνει στα άτομα που κακοποιούνται να μην σιωπούν στην κακοποίηση. Μάλιστα η μητέρα ακούγεται αρκετά συνειδητοποιημένη πως το μόνο της λάθος είναι η σιωπή της. Έπειτα στο βίντεο τον λόγο παίρνουν μερικά πρόσωπα που εκφράζουν την παρότρυνση τους με την δική τους σειρά, στην επικοινωνία αναφορικά με ζητήματα ενδοοικογενειακής βίας. Μιλούν για την έκφραση των συναισθημάτων γύρω από αυτό το ζήτημα, να εκφράζονται και να μην μένουν όπως πολύ χαρακτηριστικά αναφέρουν ‘‘πίσω από κλειστές πόρτες όπως κρύβουν κάτι’’. Το βίντεο τελειώνει με ένα πλάνο της μαμάς και της κόρης να βρίσκονται μπροστά σε μία πόρτα του αστικού έτοιμες να μπουν μέσα με μία βαλίτσα, στο οποίο εν τέλει δε μπαίνουν επειδή η μαμά αποφασίζει πως η φυγή δεν είναι η λύση στο θέμα. Η λύση είναι να μείνει και να μιλήσει. Το βίντεο με 20.000 προβολές σχολιάστηκε με συγχαρητήρια και δημοσιεύματα σε τοπικά site της Κρήτης. (Κρήτη TV, 2019)

6^ο βίντεο ‘‘Σπάσε την σιωπή μήνυμα του Μ.Ι. ΕΣΗΕΑ για την παγκόσμια ημέρα εξάλειψης της βίας κατά των γυναικών’’

Το επόμενο και πιο σύντομο από τα βίντεο είναι από μορφωτικό ίδρυμα της ΕΣΗΕΑ. Το κοινωφελές αυτό ίδρυμα, ξεκίνησε την πορεία του από τον Οκτώβριο του 1998. <https://www.morfotikoesia.gr/taytotita/> με πρόεδρο τον Αριστεΐδη Μανωλάκου. Ο σκοπός του ιδρύματος είναι να αναπτυχθούν δραστηριότητες σχετικά με το μορφωτικό και πολιτιστικό επίπεδο στον Ελλαδικό χώρο, για τα μέλη της κοινωνίας και πιο συγκεκριμένα για τους δημοσιογράφους. Το ίδρυμα έχει σαν έδρα του την Αθήνα.

Στο βίντεο αυτό με διάρκεια 40 μόλις δευτερολέπτων βλέπουμε μερικές γνωστές δημοσιογράφους όλες γυναίκες. Οι γυναίκες που βλέπουμε στο βίντεο είναι οι : Μάρα Ζαχαρέα, Σία Κοσιώνη, Ρίτσα Μπιζόγλη, Αντριάνα Παρασκευοπούλου, Ράνια Τζίμα και Πόπη Τσαπανίδου. Αυτά που μας εκφράζουν μέσα από τα λόγια τους είναι εκφράσεις/ προτάσεις που έχουν πει γυναίκες ανα τους καιρούς για τους συντρόφους τους, πράγματα τα οποία ίσως δηλώνουν πως κακοποιούνται από κάποιο οικείο τους άτομο. Ατάκες όπως “θέλει να περνάμε όλο και περισσότερο χρόνο μαζί, απλά δε με αφήνει να βλέπω τις φίλες μου” ή “δε μπορώ να χωρίσω θα γίνουμε ρεζίλι στην γειτονιά “ με αυτές τους τις φράσεις δικαιολογούν κάπως την πράξη αυτή της κακοποίησης, όποιας μορφής και να είναι και έτσι το βίντεο καταλήγει λέγοντας πως αυτές μπορεί να μην είναι ιστορίες που να συνέβησαν σε αυτές προσωπικά όμως είναι πραγματικές ιστορίες μερικών γυναικών που δεν μιλούν και έρχονται αντιμέτωπες με αυτό. Το βίντεο λοιπόν, “σπάσε τη σιωπή” μας παροτρύνει να μιλάμε για την βία και να μην σιωπούμε, να ζητάμε βοήθεια για αυτά που μας συμβαίνουν στο κομμάτι της κακοποίησης. (ΕΣΗΕΑ-JUADN, 2022)

7^ο βίντεο “Πίσω από κλειστές πόρτες”

Το επόμενο βίντεο δημοσιευμένο από το υπουργείο προστασίας του πολίτη, έχει τίτλο “πίσω από κλειστές πόρτες”. Το παρόν βίντεο αν και δεν είχε μεγάλη απήχηση στο you tube, με μόλις 2.076 προβολές μεταδίδει ένα αρκετά σημαντικό μήνυμα. Γυναίκες με διάφορα κοινωνικά, οικονομικά και πολιτισμικά περιβάλλοντα μιλούν για την δική τους, προσωπική κακοποίηση, είτε μόνες, είτε ενώπιον των παιδιών τους. Μάλιστα μία από αυτές είχε μόλις γεννήσει με καισαρική και ο σύντροφος της της έσπρωχνε και την χτυπούσε ακόμη και σε αυτή την κατάσταση της λοχείας μετά από χειρουργείο. Μία άλλη γυναίκα αναφέρει πως ήταν 6 μηνών έγκυος και έτσι προσπαθώντας να ξεφύγει από τον σύντροφο της, σε κάθε δικό της βήμα αυτός

μπορούσε να κάνει πολύ μεγαλύτερα για να την φτάσει. Οι γυναίκες αναφέρουν πως ζήτησαν βοήθεια από οργανώσεις και από άλλες γυναίκες, ένιωσαν ανακουφισμένες και ασφαλές όταν είδαν πως κάποιος ασχολείται με αυτές και με την δική του υπόθεση προσωπικά. Το βίντεο δημοσιεύτηκε με σκοπό την ευαισθητοποίηση επάνω στο ζήτημα της ενδοοικογενειακής βίας καθώς και με αφορμή την Παγκόσμια ημέρα για την εξάλειψη της βίας κατά των γυναικών. (Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη, 2021)

8^ο βίντεο ‘Έ δε τη σκότωσε κιόλας’

Έπειτα βλέπουμε ένα βίντεο με τίτλο ‘Έ δεν την σκότωσε κιόλας’, δημοσιευμένο το 2021. Στο βίντεο εμφανίζονται οι Αλίκη Παναγιωτοπούλου Ανδρειωμένου, Αλίκη Αβδελοπούλου, Σωτήρης Δούβρης, Γιώργης Παρταλίδης. Ακούγεται η Χριστίνα Σαμπανίκου. Το βίντεο είναι σκηνοθεσία της Βίκυς Αδάμου, έχει ως σκοπό να αναδειχθεί ο σεξισμός μέσα από την καθημερινότητα και διάφορες καταστάσεις. Σε αυτή την κατάσταση του παρόντος βίντεο, έχουμε μία φαινομενικά υγιή οικογένεια όπου κάθεται γύρω από ένα τραπέζι. Στην αρχή βλέπουμε τον πατέρα και τον γιο να κάθονται σε ένα τραπέζι που από όσο φαίνεται επρόκειτο να φάνε με ακόμη δύο άτομα. Εμείς ως κοινό, ακούμε παράλληλα από πίσω μία αφήγηση κατά οποία η γυναίκα που μας αφηγείται μοιάζει να έχει μάλλον ένα ύφος ειρωνικό στα λεγόμενα της. Μας λέει στην αρχή πως ένα και ένα κάνουν δύο, θέλοντας να δείξει πως αυτό το οποίο επρόκειτο να εκφράσει είναι κάτι τόσο απλό, που θα έπρεπε να ακολουθείται γενικότερα.

Συνεχίζει τον λόγο της λέγοντας πως η γυναίκα είναι αυτή που κρατάει το σπίτι όρθιο, ο ρόλος του άνδρα είναι αυτό της ‘‘κολόνας’’, όμως μία κολόνα χωρίς τα θεμέλια (την γυναίκα) δε στέκεται. Στην πορεία αναφέρει πως από την γυναίκα εξαρτάται η ευτυχία του γάμου της και πως δεν είναι και τόσο δύσκολο να το πετύχει στην τελική. Προχωρά σε κάποια παραδείγματα λέγοντας πως πρέπει η γυναίκα να περιποιείται τον άνδρα της με τον καλύτερο δυνατό τρόπο, καθώς δεν έχει και κάποιο άλλο βασικό καθήκον. Πρέπει να του έχει ένα έτοιμο πιάτο φαγητό και να είναι συνεπείς στις υποχρεώσεις της. Τονίζει μάλιστα πως δε θα φταίει κιόλας εάν κοιτάξει άλλη γυναίκα σε περίπτωση που δεν κάνει κάτι από αυτά σωστά. Εμείς τώρα βλέπουμε την γυναίκα να σερβίρει στον γιο και τον πατέρα, εκείνοι χαμογελαστοί και οι δύο, σαν να περιμένουν από εκείνη πως είναι υποχρέωση της να το κάνει. Έρχεται

η κόρη του να καθίσει στο τραπέζι και την χαιρετάει, κάθεται και η μαμά τελευταία στο τραπέζι.

Κάποια στιγμή ζητά, αλάτι από την γυναίκα του και ο γιος κάνει την κίνηση να σηκωθεί εκείνος να το φέρει, ο πατέρας με χαμόγελο του κάνει νόημα να μην το φέρει φυσικά, καθότι δεν είναι δική του δουλειά. Έτσι τσουγκρίζουν όλοι μαζί τα ποτήρια τους, ωσάν μία ‘‘όμορφη και χαρούμενη οικογένεια’’. Καθώς ο ένας κοιτά τον άλλο με ένα άβολο και παράξενο βλέμμα, υποτάσσονται όλοι στην κακοποίηση που εν τέλει μας προδίδει το τελευταίο πλάνο αυτής της οικογένειας. Παρουσιάζεται η μητέρα με το μάτι της μελανιασμένο και λίγο πρησμένο, παρόλαυτα στις διαταγές του συζύγου όλοι, σαν μαριονέτες χαμογελούν, όπως θα ‘‘έπρεπε’’ να είναι. Η τελευταία φράση της αφήγησης ενώ βλέπουμε ακόμη τα πλάνα του βίντεο είναι αυτή που άγγιξε τα περισσότερα άτομα που παρακολούθησαν το βίντεο. Αναφέρει χαρακτηριστικά ‘‘ κάνε αυτά που σου λέω, αι μόνο ο θάνατος θα σε χωρίσει από τον άνθρωπο σου’’. Μία αρκετά μεγάλης βαρύτητάς φράση, καθώς εξηγεί πως εάν μείνει σε αυτή την άκρως κακοποιητική σχέση και δυναμική, πράγματι ο θάνατος θα είναι μόνο αυτός που θα τους χωρίσει. Στο τέλος του βίντεο βλέπουμε ένα πλάνο με την μητέρα να είναι σοβαρή, εστιάζεται η προσοχή μας στην μελανιά που έχει στο μάτι της καθώς ακούμε και τα υπόλοιπα πράγματα που έχει να μας πει η αφήγηση.

Πολλές φορές η βία δεν είναι ορατή, αυτό δεν την κάνει σε καμία των περιπτώσεων ανύπαρκτη. Το βίντεο παρά το σημαντικό μήνυμα που είχε να δώσει, δεν είχε την ανάλογη δημοσιότητα, καθώς τα σχόλια που έλαβε ήταν στον αριθμό δύο. (Gender Alliance Initiative, 2021)

9^ο βίντεο #EndViolence: Προστατεύουμε τα παιδιά από κάθε μορφή βίας’’

‘‘Προστατεύουμε τα παιδιά από κάθε μορφή βίας’’, είναι ο τίτλος του επόμενου βίντεο, που έχει σαν θέμα την ενημέρωση σχετικά με την παιδική βία, μερικές μορφές κακοποίησης παιδικής και τι μπορούμε να κάνουμε για αυτό. Το βίντεο δημοσιεύτηκε από την UNICEF Greece, πριν από 3 μήνες (Νοέμβριος 2022). Μέσα από πλάνα που απεικονίζουν αρχικά μερικούς χώρους ο αφηγητής εξηγεί πως η παιδική βία είναι κάτι που συμβαίνει ακόμη και αυτή την στιγμή. Παράλληλα καθ’ όλη την διάρκεια του βίντεο στο κάτω μέρος του, υπάρχει μία γραμμή με δύο επιλογές επικοινωνίας για την αναφορά μίας τέτοιας κατάστασης. Οι επιλογές είναι είτε κλήση στον αριθμό 210

62 92 322 ή στο [unicef.org/greece](https://www.unicef.org/greece). Προχωρώντας εξηγεί πως η βία έρχεται συνήθως από κάποιο άτομο οικείο στο παιδί και μας δίνει ένα ενδιαφέρον στατιστικό πως 1 στα 4 παιδιά κάτω του ενός έτους κακοποιείται από τους γονείς του. Περίπου 3 στα 4 παιδιά τιμωρούνται με βίαιο τρόπο, εκατομμύρια έφηβες εξαναγκάζονται σε σεξουαλικές πράξεις. Έτσι με το hashtag #EndViolence η unicef μας παροτρύνει να δίνουμε ένα συμβολικό ποσό των 5 ευρώ ανά μήνα για να βοηθήσουμε στην εξάλειψη της βίας. (UNICEF Greece, 2022)

Μάλιστα μερικές από αυτές τις ενδιαφέρουσες πληροφορίες υπάρχουν και στο site της unicef. Στο άρθρο γίνεται αναφορά μεταξύ των στατιστικών και κάποιες προγραμματικές δράσεις της, με σκοπό την βοήθεια των παιδιών που βιώνουν κακοποίηση. (unicef)

10^ο βίντεο Γυναικοκτονία : Πες την με το όνομα της- Strong Me

Το τελευταίο βίντεο της έρευνας είναι δημοσιευμένο πριν από 11 μήνες (8 Μαρτίου 2022) αρκετά στρατηγικά, όπου είναι και η παγκόσμια ημέρα της γυναίκας., με τίτλο Γυναικοκτονία: Πες την με το όνομα της - Strong Me. Σκηνοθέτης αυτού του εγχειρήματος είναι η Αλεξάνδρα Ματθαίου και ηθοποιοί οι : Αμαλία Καβάλη, Μιχάλης Συριόπουλος και Θέμις Μπαζάκα.. Στην περιγραφή του βίντεο μάλιστα μας καλούν να υπογράψουμε το ψήφισμα στην ιστοσελίδα AVAAZ, έτσι ώστε να είναι πλέον το όνομα της δολοφονίας των γυναικών καταχωρημένο ως γυναικοκτονία και όχι ως ανθρωποκτονία.

Στο βίντεο λοιπόν βλέπουμε μία γυναίκα να βρίσκεται στην κουζίνα του σπιτιού της και να κάνει μερικές δουλειές εκεί αναφορικά με μαγείρεμα. Ο άνδρας της την φιλά και την ρωτά τι κάνει, τότε γύρισε στο σπίτι. Εκείνη μετά από αυτή την ερώτηση ξεκινά να λέει φράσεις που δεν βγάζουν νόημα μεταξύ τους και έτσι η συζήτηση συνεχίζεται για λίγη ώρα με λέξεις χωρίς συνάφεια μεταξύ τους. Εκείνος ενώ μιλούν με αυτές τις φράσεις την πλησιάζει και της χαϊδεύει κάπως το πρόσωπο και τα μαλλιά, γίνεται έτσι λίγο πιο αμήχανο το μεταξύ τους κλίμα. Σε όλο το βίντεο ακούμε από πίσω έναν ήχο από χρονόμετρο για το φαγητό, το οποίο προσδίδει μία ένταση και αγωνία σε όλη την διαδικασία. Γενικότερα σε όλες αυτές τις φράσεις αναφέρονται σε λέξεις που υπάρχουν με άλλο απλά νόημα, για παράδειγμα ενώ εκείνη κόβει ντομάτες της λέει να αφήσει το μπαλόνι, εννοώντας το μαχαίρι. Ξεκινά να επιμένει σε αυτή του

την επιλογή, ξεκινά να την ακουμπά στο χέρι στην αρχή απαλά και στην συνέχεια πιο συστηματικά, έως που την πιάνει από το κεφάλι και την χτυπά στον πάγκο.

Τελειώνοντας το βίντεο βγαίνει μπροστά μας μία φράση που λέει ‘εάν δεν λέμε την γυναικοκτονία με το όνομα της, ας μη λέμε τίποτε άλλο.’” Μας κάνει και μία σύντομη αναφορά στο κίνημα *strong me*, το οποίο είναι ένα κίνημα για την πρόληψη και την καταπολέμηση της έμφυλης βίας, που μπορεί να βρεθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας. (AVAAZ, 2022) (Strong Me, 2022)

Συμπερασματικά από την παραπάνω έρευνα στην οποία συμπεριλήφθηκαν συνολικά δέκα βίντεο, μπορούμε να δούμε τα εξής. Στον Ελλαδικό χώρο, το ζήτημα της ενδοοικογενειακής βίας, είναι κάτι το οποίο με τα χρόνια γίνεται όλο και πιο σημαντικό εξαιτίας της τροπής που παίρνει και της έκτασης. Οι περισσότερες δράσεις σχετικά με αυτό το ζήτημα φαίνεται να έχουν γίνει κατά βάση τα τελευταία 2-4 χρόνια, ειδικά μετά την περίοδο του COVID, όπου παρατηρούμε ραγδαία αύξηση των κρουσμάτων της ενδοοικογενειακής βίας. Στα παρόντα βίντεο αναλύονται όλες οι μορφές κακοποίησης που αναφέρθηκαν και στο πρώτο μέρος. Φαίνεται πως ο στόχος όλων είναι να αναδείξουν την βία και να κινητοποιήσουν τον κόσμο να μην σιωπά. Παρατηρείται όμως πως μόνο σε ένα από αυτό έγινε η συμβολή ειδικού ψυχολόγου για την δημιουργία τους, σύμφωνα με την αναφορά των συμμετεχόντων που γίνεται στο εκάστοτε βίντεο.

Αυτό έχει ως αποτέλεσμα να δημιουργείται ένα αποτέλεσμα το οποίο μπορεί να είναι ορθό από την μία πλευρά και από την άλλη να χρειάζοταν διαφορετική τοποθέτηση σε μερικά πράγματα, όπως για παράδειγμα την ορολογία και την έκφραση των ατόμου που υποδύονται τους ρόλους αυτούς.

Ανάλυση σεναρίου

Το κάτωθι σενάριο πραγματεύεται την προσπάθεια εκπόρνευσης μίας δεκαεξάχρονης κοπέλας από την μητέρα της, μπορεί όχι άμεσα από εκείνη όμως δεν την βοηθά καθώς βρίσκεται σε πάρα πολύ άσχημη ψυχολογική κατάσταση για να μπορέσει να την βοηθήσει. Έτσι η νεαρή κοπέλα βρίσκεται στο σημείο τώρα που ίσα ίσα μεγαλώνει και συνειδητοποιεί κάποια πράγματα, σχετικά με την κατάσταση που βρίσκεται και αυτά που επρόκειτο να αντιμετωπίσει. Η νεαρή κοπέλα βλέπει σταδιακά πως δεν έχει κάποιο άτομο να στηριχτεί πραγματικά στη ζωή της. Η προσπάθεια αυτή της εκπόρνευσης γίνεται από την γκέι παρέα της μητέρας της, η οποία βλέπουμε εμφανώς πως αντιμετωπίζει και εκείνη τις δικές της δυσκολίες, με έναν μη συναινετικό τρόπο. Μέσα από το κείμενο αναλύεται ο ρόλος της μητέρας της και πως θα έρθουν οι καταστάσεις ώστε να μπορέσει να ανταπεξέλθει η νεαρή

κοπέλα σε στις δυσκολίες που θα έρθουν. Μέσα από τις δυσκολίες και την κακοποίηση που βιώνει τόσο από την μητέρα της, όσο και από την παρέα της μητέρας της, βλέπουμε πως θα προσπαθήσει να καταφέρει να ξεφύγει από μία απόφαση που αφορά το ίδιο της το σώμα και την βούληση της, μία απόφαση που πάρθηκε από τους άλλους ανθρώπους. Τα βασικά πρόσωπα που παίζουν στην ταινία είναι οι θύτες, ανάμεσα στα πρόσωπα και η μητέρα. Τα ονόματα των προσώπων είναι : Μένια , Φλώρα, Χρύσα, Ελλάδα, Αναστασία . Η δεκαεξάχρονη κοπέλα, όπου υποδύεται το θύμα είναι η Χριστίνα.

Σκηνή 1^η

Χώρος διεξαγωγής σκηνής : Αποθήκη. Η μητέρα της Χριστίνας, η Αναστασία γράφει κάτι σε ένα χαρτί που θα δώσει αργότερα επάνω στην συμπλοκή στο παιδί της. Η κατάσταση της μοιάζει απαθής, έχει αρκετά ‘κομμένο’ πρόσωπο, καπνίζει χωρίς να φαίνεται πως έχει ιδέα τι συμβαίνει στον χώρο, δεν ανταποκρίνεται σε κανένα ερέθισμα που τη δίνεται. Γίνεται κοντινό πλάνο με σταδιακή απομάκρυνση, τα άτομα τα υπόλοιπα στον χώρο καπνίζουν, πίνουν χορεύουν και κάποιοι φιλιούνται μεταξύ τους. Παρακάτω το κείμενο που γράφει η μητέρα της Χριστίνας, Αναστασία στην κόρη της, αυτά που την προτρέπει να κάνει, κάποιες αλήθειες σχετικά με τους φόβους της και μερικές ανησυχίες και φόβοι της μητέρας αποτυπώνονται εδώ. Το κείμενο λέει χαρακτηριστικά :

Δεν φταις εσύ παιδί μου, εγώ φταίω. Έχω τελειώσει , αυτό ήταν, απλώς επιβιώνω. Την ζωή μου την περπάτησα όπως ήθελα εγώ. Οι επιλογές μου με οδήγησαν σε αυτό που είμαι σήμερα. Μόνη και έρημη μεταξύ πολλών ανθρώπων με πολλά συμφέροντα. Δεν με ξέρουν .. μα ούτως η άλλως ούτε εγώ ξέρω εμένα. Έζησα ,έκανα λάθη, μα δεν έμαθα από αυτά. Καταθλιπτική ήμουν πάντα , δεν περίμενα εσένα. Τον Δεκέμβριο του 2006 ήρθες στον κόσμο και θα έπρεπε να χαίρομαι παιδί μου ...τι παιδί μου δηλαδή , ούτε ξέρω τι θα πει να έχεις παιδί. Συνήθισα να το λέω. Ας πούμε πως σε τούτη την ζωή μεταξύ άλλων έζησα και την μητρότητα. Ούτε την αγνότητα , ούτε την ομορφιά της γέννας μπορούσα να καταλάβω τότε. Διένυσα ένα ταξίδι που δεν ήμουν έτοιμη να κάνω. Τι καλό έκανα στην ζωή μου για να έρθει σε μένα ένα παιδί; Γιατί σε μένα και όχι σε μια άλλη γυναίκα που έχει αγάπη να δώσει; Τελικά γεννιέσαι ή γίνεσαι μάνα; Μετά από πόσα χρόνια ακόμη αναρωτιέμαι και μάλλον εγώ δεν κάνω για αυτόν τον ρόλο.

Μητέρα σε επιλόχειο κατάθλιψη είπαν οι γιατροί. Ποια είναι αυτή? Τι είναι αυτή? Σίγουρα δεν είναι κάτι το ανθρώπινο. Αυτή είναι ένα εξωτερικό ανθρώπινο κέλυφος, γεμάτο με κενό. Είναι ένα ον χωρίς ανάγκες ή επιθυμίες. Αισθανόμουν μηχανή παραγωγής γάλακτος , για το παιδί που αντί να είναι το νόημα της ζωής μου ή η επιθυμία μου να ξεκινήσει η μέρα μου , ήταν ο λόγος να θέλω να κλαίω και να ουρλιάζω. Μια τέτοια μάνα δεν βλέπει μπροστά της το έμβρυο που γέννησε, αλλά έναν εφιάλτη που δεν έχει τέλος. Ακούγεται μη πειστικό; Άκου να σου πω παιδί μου , για να καταλάβεις, όλοι έχουμε φοβίες: κάποιος τρέμει βλέποντας φέρετρα , τα πόδια κάποιου λυγίζουν όταν κοιτάει από ψηλά ή του κόβεται η ανάσα στο σκοτάδι. Τι θα συμβεί αν τοποθετήσουμε αυτό το άτομο σε ένα σκοτεινό φέρετρο και το θάψουμε πολύ βαθιά στην γη ; Θα πεθάνει. Έτσι ένιωθα , νεκρή εσωτερικά . Το μόνο με το οποίο ζούσα ήταν η επιθυμία να ανακουφίσω γρήγορα τον πόνο με οποιονδήποτε (τονίζω «οποιονδήποτε») τρόπο. Αυτός ήταν ένας μόνιμος εφιάλτης από τον οποίο ήταν αδύνατον να ξυπνήσω. Αποζητούσα βοήθεια. Ήμουν μόνη.

Δεν ήξερα πως να σε φροντίσω παιδί μου. Πως να ξεκουράσω την ψυχή και το μυαλό μου. Και άντε, η σκέψη, πως ένα χέρι βοήθειας για μια ώρα θα είναι εκεί για σένα, έρχεται στο άρρωστο μυαλό και σου ξεκινά την αντίστροφη μέτρηση πως θα τελειώσει και θα επιστρέψεις πάλι στον δύσμοιρο εφιάλτη. Ναι, είναι ένας φαύλος κύκλος. Δεν μπορείς να ζήσεις σε αυτόν τον εφιάλτη, δεν μπορείς να βγεις από αυτόν τον εφιάλτη. Ως εκ τούτου, τις περισσότερες φορές η μόνη διέξοδος που έβλεπα ήταν αυτή έξω από το παράθυρο. 16 χρόνια μετά , παραμένω καταθλιπτική , απύουσα από την ζωή σου , ανίκανη να σε προστατέψω , ανίκανη να σε συμβουλέψω , να σε αγκαλιάσω , να σε αγαπήσω. Δεν φταίς εσύ παιδί μου, εγώ φταίω.

Μέχρι και η μητέρα φύση προσφέρει απλόχερα τα πάντα στο περιβάλλον της από ότι πρόσφερα εγώ σε σένα, δίχως αντάλλαγμα ,παρά μόνο σεβασμό , φροντίδα και εκτίμηση, όπως ζητά το μικρό παιδί την ζεστασιά της μητρικής αγκαλιάς. Το τέρας της κατάθλιψης νικάει τον ρόλο που έχω εγώ στην ζωή σου , γιατί δεν το σκότωσα όταν έπρεπε και τώρα έχει βρει κάθε αποκούμπι μου και με κερδίζει σε κάθε μάχη. Μάχες άνισες. Δεν μπορώ να σε φροντίσω ενώ καλά καλά δεν μπορώ να φροντίσω εμένα την ίδια. Μισώ τον άρρωστο εαυτό μου. Σου ζητώ συγγνώμη για την ζωή που σου στέρησα και για όσα επρόκειτο να ακολουθήσουν. Αφέσου όπως αφέθηκα ή τρέξε όπως δεν κατάφερα να τρέξω εγώ. Σου εύχομαι να κάνεις κάποτε παιδί , για να

το αγαπήσεις όσο δεν αγάπησα εγώ εσένα ποτέ και να σε αγαπήσει όσο με αγάπησες εσύ.

Η μάνα σου.

Σκηνή 2^η

Όλα τα μέλη της ταινίας βρίσκονται τώρα στην αποθήκη, αυτό που επικρατεί είναι παντού τσιγάρα, μουσική, βλέπουμε τα άτομα να χωρίζουν μεταξύ τους το χόρτο. Η μητέρα μένει ακίνητη, αυτό ου κοιτάζει είναι το κενό, η Μένια της μιλάει, προσπαθεί τουλάχιστον, ακόμη για να της τραβήξει την προσοχή την κουνάει, όμως εκείνη μένει εντελώς απαθής σε όλα, σε ήχο και άγγιγμα. Τα μέλη μετρούν τα χρήματα στον χώρο, Η φεύγει με την Φλώρα, μπαίνουν μέσα στο αυτοκίνητο, ακούμε την μουσική να είναι στο τέρμα και βλέπουμε εκεί ένα πλάνο με αυτοκίνητο με σκοπό να κλείσει έτσι η δεύτερη σκηνή.

Σκηνή 3^η

Η 3^η σκηνή ξεκινά με ένα πλάνο της δεκαεξάχρονης Χριστίνας όπου μπαίνει στην αποθήκη αρκετά χαρούμενη καθώς μόλις πριν από λίγο ήταν έξω και διασκεδάζε. Μπαίνει στην κουζίνα, ετοιμάζει κάτι να φάει και να πιεί, έρχονται δύο από τους θύτες προς εκείνη, η Μένια και η Φλώρα και της ρίχνουν κάτω αυτά που έχει ετοιμάσει να φάει. Αυτό που της δείχνουν είναι μία λίστα με ονόματα από άνδρες και προφυλακτικά, εκείνη φανερά απογοητευμένη και σοκαρισμένη με μία τέτοια κίνηση, σκίζει το χαρτί και το πετά στο πάτωμα, σταματάει πλέον να είναι χαρούμενη και χαμογελαστή, όπως την είδαμε δηλαδή να μπαίνει στον χώρο και δείχνει πως δεν υπάρχει από πλευράς της πιθανότητα να κάνει κάτι τέτοιο. Η Μένια την κολλά με δύναμη στον πάγκο της κουζίνας, της τραβά εμμονικά τα μαλλιά και της δίνει ένα χαστούκι στα οπίσθια. Έπειτα της μιλά στο αυτί και της λέει πως δεν έχει άλλη επιλογή και πως πρέπει να το κάνει. Έτσι ξεκινά μία κατάσταση που από την πλευρά της δεκαεξάχρονης Χριστίνας υπάρχει αντίσταση στις χυδαίες και ανήθικες κατ' αυτή προτάσεις που δέχεται και προχωράμε σε συμπλοκή ανάμεσα στα μέλη του χώρου, σε μία ακραία στιγμή η Φλώρα βγάζει το όπλο της. Η μικρή Χριστίνα πάνω στην έξαψη των συναισθημάτων και της σύγχυσης, βλέποντας το όπλο λιποθυμεί εξαιτίας του πανικού που της προκαλεί αυτή η κίνηση.

Σκηνή 4^η

Όταν η Χριστίνα ξυπνά από την λιποθυμία της, έχουμε ένα πλάνο σε εκείνη να ανοίγει τα μάτια της, οι υπόλοιποι εντελώς αμέριμνοι κάθονται στο τραπέζι. Η Χριστίνα σηκώνεται όρθια σιγά σιγά και πηγαίνει μπροστά στην απαθή μητέρα της, εκεί ξεκινά μία θύελλα συναισθημάτων, ξεκινά της φωνάζει ενώ εκείνη την κοιτά με πλήρη απάθεια στο βλέμμα. Ξεκινά να την αποκαλεί άχρηστη και να την ρωτά με μανία και οργή εάν θα κάνει κάτι για όλο αυτό που γίνεται σαν μητέρα της ή θα συνεχίσει να το επιτρέπει. Εκείνη την στιγμή είναι που η μητέρα της Χριστίνας, η Αναστασία δίνει στην κόρη της έναν φάκελο, του οποίου το περιεχόμενο είναι το γράμμα που την είδαμε να συντάσσει νωρίτερα με τόση θλίψη και συναίσθημα απογοήτευσης μέσα της.

Σκηνή 5^η

Στην παρούσα σκηνή γίνεται ένα πλάνο στο χέρι της Αναστασίας που δίνει τον φάκελο στην Χριστίνα. Όλοι παγώνουν, στόχος της Αναστασίας είναι να αποπροσανατολίσει την ομάδα, σε μία προσπάθεια έστω και αυτή την στιγμή να δώσει λίγη βοήθεια στο παιδί της. Η Χριστίνα τρέχει, ανοίγει την πόρτα να φύγει. Πίσω της τρέχουν οι Μένια, η Χρύσα και η Φλώρα, την πιάνουν όμως καταφέρνει να τις ρίξει κάτω και τρέχει στον δρόμο. Η Χριστίνα γυρίζει να κοιτάξει πίσω της κάνα δυο φορές και φωνάζει.

Σκηνή 6^η

(Ανεξάρτητη σκηνή)

Γίνονται μερικά πλάνα στο συνεργείο. Οι τρεις τους κάθονται σε ένα τραπέζι (Μένια, Χρύσα, Φλώρα) και ετοιμάζουν το σχέδιο για την Χριστίνα. Σε ένα χαρτί η Μένια ξεκινά να γράφει μερικά βήματα και μπαίνει στην διαδικασία να εξηγήσει στις άλλες δύο κοπέλες τι γίνεται και πως θα εξελιχθούν τα πράγματα. Στο βήμα ένα γράφει πως την περιμένουν να γυρίσει στο σπίτι. Βήμα δεύτερο την καλοπιάνουν. Βήμα τρίτο δείχνουν το χαρτί με τους πελάτες στην Χριστίνα. Βήμα τέταρτο την βάζουν στο αμάξι και την πάνε στην πιάτσα, εκείνη την στιγμή με μαρκαδόρο κυκλώνει μερικά στενά, υποψήφια για την εξυπηρέτηση της δουλειάς του. Μετά το πέρας της

επεξήγησης, σηκώνονται όλοι, δίνουν τα χέρια πως συμφωνούν στο σχέδιο και φεύγουν.

Επεξεργασία βίντεο-κινήσεις-σκοπός

Παρακάτω θα αναλυθεί ο τρόπος που δημιουργήθηκε το βίντεο, ποιες κινήσεις έγιναν και με ποιον σκοπό. Το βίντεο επεξεργάστηκε με τα προγράμματα, CapCut για την προσθήκη των εφέ και την εφαρμογή των κοψιμάτων, κατά βάση η επεξεργασία έγινε με αυτό το πρόγραμμα. Το δεύτερο πρόγραμμα που χρησιμοποιήθηκε για την επεξεργασία κατά βάση του ήχου ήταν το Premiere Pro της Adobe του 2020. Το τρίτο και τελευταίο πρόγραμμα που χρησιμοποιήθηκε ήταν το Power Director, για να προστεθούν υπότιτλοι στο βίντεο, καθώς και τίτλοι τέλους. Μέσα από εκεί έγιναν κάποιες σταθεροποιήσεις στον ήχο, κατά βάση στα ντεσιμπέλ. Εντοπισμός της

γυναικείας φωνής και εφέ βάθους με σκοπό να νιώσει ο θεατής πως ακούει την μητέρα να διαβάζει το γράμμα στο μυαλό της. Στην αρχή του βίντεο βλέπουμε ένα πλάνο της Χριστίνας να τρέχει, όπου είναι και το τελευταίο πλάνο επίσης της ταινίας. Το πλάνο αυτό μπήκε στην αρχή καθώς βλέπουμε ένταση με το τρέξιμο και σκοπός ήταν η δημιουργία αγωνίας και σασπένς, ακούμε τους παλμούς της και το λαχάνιασμά της σε αργή κίνηση, σε αυτό το σημείο έγινε ηχογράφηση της φωνής και μπήκε εφέ ήχου κτύπος καρδιάς. Έπειτα προστέθηκε μετά την σταδιακή πτώση του ήχου ένα εφέ πυροβολισμού, ώστε να κόψει την αργή κίνηση και την αναπνοή που ακούγεται, απότομα. Έτσι βλέπουμε λίγη μαύρη οθόνη, με σκοπό μίας πολύ σύντομης παύσης και αμέσως παρουσιάζεται ο τίτλος της ταινίας. Κάπως έτσι έρχεται εις πέρας το εισαγωγικό κομμάτι της ταινίας.

Μπαίνοντας στο κυρίως κομμάτι της ταινίας χαμηλώθηκε εντελώς ο ήχος από το βίντεο, καθώς στο μαγαζί που γυρίστηκε το πλάνο υπήρχε μουσική. Οπότε βγήκα έξω με μικρόφωνο και τράβηξα ήχο από ομιλίες, τον οποίο μετά έβαλα επί τρεις φορές να παίζει σε διαφορετική ένταση το κάθε ένα για να δημιουργηθεί η αίσθηση του πλήθους στο χώρο. Έπειτα για να γίνει ομαλή μετάβαση από την μία σκηνή στην επόμενη το τραγούδι που παίζει ξεκινά ήδη από την προηγούμενη σκηνή και έπειτα ξεκινά κανονικά όταν αλλάζει η σκηνή. Θέλοντας να δοθεί έμφαση στα λόγια από το κομμάτι, έγινε παράταση των πλάνων οδήγησης. Έτσι τελειώνει με μία ομαλή μετάβαση από το τραγούδι, για να αλλάξει η σκηνή. Χαμηλώθηκε δηλαδή η μουσική και μπήκε εφέ θολώματος για μία μετάβαση. Μετά έγινε επεξεργασία του ήχου, για να δοθεί προσοχή σε αυτά που λέει η μητέρα στην κόρη της μέσω του γράμματος που σκοπεύει να την δώσει. Φροντίστηκε έτσι το οπτικό υλικό να είναι όσο πιο ελαφρύ γίνεται, ακριβώς για να μην έχει ο θεατής να συγκεντρωθεί σε δύο πράγματα ταυτόχρονα. Μπήκε ενδιάμεσα στα πλάνα εφέ θολώματος και κάποιες φορές απλά χαμηλώθηκε ο φωτισμός μαζί με θόλωμα, αυτό έγινε με βάση και τα λόγια που αναφέρει το γράμμα. Για παράδειγμα εκεί που λέει πως βρίσκεται ανάμεσα σε ανθρώπους με πολλά συμφέροντα, εκεί είναι που βλέπουμε και τα υπόλοιπα μέλη που βρίσκονται στον χώρο.

Μέσω μίας μετάβασης έπειτα σε σκοτάδι και θόλωμα ξανά για να τονιστούν τα λεγόμενα, σε όλα τα πλάνα μειώθηκε η ταχύτητα του πλάνου ώστε να εξυπηρετήσει τον σκοπό από τα λόγια. Στην επόμενη σκηνή, όπου η Χριστίνα μπαίνει μέσα στο

σπίτι, είναι η πρώτη και η μοναδική σκηνή της ταινίας που ακούγεται διάλογος, έτσι για να ενισχυθεί η ένταση του λόγου, ανέβηκε η ένταση από το βασικό βίντεο και μπήκε ο ήχος από ένα βίντεο που δε φαίνεται ακόμη, αρκετά χαμηλά, ώστε να ακούγεται το γάβγισμα από τα σκυλιά και το τρίξιμο της πόρτας. Έπειτα γίνονται διαδοχικά κάποια κοψίματα ανάμεσα σε δύο βίντεο με την ίδια σκηνή απλά γυρισμένο δύο φορές. Ενδιάμεσα από αυτά μπαίνει ένα τρίτο πλάνο που φαίνεται ότι φτάνει το αυτοκίνητο, το οποίο είναι σε αυξημένη ταχύτητα που σταδιακά μειώνεται στην κανονική ταχύτητα, όταν πλέον το αυτοκίνητο είναι μπροστά στον χώρο που επρόκειτο να μπου. Επιπλέον ο ήχος από τα σκυλιά που γαβγίζουν συνεχίσει να βρίσκεται κάπου κάπου στο παρασκήνιο.

Όταν έρχεται το κομμάτι που ασκείται βία προς την Χριστίνα, με σκοπό της ενδυνάμωσης του εφέ της βίας, γίνεται μία απότομη αλλαγή του πλάνου και μεταφερόμαστε στον εξωτερικό χώρο, αφήνοντας να εννοηθεί πως γίνονται κάποιες πράξεις που δεν είναι ευχάριστες στο μάτι του ακροατή, παρόλαυτα εμείς συνεχίζουμε και ακούμε τι συμβαίνει μέσα στον χώρο και πως εκτυλίσσεται η βία. Στο κομμάτι που βλέπουμε έξω, τα σκυλιά ακούγονται ακόμη πιο δυνατά, για να φανεί έτσι πως ο θόρυβος που έβγαινε από τον χώρο της βίας ήταν τόσο δυνατός όσο αντέδρασαν και τα σκυλιά. Όταν τελειώνει η βία, επειδή η Χριστίνα ταραίζεται και βλέπει το όπλο, λιποθυμάει, για να γίνει αντιληπτή αυτή η ζαλάδα, μπαίνει ένα εφέ κίνησης στο πλάνο και όταν λιποθυμάει μπαίνει ένα εφέ βάθους στην φωνή μαζί με ηχώ. Σταδιακά σκοτεινιάζει και πέφτει κάτω, βλέπουμε πάλι έξω ενώ ακούμε την αναπνοή της Χριστίνας και σταδιακά όσο σβήνει η αναπνοή της μπαίνει ήχος από σκυλιά ξανά που σβήνει και αυτός με ηχώ και μαύρο φόντο για να κλείσει το πλάνο.

Όταν ξυπνάει υπάρχει πάλι αυτό το εφέ της κίνησης στο πλάνο, καθώς συνέρχεται πάλι με ηχώ, σταδιακά μειώνονται όλα τα εφέ και ακούμε την Χριστίνα να ουρλιάζει, όταν σταματάει να ουρλιάζει σταματούν όλα τα εφέ. Έτσι βγαίνει από τον χώρο και ακολουθούν οι υπόλοιποι θέλοντας να την σταματήσουν. Βλέπουμε έτσι κλείνοντας ξανά την Χριστίνα να τρέχει παίρνοντας έτσι το μήνυμα πως η Χριστίνα ξέφυγε από την κακοποίηση, με ένα μήνυμα στο τέλος.

Συμπεράσματα εργασίας

Κλείνοντας, θα πραγματοποιηθεί μία μικρή σύνοψη όσων έδειξε και άφησε το παρόν έργο μέσα από το θεωρητικό αλλά και το ερευνητικό κομμάτι. Ξεκινώντας πρώτα με το θεωρητικό κομμάτι, αναλύσαμε βασικές έννοιες και είδη πραγμάτων όπως η οικογένεια και η βία. Ενισχύοντας έτσι τις βασικές αυτές γνώσεις, προχώρησε η ανάλυση στην παραμέληση και μέσω ερευνών και βιβλιογραφίας παρατηρήθηκαν τα

είδη της και πόσο σημαντικό είναι να αναγνωρίζουμε τα σημεία της για να είναι δυνατό να βοηθηθούν τα άτομα και κυρίως τα παιδιά που δυσκολεύονται ή ίσως δεν μπορούν να εκφραστούν πάνω σε αυτό το κομμάτι. Έτσι αποκαλύπτεται το πραγματικό πρόσωπο της βίας απέναντι στις γυναίκες και αληθινά περιστατικά γύρω από αυτό. Τέλος μιλώντας για την πορνεία και την μαστροπεία, περνάμε σταδιακά στο ερευνητικό κομμάτι, που εμπεριέχει και κομμάτι της ταινίας μικρού μήκους.

Το ερευνητικό κομμάτι άφησε μερικές ενδιαφέρουσες γνώσεις επάνω στα μηνύματα που ήθελε να περάσουν όλα τα είδη που ερευνήθηκαν. Έτσι μέσα από την ανάλυση τους γίνεται αντιληπτό πόσο σημαντική είναι η συμβολή των μέσω μαζικής ενημέρωσης στην κινητοποίηση, την εκπαίδευση και την ενημέρωση των ατόμων της κοινωνίας σχετικά με τα ζητήματα της ενδοοικογενειακής βίας και της έμφυλης βίας, όπου πολλές φορές είναι κομμάτι της παραπάνω. Μέσα από το σενάριο και την ανάλυση του παρατηρείται το μήνυμα που θέλει να περάσει η ταινία μικρού μήκους με τίτλο ‘‘Δε μου ανήκω’’.

Βιβλιογραφία

232/A/24-10-2006, Ν. 3.-Φ. (2019, 05 20). Νόμος 3500/2006 : Για την αντιμετώπιση της ενδοοικογενειακής βίας και άλλες διατάξεις. Ανάκτηση 2023, από <https://www.e-nomothesia.gr/oikogeneia/n-3500-2006.html>

- American Psychiatric Association. (2019). Treating Women Who Have Experienced Intimate Partner Violence. Virginia. Ανάκτηση February 28, 2023, από <https://www.psychiatry.org/File%20Library/Psychiatrists/Cultural-Competency/IPV-Guide/APA-Guide-to-IPV-Among-Women.pdf>
- Andreadou, S. C. (2021). Domestic Violence During the Time of the COVID-19 Pandemic. Komotini, Thrace, Greece. Ανάκτηση 2023, από <https://econtent.hogrefe.com/doi/epdf/10.1027/2157-3891/a000021>
- apostolimko. (2020, Νοέμβριος 24). Η «Αποστολή» δίνει φωνή στις γυναίκες-θύματα ενδοοικογενειακής βίας. Ανάκτηση 2023, από <https://www.youtube.com/watch?v=w4oJk10NMzo>
- Australian Psychological Society. (2020). Guidelines for psychologists working with clients who have experienced intimate partner abuse or violence. Australia. Ανάκτηση February 27, 2023, από https://www.psychrespect.com/uploads/8/0/9/0/80907010/aps_ipv_guidelines-p1.pdf
- AVAAZ. (2022, Ιανουάριος 06). Γυναικοκτονία: Πες το έγκλημα με το όνομά του για να βρει την τιμωρία του. Ανάκτηση 2023, από https://secure.avaaz.org/community_petitions/el/upourgeio_dikaiosunes_anagnoris_e_tes_nomikes_axias_tou_orou_gunaikoktonia/?cpmhMsb&utm_source=sharetools&utm_medium=copy&utm_campaign=petition-1388601-anagnorise_tes_nomikes_axias_tou_orou_gunaikoktonia&utm_
- Best Psychology Degrees. (2023). What Do Domestic Violence & Abuse Counselors Do? Ανάκτηση 2023, από <https://www.bestpsychologydegrees.com/what-do-domestic-violence-abuse-counselors-do/>
- Confederation Of European Probation (CEP). (2015, October 12). Cycle of Violence. (R. Irmgard-Winkler, Συντάκτης) The Netherlands. Ανάκτηση February 26, 2023, από <https://www.cep-probation.org/wp-content/uploads/2018/10/RJIrmgard-Winkler1.pdf>
- Domestic abuse intervention project. (2015). Wheel Of Violence. Duluth, Minnesota. Ανάκτηση από <https://www.theduluthmodel.org/>
- Douglas, M. (2023, January 06). Domestic Violence in Greece : How to seek Help. Ανάκτηση 2023, από <https://www.highheelsandabackpack.com/domestic-violence-in-greece/>
- EIGE. (2019, October 09). Gender Statistics Database, Number of victims of sexual exploitation, by sex and age. (E. Commision, Επιμ.) Vilnius, Lithuania. Ανάκτηση από https://eige.europa.eu/gender-statistics/dgs/indicator/genvio_tra_adm_vict__estat_vict_num_sexpl
- EIGE. (2023). γυναικοκτονία. Vilnius , Lithuania. Ανάκτηση 2023, από <https://eige.europa.eu/el/taxonomy/term/1128>
- Encyclopaedia Britannica. (2023, January 05). Stockholm syndrome. Ανάκτηση από <https://www.britannica.comhttps://www.britannica.com/science/Stockholm-syndrome>

- Exploring Your Mind. (2020, July 06). Lenore Walker's Cycle of Abuse. Ανάκτηση February 26, 2023, από <https://exploringyourmind.com/lenore-walkers-cycle-abuse/>
- Gender Alliance Initiative. (2021, Σεπτέμβριος 15). Ε δε τη σκότωσε κιόλας. Ανάκτηση 2023, από <https://www.youtube.com/watch?v=ARnaE8DFLa8>
- Hovey, N. (2021, April 21). Five Common Trauma Therapies to Offer at Your Behavioral Health Practice. Ανάκτηση March 1, 2023, από <https://www.bestnotes.com/five-common-trauma-therapies-to-offer-at-your-behavioral-health-practice/>
- Janet K. Wilson. (2019, August 23). Cycle Of Violence. John Wiley & Sons. Ανάκτηση 2 26, 2023, από <https://onlinelibrary.wiley.com/doi/10.1002/9781118929803.ewac0083>
- Krug. (2015, Ιούνιος 09). Ευρετήριο νομοθεσίας για την Κακοποίηση. Ανάκτηση από https://ekka.org.gr/images/pdf/nomothesia/3/%CE%95%CF%85%CF%81%CE%B5%CF%84%CE%AE%CF%81%CE%B9%CE%BF_%CE%9D%CE%BF%CE%BC%CE%BF%CE%B8%CE%B5%CF%83%CE%AF%CE%B1%CF%82_%CE%B3%CE%B9%CE%B1_%CF%84%CE%B7%CE%BD_%CE%9A%CE%B1%CE%A0%CE%B1-%CE%A0.pdf
- Lacta. (2021, Νοέμβριος 22). Μη με αφήσεις ποτέ (Don't ever leave me). Ανάκτηση Φεβρουάριος 2023, από <https://www.youtube.com/watch?v=uxXPltBr8Jg>
- Law Spot. (2021, November 12). Άρθρο 349 - Ποινικός Κώδικας (Νόμος 4619/2019) - Μαστροπεία. Ανάκτηση 2023, από <https://www.lawspot.gr/nomikes-plirofories/nomothesia/n-4619-2019/arthro-349-poinikos-kodikas-nomos-4619-2019-mastropeia>
- Lewin, E. (1993). Lesbian and Gay Kinship: Kath Weston's "Families We Choose" and Contemporary Anthropology. Ανάκτηση 2023, από <https://www.jstor.org/stable/3174919>
- Newsroom ieferida.gr. (2022, February 22). Γυναίκοκτονία στ Γιάννενα : Αυτή είναι η 79χρονη που πέθανε μαρτυρικά απο τα χέρια του συζύγου της - Το χρονικό του εγλήματος. Ανάκτηση March 05, 2022, από <https://www.iefimerida.gr/ellada/gynaikoktonia-sta-giannena-ayti-einai-i-79hroni>
- NHS. (2021, March 25). Abuse and neglect of vulnerable adults. United Kingdom. Ανάκτηση March 2023, από <https://www.nhs.uk/conditions/social-care-and-support-guide/help-from-social-services-and-charities/abuse-and-neglect-vulnerable-adults/>
- NHS. (2021, March 25). Abuse and neglect of vulnerable adults. Ανάκτηση 2023, από <https://www.nhs.uk/conditions/social-care-and-support-guide/help-from-social-services-and-charities/abuse-and-neglect-vulnerable-adults/>
- NSPCC. (2020). Neglect. London, England. Ανάκτηση March 2023, από <https://www.nspcc.org.uk/what-is-child-abuse/types-of-abuse/neglect/>
- Queensland Government. (2018, March 20). Australia . Ανάκτηση February 2023, από <https://www.qld.gov.au/community/getting-support-health-social-issue/support-victims-abuse/child-abuse/what-is-child-abuse/child-abuse-types>
- Reacting ert3. (2018, Νοεμβρίου 05). Reacting - Κοινωνικό Πείραμα " Έμφυλη Βία". Ανάκτηση 2023, από <https://www.youtube.com/watch?v=eGlxFmdbjF8>

- Sexual Right Database. (2016, April 11). Adult sex work. Ανάκτηση 2023, από <https://sexualrightsdatabase.org/countries/372/Greece>
- Social Policy. (2022, November 10). Μέτρηση γυναικοκτονιών στην Ελλάδα. Ελλάδα. Ανάκτηση March 4, 2023, από <https://socialpolicy.gr/2022/11/%CE%BC%CE%AD%CF%84%CF%81%CE%B7%CF%83%CE%B7-%CE%B3%CF%85%CE%BD%CE%B1%CE%B9%CE%BA%CE%BF%CE%BA%CF%84%CE%BF%CE%BD%CE%B9%CF%8E%CE%BD-%CF%83%CF%84%CE%B7%CE%BD-%CE%B5%CE%BB%CE%BB%CE%AC%CE%B4%CE%B1.html>
- sos, W. (2018, 07 24). Οδηγός Συμβουλευτικής για τη βία. Ανάκτηση 2023, από <https://isotita.gr/wp-content/uploads/2018/07/%CE%9F%CE%B4%CE%B7%CE%B3%CF%8C%CF%82-%CE%A3%CF%85%CE%BC%CE%B2%CE%BF%CF%85%CE%BB%CE%B5%CF%85%CF%84%CE%B9%CE%BA%CE%AE%CF%82-%CE%B3%CE%B9%CE%B1-%CF%84%CE%B7-%CE%92%CE%99%CE%91.pdf>
- Strong Me. (2022, Μάρτιος 08). Γυναικοκτονία: Πες την με το όνομα της - Strong Me. Ανάκτηση 2023, από <https://www.youtube.com/watch?v=4znRKsh84hs>
- UN WOMEN. (2021, September 17). Women and the Sustainable Development Goals (SDGs). Ανάκτηση 2023, από <https://www.unwomen.org/en/news/in-focus/women-and-the-sdgs>
- UNICEF Greece. (2022, Νοέμβριος 16). #EndViolence: Προστατεύουμε τα παιδιά από κάθε μορφή βίας. Ανάκτηση 2023, από <https://www.youtube.com/watch?v=w2du15NUaVg>
- unicef. (χ.χ.). Προστατεύουμε τα παιδιά από κάθε μορφή βίας. Ανάκτηση 2023, από <https://www.unicef.org/greece/endviolence>
- WHO. (2013 , November 28). World report on violence and health. (L. L. Etienne G. Krug, Επιμ.) Geneva. Ανάκτηση 2023, από https://apps.who.int/iris/bitstream/handle/10665/42495/9241545615_eng.pdf
- WHO. (2016, October 26). Global plan of action to strengthen the role of the health system within a national multisectoral response to address interpersonal violence, in particular against women and girls, and against children. Ανάκτηση March 2023, από <https://www.who.int/publications/i/item/9789241511537>
- WHO. (2017, September 28). Injuries: a call for public health a call for public health. Ανάκτηση 2023, από https://www.euro.who.int/__data/assets/pdf_file/0018/348102/WH08_IJ_complete-web-version.pdf
- WHO. (2018, September 24). European status report on preventing child maltreatment. Ανάκτηση February 2023, από https://www.researchgate.net/profile/Franziska-Meinck-2/publication/327848266_European_status_report_on_preventing_child_maltreatment/links/5ba9481f299bf13e604a37e8/European-status-report-on-preventing-child-maltreatment.pdf

- Wikipedia. (2022, December 1). Cycle of abuse. Ανάκτηση February 26, 2023, από https://en.wikipedia.org/wiki/Cycle_of_abuse
- Wikipedia. (2022, December 26). Δολοφονία της Καρολάιν Κράουτς. Greece. Ανάκτηση March 05, 2023, από https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%94%CE%BF%CE%BB%CE%BF%CF%86%CE%BF%CE%BD%CE%AF%CE%B1_%CF%84%CE%B7%CF%82_%CE%9A%CE%B1%CF%81%CE%BF%CE%BB%CE%AC%CE%B9%CE%BD_%CE%9A%CF%81%CE%AC%CE%BF%CF%85%CF%84%CF%82
- Wikipedia. (2023, January 20). Πορνεία στην Ελλάδα. Ανάκτηση March 05 2023, από https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%A0%CE%BF%CF%81%CE%BD%CE%B5%CE%AF%CE%B1_%CF%83%CF%84%CE%B7%CE%BD_%CE%95%CE%BB%CE%BB%CE%AC%CE%B4%CE%B1
- women sos. (χ.χ.). Η ΓΡΑΜΜΗ SOS 15900. Ανάκτηση 2023, από <https://womensos.gr/15900-24ori-tilefoniki-grammi/>
- womensos. (2020). Μορφές Βίας. Ανάκτηση 2023, από <https://womensos.gr/morfes-vias/>
- Βικιλεξικό. (2022, Οκτώβριος 12). μαστροπεία. Ανάκτηση 2023, από <https://el.wiktionary.org/wiki/%CE%BC%CE%B1%CF%83%CF%84%CF%81%CE%BF%CF%80%CE%B5%CE%AF%CE%B1>
- Δάφνης, 1. ε. (2017). Χρήσιμα Τηλέφωνα. Αθήνα, Ελλάδα. Ανάκτηση Μαρτιος 06, 2023, από <http://1epal-dafnis.att.sch.gr/drastir/symvouloi/help.htm>
- Δημητρόπουλος. (2022, March 14). Καβάλα: 23χρονος ξυλοκόπησε μέχρι θανάτου την 83χρονη γιαγιά του. Αθήνα, Ελλάδα. Ανάκτηση από <https://www.athensvoice.gr/epikairoti/ellada/749674/kavala-23hronos-xylokorise-mehri-thanatoy-tin-83hroni-giagia-toy/>
- Διοτίμα, Κ. (2018, January 10). Γυναικοκτονία | Η πιο ακραία μορφή έμφυλης και σεξιστικής βίας. Ελλάδα. Ανάκτηση από <https://diotima.org.gr/gynaikoktonia-i-proti-aitia-thanatoy/>
- Διοτίμα, Κ. (2021, March 31). Μορφές ενδοοικογενειακής βίας. Ανάκτηση 2023, από <https://diotima.org.gr/endooikogeneiaki-via-morfes-kai-epiptoseis/>
- ΕΛ.ΑΣ. (χ.χ.). Ερωτήσεις – Απαντήσεις Ενδοοικογενειακή Βία. Ελλάδα. Ανάκτηση από <https://www.astynomia.gr/odigos-tou-politi/chrisimes-symvoules/endooikogeneiaki-via/epikairopoiimenes-odigies-pros-polites-kai-foreis-gia-tin-antimetopisi-tis-endooikogeneiakis-vias/>
- ΕΣΗΕΑ-JUADN. (2022, Νοέμβριος 24). ΣΠΑΣΕ ΤΗ ΣΙΩΠΗ» ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ Μ.Ι. ΕΣΗΕΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΕΞΑΛΕΙΨΗΣ ΤΗΣ ΒΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ. Ανάκτηση 2023, από <https://www.youtube.com/watch?v=qumM2X2iDjk>
- Καθημερινή, Η. (2022, Σεπτέμβριος 09). Ιδρύονται 12 νέα γραφεία ενδοοικογενειακής βίας. Ελλάδα. Ανάκτηση 2023, από <https://www.kathimerini.gr/society/562035346/idryontai-12-nea-grafeia-endooikogeneiakis-vias/>

- Καραβία, Κ. (2022, August 02). Πες τες με το όνομά τους: 12 γυναικοκτονίες μέσα σε 7 μήνες. Ελλάδα. Ανάκτηση March 05, 2023, από <https://www.ethnos.gr/greece/article/218534/pestesmetoonomatoys12gynaikoktoniesmesase7mhnes>
- Κέντρο Διοτίμα . (2018, Ιούλιος 17). Μην προσπερνάς τα σημάδια της έμφυλης βίας | Καμπάνια. Αθήνα. Ανάκτηση 2023, από <https://www.youtube.com/watch?v=LFCS03yBy2Y>
- Κρήτη TV. (2019, Ιανουάριος 28). Ας Νικήσουμε την Ενδοοικογενειακή Βία... Όλοι Μαζί. Ανάκτηση 2023, από <https://www.youtube.com/watch?v=OTGPkqniUao>
- Μακρογαμβράκης, Θ. (2022, May 06). Θρήνος για τη 43χρονη φαρμακοποιό που τη στραγγάλισε ο σύζυγός της. Ελλάδα. Ανάκτηση March 05, 2023, από <https://www.protothema.gr/greece/article/1240244/kavala-thrinos-gia-ti-43hroni-farmakopoio-pou-ti-straggalise-o-suzugos-tis-tou-eihe-zitisei-na-horisoun/>
- Μπάκουλη. (χ.χ.). ΓΥΝΑΙΚΟΚΤΟΝΙΕΣ: ΓΡΑΜΜΗ SOS ΓΙΑ ΘΥΜΑΤΑ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ. Ανάκτηση 2023, από <https://www.ow.gr/living/ginaikoktonies-grammi-sos-gia-thimata-endooikogeneiakis-vias/>
- Ορφανίδης, Ε. (2019, Νοέμβριος 25). Το φαινόμενο του αμέτοχου παρατηρητή (Σύνδρομο Τζενοβέζε). Ελλάδα. Ανάκτηση Φεβρουάριος 2023, από <https://www.evangelosorfanidis.com/%CF%84%CE%BF-%CF%86%CE%B1%CE%B9%CE%BD%CF%8C%CE%BC%CE%B5%CE%BD%CE%BF-%CF%84%CE%BF%CF%85-%CE%B1%CE%BC%CE%AD%CF%84%CE%BF%CF%87%CE%BF%CF%85-%CF%80%CE%B1%CF%81%CE%B1%CF%84%CE%B7%CF%81%CE%B7%CF%84%CE%AE/>
- ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, Α.-Α. (2013, 02 15). ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ. Πάτρα. Ανάκτηση 2023, από <https://eclass.upatras.gr/modules/document/file.php/PN1552/%CE%9A%CE%9F%CE%99%CE%9D%CE%A9%CE%9D%CE%99%CE%9F%CE%9B%CE%9F%CE%93%CE%99%CE%91%20%CE%A4%CE%97%CE%A3%20%CE%9F%CE%99%CE%9A%CE%9F%CE%93%CE%95%CE%9D%CE%95%CE%99%CE%91%CE%A3%20I.pptx>
- Σαμπάλη, Α. (2022, June 08). Το σύνδρομο της Στοκχόλμης σε θύματα ενδοοικογενειακής βίας. Ανάκτηση February 27, 2023, από <https://psychoedu.gr/to-syndromo-ths-stokholmhs-se-thymata-endooikogeneiakhs-bias/>
- Σκαλιώνη, Δ. (2021, December 10). Γυναικοκτονίες στην Ελλάδα το 2021: Μια μαύρη λίστα που τελειωμό δεν έχει. Ανάκτηση March 05, 2023, από <https://www.ertnews.gr/eidiseis/mono-sto-ertgr/oi-gynaikoktonies-stin-ellada-to-2021-mia-mayri-lista-poy-teleiomo-den-echei/>
- Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων. (χ.χ.). Δίκτυο δομών για γυναίκες – θύματα βίας. Ελλάδα. Ανάκτηση March 06, 2023, από <https://ypergasias.gov.gr/isotita-ton-fylon/diktyo-domon-gia-gynaiques-thymata-vias/>

Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη. (2021, Νοέμβριος 24). Πίσω απο κλειστές πόρτες.
Ανάκτηση 2023, από <https://www.youtube.com/watch?v=z8esA0MGZvg>